

Редни број	Назив водног тела подземне воде	Број водног тела	Шифра водног тела	Површина водног тела (km ²)	Тип порозности	Шифра хидролошке станице на којој се врши мерење	Координате		Ранг станице
							у	х	
41.	Средња Бачка – основни водоносни комплекс	150	SA_GW_I_2	1593,65	Интергрануларна порозност	PC_VZPOD_1	7428620	4971020	Д
42.	Западни Срем – плиоцен	151	SA_GW_I_6	1172,92	Интергрануларна порозност	SI_VZPOD_1	7353770	4989839	Д
43.	Источни Срем – плиоцен	152	SA_GW_I_7	2248,99	Интергрануларна порозност	IN_VZPOD_1	7429099	4988083	Д

III. Садржина извештаја о утврђеном квалитету и квантитету вода

Извештај о мониторингу статуса вода за 2024. годину израђују заједно Републички хидрометеоролошки завод и Агенција за заштиту животне средине, у штампаној и електронској форми погодној за унос у информационе системе.

Садржина извештаја мора бити у складу са прописом којим се утврђују параметри еколошког и хемијског статуса површинских вода и квантитативног и хемијског статуса подземних вода.

Подаци у Извештају о мониторингу статуса вода за 2024. годину дају се према водним подручјима и водним телима, а у складу са прописом којим се одређују границе водних подручја и прописом којим се утврђују водна тела површинских и подземних вода.

983

На основу члана 35. став 2. Закона о планирању и изградњи („Службени гласник РС”, бр. 72/09, 81/09 – исправка, 64/10 – УС, 24/11, 121/12, 42/13 – УС, 50/13 – УС, 98/13 – УС, 132/14, 145/14, 83/18, 31/19, 37/19 – др. закон, 9/20, 52/21 и 62/23) и члана 17. став 1. и члана 42. став 1. Закона о Влади („Службени гласник РС”, бр. 55/05, 71/05 – исправка, 101/07, 65/08, 16/11, 68/12 – УС, 72/12, 7/14 – УС, 44/14 и 30/18 – др. закон),

Влада доноси

УРЕДБУ

о изменама и допунама Уредбе о утврђивању Просторног плана подручја посебне намене археолошког налазишта Бело Брдо

Члан 1.

У Уредби о утврђивању Просторног плана подручја посебне намене археолошког налазишта Бело брдо („Службени гласник РС”, број 85/18), члан 5. мења се и гласи:

„Члан 5.

Графички прикази из члана 3. ст. 3. и 4. ове уредбе, чувају се трајно у Влади (један комплет), министарству надлежном за послове просторног планирања (два комплекта), Министарству културе (један комплет), Министарству туризма и омладине (један комплет), Републичком заводу за заштиту споменика културе (два комплекта), граду Београду (један комплет), градској општини Гроцка (један комплет) и Републичком геодетском заводу (један комплет).”

Члан 2.

У Просторном плану подручја посебне намене археолошког налазишта Бело брдо, у УВОДНИМ НАПОМЕНАМА, после става 7. додају се ст. 8–15, који гласе:

„Измене и допуне Просторног плана подручја посебне намене археолошког налазишта Бело брдо (у даљем тексту: измене и допуне Просторног плана) урађене су према Одлуци о изради измена и допуна Просторног плана подручја посебне намене археолошког налазишта Бело брдо („Службени гласник РС”, број 49/22 – у даљем тексту: Одлука), чији је саставни део Одлука о изради Стратешке процене утицаја измена и допуна Просторног плана подручја посебне намене археолошког налазишта Бело брдо на животну средину („Службени гласник РС”, број 41/22).

Измене и допуне Просторног плана припремљена је у складу са одредбама Закона о планирању и изградњи („Службени гласник РС”, бр. 72/09, 81/09, 64/10 – УС, 24/11, 121/12, 42/13 – УС, 50/13 – УС, 98/13 – УС, 132/14, 145/14, 83/18, 31/19, 37/19 – др. закон, 9/20, 52/21 и 62/23) и Правилника о садржини, начину и поступку израде докумената просторног и урбанистичког планирања („Службени гласник РС”, број 32/19).

Повод измена и допуна Просторног плана подручја посебне намене археолошког налазишта Бело брдо представља захтев Републичког завода за заштиту споменика културе за реорганизацију археолошког налазишта у складу са иновираним потребама у циљу боље заштите и презентације локалитета изузетних културних вредности.

Изменама и допунама Просторног плана дефинише се простор посебне јавне намене за археолошки парк са својим подцелинама, којим се обезбеђује реорганизација археолошког налазишта у складу са иновираним потребама.

Посебан циљ израде измена и допуна Просторног плана је трансформација археолошког локалитета у научно, социјално, културно и економски одржив и туристички атрактиван простор уз унапређење и заштиту предела и пејзажних вредности. Изменама и допунама Просторног плана дефинисане су локације за научно истраживачки центар, центар за посетиоце (визиторски центар), архео парк у којем ће посетиоци моћи активно да учествују у оквиру сталне поставке на отвореном, развој пратеће туристичке инфраструктуре у функцији логистике самог локалитета и планирање нових саобраћајних и инфраструктурних површина, у свему у складу са резултатима међународног урбанистичко-архитектонског конкурса уређења Археолошког парка Бело брдо, који је спроведен током 2022. године.

Изменама и допунама Просторног плана проширен је основни обухват за део регулације реке Болечице и део приобалног земљишта до скелског прелаза „Винча”, у површини од 2,7 ха.

У току израде измена и допуна Просторног плана обављена је сарадња са свим надлежним институцијама и организацијама Републике Србије и града Београда.

Стручну контролу Нацрта измена и допуна Просторног плана, у складу са чланом 49. став 1. Закона о планирању и изградњи, обавила је Комисија за стручну контролу Министарства грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре, 5. јуна 2023. године, која је сачинила Извештај о обављеној стручној контроли Нацрта измена и допуна Просторног плана број 350-01-01469/2022-11 од 12. јуна 2023. године.”

У глави I. ПОЛАЗНЕ ОСНОВЕ, одељак 1. ОБУХВАТ И ОПИС ГРАНИЦА ПОДРУЧЈА ПРОСТОРНОГ ПЛАНА, мења се и гласи:

„1. ОБУХВАТ И ОПИС ГРАНИЦА ПОДРУЧЈА ПРОСТОРНОГ ПЛАНА

Границом Просторног плана обухваћен је део територије градске општине (у даљем тексту: ГО) Гроцка и то делови катастарских општина (у даљем тексту: КО) Винча и Ритопек.

Граница Просторног плана почиње на северу из катастарске парцеле реке Дунав број 2748 у КО Винча и поклапа се у правцу југа са границом планиране обалоутврде, све до њеног пресека са северном границом катастарске парцеле 1928/1 у КО Винча. Код тог пресека, граница Просторног плана скреће на запад и поклапа се са спољним границама катастарских парцела 1928/1, 1933/1 и 1933/5, затим скреће на југозапад и поклапа се са спољним

границама катастарских парцела 1954/1, 1954/5, 1954/3, 1954/4, 1956/6 и 1867/82. Овде граница Просторног плана скреће на југ и поклапа се са спољним границама катастарских парцела 1867/26, 1867/4, 1867/35, 1867/3, 1866/4, 1866/3, 1863/12, 1961/3, 1961/2 и 1961/1 све до улице Палих бораца где прелази на њену другу страну и скрећући на запад поклапа се са њеном јужном регулацијом све до катастарске парцеле 2733. Овде граница Просторног плана скреће на југ и поклапа се са спољним границама катастарских парцела 2105/1, 2105/2, 2104/3, 2103/1, 2103/4, 2103/3, 2103/2, 2096/3 и 2096/2 све до улице Професора Васића где прелази на њену другу страну и скрећући на запад поклапа се са њеном јужном регулацијом до раскрснице са улицом Николе Пашића. На овој раскрсници граница Просторног плана скреће на исток и поклапа се са северном регулацијом улице Николе Пашића до границе катастарске парцеле 2732/2, где скреће на југ и поклапа се са спољним границама катастарских парцела 2029/3, 2029/2, 2028/1, 2287/1, 2287/2, 2288/7, 2288/2, 2288/4 и 2288/3 до пресека са регулацијом реке Болечице. Овде граница Просторног плана скреће на исток и поклапа се са северном регулацијом реке Болечице до њеног пресека са границом катастарске парцеле 2746/4 у КО Винча, ту скреће на север и поклапа се са спољним границама катастарских парцела 2288/6, 2288/7, 2287/2, 2287/1, 2028/1, 2028/27 и 2028/3 до поновног пресека са регулацијом реке Болечице. Овде граница Просторног плана скреће на исток и поклапа се са границом између КО Винча и Ритопек све до тремеђе између КО Винча, Ритопек и Иваново. Код тремеђе између општина, граница Просторног плана скреће на север и поклапа се са границом између КО Винча и Иваново до позиције наспрам катастарске парцеле 1928/5 у КО Винча, ту скреће на запад и долази до границе катастарске парцеле 2691/6. Код овог пресека граница Просторног плана скреће на север и поклапајући се са источном границом катастарске парцеле 2691/6 долази до позиције наспрам катастарске парцеле 1926/2 где улази у катастарску парцелу Дунава број 2748 у КО Винча и долази до полазне тачке овог описа границе.

КО Винча

Целе к.п.: 2691/6, 2691/8, 2732/1, 2731/1, 2691/6, 2023/1, 2045/53, 2045/52, 2032/4, 2032/3, 2031/6, 2031/5, 2045/43, 2045/42, 2028/124, 2028/123, 2028/122, 2028/121, 2043/10, 2043/14, 2043/13, 2043/12, 2043/11, 2044/11, 2044/10, 2044/15, 2044/14, 2045/35, 2045/34, 2045/37, 2045/36, 2056/29, 2056/28, 2056/27, 2056/26, 2056/25, 2056/24, 2028/128, 2028/127, 2040/9, 2040/8, 2040/11, 2040/10, 2028/126, 2028/125, 2041/9, 2041/8, 2041/11, 2041/10, 2056/31, 2042/7, 2042/6, 2050/1, 2051/7, 2051/6, 2054/6, 2054/5, 2054/4, 2054/3, 2055/2, 2055/1, 2045/41, 2045/40, 2045/39, 2045/38, 2045/47, 2045/46, 2051/5, 2051/4, 2046/5, 2046/4, 2039/5, 2039/4, 2045/49, 2045/48, 2045/51, 2045/50, 2049/4, 2049/3, 2050/2, 2044/13, 2044/12, 2043/8, 2043/7, 2056/23, 2056/22, 2056/21, 2056/20, 2040/7, 2040/6, 2732/5, 2732/4, 2732/2, 2731/2, 2000, 2003/14, 2026/5, 2016/1, 1957/17, 2035/1, 1997/2, 2691/2, 2058/4, 2728, 2746/1, 2691/8, 2691/6, 2103/3, 2102/3, 2101, 2098/6, 2098/3, 2098/2, 2097/1, 2064/2, 2063/2, 2062/2, 2061/3, 2061/2, 2060/3, 2059/5, 2059/4, 2057/5, 2057/1, 2036/2, 2036/1, 2035/2, 2033/1, 2031/4, 2030/8, 2030/2, 2030/1, 2028/97, 2028/37, 2028/33, 2028/2, 2028/12, 2028/116, 2028/115, 2028/109, 2028/106, 2028/102, 2056/9, 2056/2, 2056/16, 2052, 2045/9, 2045/6, 2028/95, 2028/91, 2028/88, 2028/80, 2028/6, 2028/50, 2028/47, 2028/44, 2027/2, 2026/2, 2023/4, 2019/2, 2018/3, 2017/3, 2015, 2011/3, 2011/1, 1998, 1997/1, 1996/2, 1995/1, 1990/2, 1986/9, 1983, 1981, 1972/11, 1967/1, 1966/1, 1965/4, 1963/2, 1962, 1961/2, 1954/1, 1933/5, 1933/1, 1932/4, 1931/3, 1863/9, 1867/96, 1867/95, 1867/94, 1960/9, 1960/6, 1960/1, 1958, 1957/7, 1957/22, 1957/19, 1957/16, 1931/2, 1929/5, 1928/1, 2288/7, 2288/2, 2287/2, 2105/2, 2104/2, 2069/5, 2066/4, 2066/2, 2045/24, 2045/23, 2045/13, 2045/10, 2044/7, 2044/1, 2041/6, 2009/2, 2006/2, 2005/1, 2003/7, 2003/4, 1999/2, 1999/1, 1980/2, 1980/1, 1979/1, 1978, 1976, 1974/2, 1973/2, 1972/4, 1957/11, 1956/2, 1955/3, 1932/2, 1930/1, 1929/1, 1929/2, 1929/4, 2013/2, 2030/6, 2029/2, 2022, 2032/2, 2046/3, 2046/2, 2057/4, 2057/6, 2053/1, 2003/1, 2048/2, 2028/36, 2100, 2102/4, 2028/92, 2028/87, 2031/3, 2051/1, 2057/3, 2069/2, 2042/4, 2028/60, 2040/2, 2005/2, 1863/19, 1867/3, 2028/53, 2056/8, 2058/2, 2104/1, 2028/21, 2028/84, 2028/85, 2028/35, 2028/104, 2028/105, 2028/108, 2028/107, 1986/6, 1986/4, 1984/2, 1957/12, 2005/3, 2028/96, 2028/93, 2028/51, 2028/32, 2028/19, 1955/4, 1959/1, 2010/2, 2007/1, 2007/3, 2006/3, 1972/6, 2062/4, 2062/3, 2029/3, 1957/20, 1957/2, 1957/3, 1985/3, 2041/7, 2044/9, 2056/3, 2287/1, 1954/5, 1955/1, 1928/3, 1986/1, 1984/1, 2029/4, 1974/1,

1996/3, 2010/4, 2006/4, 1973/1, 1995/4, 1963/1, 1863/10, 1863/18, 1972/8, 1927/2, 2062/1, 2024, 2042/3, 2028/57, 2070/3, 2069/4, 1928/4, 2028/18, 2028/103, 2027/1, 2027/3, 2027/4, 2065/2, 2030/5, 2030/4, 1956/4, 1867/82, 1960/7, 1960/4, 1863/2, 1863/6, 1996/1, 1959/3, 1975/2, 1975/1, 2028/75, 2060/1, 2063/1, 2028/10, 2028/40, 1932/3, 1929/3, 1933/4, 1932/1, 1989/1, 1982/1, 1959/2, 1989/2, 1982/2, 2010/1, 1957/8, 2028/1, 2028/27, 2028/3, 2028/28, 2028/20, 2028/22, 2028/23, 2042/1, 2042/5, 1866/4, 2028/100, 2028/99, 2028/117, 2028/119, 1980/3, 1979/2, 1957/21, 1957/1, 1867/81, 1867/91, 1867/101, 1957/23, 2104/3, 2029/1, 2028/30, 2028/5, 2028/72, 2049/1, 2007/2, 2003/11, 2098/4, 2061/1, 2016/3, 1990/1, 2045/30, 2009/3, 1969, 2039/3, 2039/2, 1957/13, 2028/7, 2028/56, 1928/5, 2045/11, 2056/18, 2017/2, 2017/4, 1980/4, 2026/1, 2010/3, 1867/97, 2020, 2691/5, 2013/4, 2041/3, 2028/44, 2028/45, 2028/54, 2004, 1867/100, 1867/102, 2102/2, 2045/3, 2013/5, 2730, 1961/1, 2691/1, 1964/2, 1867/83, 2060/2, 1994/2, 1995/3, 2018/1, 2018/4, 2018/2, 2056/13, 2056/5, 2063/3, 2019/1, 2026/3, 2025/1, 2017/1, 2013/3, 2006/1, 2009/1, 2098/5, 2013/1, 2003/5, 2006/5, 2003/9, 2044/8, 2044/4, 2043/3, 2023/3, 1957/14, 2028/25, 2028/70, 2028/90, 2028/64, 2028/120, 2028/26, 2028/16, 2028/77, 2028/48, 2028/15, 2028/76, 2028/68, 2096/2, 2003/3, 1867/98, 1867/99, 2017/6, 2017/7, 1994/1, 2017/5, 2043/5, 2028/69, 2045/17, 2045/14, 2045/7, 2045/27, 2099/3, 2099/1, 2105/3, 2105/1, 2102/1, 2028/74, 2028/62, 2044/6, 2056/12, 1972/7, 1972/9, 1975/5, 2028/101, 2028/118, 1992/2, 1956/1, 1956/3, 2028/81, 1968/1, 1967/2, 1964/1, 1961/3, 1965/3, 2011/2, 2028/86, 2003/8, 2691/4, 2103/4, 2103/1, 2028/61, 2028/13, 2045/26, 2028/73, 2028/38, 2028/39, 2028/71, 2038, 2028/49, 2028/29, 2096/4, 2059/1, 2056/19, 1993/1, 1993/3, 2003/6, 1992/1, 2021, 2002/1, 2026/6, 2691/9, 2008, 2007/4, 2003/10, 2003/12, 2098/7, 2058/1, 1977, 2028/63, 2028/14, 2028/55, 2028/110, 1970/2, 1970/1, 1863/8, 1863/13, 1863/16, 1957/18, 2098/1, 2060/4, 2056/14, 2064/1, 2040/5, 1863/7, 1863/12, 1863/15, 1960/13, 2030/7, 2746/2, 2028/89, 2003/13, 2028/31, 2028/78, 2288/4, 2028/17, 1991, 2028/98, 1986/7, 1986/3, 2068/2, 2047/1, 2047/2, 2047/3, 2048/1, 2059/2, 2059/3, 2028/24, 2037, 2034/1, 2031/2, 1986/8, 1984/3, 1960/8, 1966/2, 1960/2, 1863/3, 1954/2, 1957/6, 1954/3, 2028/83, 1960/11, 1954/4, 1975/4, 1986/5, 1930/3, 1930/2, 2058/5, 2057/2, 2026/4, 2016/2, 2014, 2013/6, 2691/7, 2053/2, 2066/6, 1972/3, 1972/5, 1972/12, 1972/1, 1971, 2045/4, 2045/29, 2045/1, 2045/28, 1955/2, 2028/34, 2034/2, 2028/94, 2033/2, 2028/79, 1960/12, 1867/35, 2028/52, 2028/11, 2065/1, 2041/2, 2028/111, 1956/5, 1956/6, 1867/4, 2028/59, 2041/5, 2028/42, 2028/43, 2028/65, 2028/66, 2028/67, 2045/19, 2096/3, 2045/32, 2045/8, 2045/21, 2058/3, 2056/7, 1972/10, 1960/10, 1960/5, 2023/2, 2103/2, 2097/2, 2097/3, 2096/1, 2069/6, 1957/4, 1957/5, 1930/6, 1972/2, 2028/82, 1985/2, 1985/1, 1930/7, 1930/4, 1931/1, 2691/3, 1930/5, 1866/3, 2066/3, 2025/2, 1968/2, 1965/2, 1960/3, 1867/26, 1982/3, 1988, 1987, 1986/2 и 2012.

Делови к.п.: 2696/1, 2729/1, 2727, 2722, 2748, 1924/4, 2070/1, 2003/2, 2069/3, 1927/1, 2070/4, 2066/5, 1928/2, 1924/1, 2288/1, 2069/1, 2068/1, 1933/2, 2288/8, 2070/2, 2288/6, 2288/5, 1864, 2746/4, 2099/2, 2067, 2066/1, 2002/2, 2288/3 и 1926/2.

КО Ритопек

Целе к.п.: 3414/1 и 3414/2

Делови к.п.: 3414/4.

Површина обухваћена Просторним планом износи 115,4 ха.

Изменама и допунама Просторног плана проширен је основни обухват за део регулације реке Болечице и део приобалног земљишта до скелског прелаза „Винча“, у површини од 2,6 ха. Списак катастарских парцела у оквиру подручја реке Болечице и подручја обухваћеним до скелског прелаза „Винча“ налазе се у попису катастарских парцела које улазе у границу Просторног плана.”

У одељку 2. ОБАВЕЗЕ, УСЛОВИ И СМЕРНИЦЕ ИЗ ПРОСТОРОНОГ ПЛАНА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ДРУГИХ РАЗВОЈНИХ ДОКУМЕНТАТА, после дела Просторни план за део градске општине Гроцка („Службени лист града Београда”, број 54/12), додају се делови, који гласе:

„Стратегијски мастер план развоја туризма Београда за подручје археолошког налазишта Бело брдо, Винча (усвојен на седници Владе, дана 23. јуна 2022. године)

Стратегијски мастер план развоја туризма Београда за подручје археолошког налазишта Бело брдо, Винча, утврдио је стратешки концепт и развојни модел, концепт туристичке дестинације и искуствене зоне туристичког простора археолошког налазишта Бело брдо у Винчи, инвестициону стратегију, пословно

управљачки модел, програм јачања конкурентности дестинације, оквир за планирање туристичког маркетинга, план инвестиција – преглед инвестиционих пројеката и економско-финансијску оцену пројеката, акциони план за спровођење пројеката са динамичким планом реализације.

Стратејски мастер план развоја туризма Београда за подручје археолошког налазишта Бело брдо, Винча, је један од корака у остварењу циља да археолошко налазиште Бело брдо у Винчи постане добро уређени археолошки парк с различитим наменским садржајима и добро организована, специјализована туристичка дестинација археолошког туризма, која ће омогућити посетиоцима да сагледају и разумеју живот и рад људи у доба неолита, а истраживачима да примењују и развијају савремене методологије у истраживању овог вишеслојног праисторијског станишта, које без прекида траје готово цео миленијум.

Јавни међународни урбанистичко-архитектонски конкурс за уређење археолошког парка Бело брдо са идејним решењем објеката центра за посетиоце и научноистраживачког центра (Републички завод за заштиту споменика културе је током 2022. године, расписао конкурс и спровео са Удружењем архитеката Србије)

Распис конкурса представља један од корака у остварењу циља да археолошко налазиште Бело брдо у Винчи постане добро уређени археолошки парк с различитим наменским садржајима, који ће омогућити посетиоцима да сагледају и разумеју како су људи живели у доба неолита, а истраживачима да примењују и развијају савремене методологије у истраживању овог вишеслојног праисторијског станишта које без прекида траје готово цео миленијум.

Циљ конкурса је да се, у складу са конкурсним задатком, програмским захтевима, потенцијалима локације и посебно, значајем и вредностима локалитета археолошког наслеђа (културног добра), изабере најадекватније урбанистичко-архитектонско решење комплекса Археолошког парка Бело брдо у Винчи, које треба да све затечене специфичности културног добра integriше у савремен, аутентичан и препознатљив мултифункционалан комплекс, који кореспондира са окружењем и унапређује вредности амбијента.

Посебан циљ конкурса је очување културног наслеђа кроз просторно-програмску организацију која обезбеђује услове за приближавање теме и периода развоја цивилизације посетиоцима кроз различите модалитете – археолошко налазиште на самом локалитету, Архео парк као позиција интерпретације начина живота винчанске културе, Центар за посетиоце као позиција презентације налаза и Научноистраживачки центар неолита као позиција за унапређење истраживања неолитских култура кроз мултидисциплинарни приступ, едукацију и популаризацију укључених научних области. Изабрана решења представљаће основ за израду урбанистичко-техничке и пројектне документације за потребе реализације уређења и изградње Археолошког парка Бело брдо.

Према Извештају и закључку жирија, првонаграђено конкурсно решење је основа за транспоновање концептуалног решења у конкретну планску документацију, која је основа за уређење, заштиту и презентацију Археолошког парка Бело брдо по фазама.”

У одељку 3. СКРАЋЕНИ ПРИКАЗ И ОЦЕНА ПОСТОЈЕЋЕГ СТАЊА, поделњак 3.1. Природни ресурси и културно наслеђе, тачка 3.1.1. Природни ресурси, делови Морфолошке одлике терена и Геолошка грађа терена, мењају се и гласе:

„Морфолошке одлике терена

Примарни морфолошки облици на овом терену настали после повлачења језера су накнадно замаскирани и ублажени таложењем релативно дебелог квартарног покривача, који се састојао преваходно од лесионских и делувијалних наслага. Данашња морфологија терена генерално је наслеђена од некадашњег преквартарног рељефа.

Археолошко налазиште Бело брдо је лоцирано у месту Винча на обали Дунава. На око 350 m ниводно од налазишта је ушће реке Болечице у Дунав. Морфолошки посматрано, шири простор око археолошког налазишта, представља прву речну терасу реке Болечице и генерално је благог нагиба ка Болечици, са kotaма терена у распону од 70 до 128 mnv. Доминантни морфолошки облик на предметној локацији је вертикални одсек висине 5–10 m који је некада чинио саму обалу Дунава. Вертикални одсек је делимично формиран и при археолошким откопавањима.

У садашњим условима апсолутне коте терена археолошког налазишта су око 84–87 mnv. Истражним бушењем у зони налазишта је утврђено да је дебљина археолошког слоја од 6,4–7,8 m. Археолошки слој лежи на хумусу, некадашњој површини терена која је у зони истраживања утврђена на коти око 77,0–81,0 mnv са падом око 4° у правцу реке Болечице.

Након изградње хидроелектране „Бердап I” и подизања нивоа Дунава, изграђена је камено бетонска обалоутврда која је реку Дунав одбила од вертикалног одсека тако да у садашњим условима нема разарачког дејства речне ерозије на вертикални одсек.

У оквиру предметне локације уочавају се морфолошки облици некадашњег – умиреног клизишта. У зони раскопа РВП-7 (документација број 7) видљив је чеони ожилјак висине 3–5 m а тело („трбух”) клизишта који се завршава вертикалним одсеком је у правцу Дунава. Од некадашњег клизишта недостаје само „ножица” коју је Дунав вероватно еродовао у време док још није постојала обалоутврда.

Посматрано од Дунава ка археолошком налазишту постоји обалоутврда са котом врха кеја око 74 mnv, затим заравњени – нижи плато (бетонски и травнати) ширине 20–40 m са kotaма од 74–75, па затим вертикални одсек висине око 7–10 m и горњи терасни – виши плато са kotaма од око 87,0–84 mnv (у зони истраживања), низводно ка ушћу Болечице у Дунав. Треба нагласити да је са нижег платоа, вертикални одсек у зони археолошког налазишта привремено подупрт, ради спречавања даљег процеса одроњавања.

На ширем простору, приликом ранијих истраживања терена, као и при детаљном инжењерскогеолошком картирању терена и истражном бушењу, регистровани су трагови савремених геодинамичких процеса и појава.

Геолошка грађа терена

Геолошку грађу шире зоне чине седименти квартарне и неогене старости. Квартарни седименти су заступљени у површинским деловима терена где су присутне холоценске (Q_2) и плеистоценске (Q_1) творевине. Холоценски седименти су представљени у алувијалним наносима у фацији мртваја (Q_{2a} m), фацији поводња (Q_{2ar}) и фацији корита (Q_{2ak}), на падини „првом и другом” речном терасом ($Q_{2at1,2}$) и делувијалним седиментима (Q_{2d1} , Q_{2dpe}). Плеистоценске творевине чине седименти „друге” речне терасе (Q_{2at2}). Од терцијарних творевина на ширем простору предметне локације откривени су седименти миоцена – сармата (M_3^1 PL) који је представљен песковима, лапорима, глиновитим лапорцима, пешчарима, шљунковима, конгломератима, органогеним кречњацима.

Према најновијим геотехничким истраживањима не можемо са сигурношћу да говоримо о геолошкој грађи у зони археолошког налазишта. Наиме, површински археолошки слој дебљине 6–8 m се врло јасно издваја на тераси и одсеку, а у ножици насуту тло дебљине око 4,5 m. Ови седименти представљају рецентне творевине.

Испод археолошког слоја на терасном платоу издваја се врло танки слој дебљине 1,5–2,0 m који са сигурношћу припада квартарним-терасним седиментима (Q_{2at1}). Ови седименти су представљени глиновитим прашинама (не лесом) које су прекривене хумусним слојем. Археолошки слој и квартарни седименти у ножици терасе изостају.

Испод квартарних седимената налазе се седименти чија старост је дискутабилна. На терасном (вишем платоу) ови седименти које смо назвали лапоровите прашине су дебљине око 8,5 m а у ножици испод насипа (рефулираног песка) су дебљине 4–5 m. У бушотинама на тераси ови седименти немају фауну која би са сигурношћу могла да одреди старост ових седимената. Према искуству већег броја еминентних геолога који су прегледали језгро бушотина, могу се сврстати у неогене-плиоценске седименте (Pl) док на одсеку ти исти седименти садрже мноштво фауне која их сврстава у еоплеистоцен (Q_1 , Pl).

Седименти који су констатовани испод коте 70 mnv на тераси и испод коте 65(67) mnv у подножју терасе могу се сврстати у седименте сарматске старости (M_3^1) али фаунистички нису доказани. Представљени су песковима и лапорима сиве боје. Седиментолошки нису слични сарматским танкослојевитим лапорима са арагонитом по равни слојевитости који се налазе у близини предметне локације на обали Дунава.”

Део Хидролошке и хидрогеолошке одлике терена, мења се и гласи:

„Хидролошке и хидрогеолошке одлике терена

Геолошко-литолошко-морфолошке одлике терена као и антропогени фактор условили су одговарајуће хидрогеолошке карактеристике терена на коме се налази предметна локација. У предметном терену је формирана слободна издан збијеног типа која је у хидрауличкој вези са Дунавом и реком Болечицом. Прихрањивање ове издани врши се и дренажањем подземне воде из смера падине у залеђу, делом инфилтрирањем атмосферичке, а делом „губицима” из водоводне мреже и отпадних вода (сенгрупа).

Раније изведеним истражним радовима (документација број 7 – септембар 2011. године), у свим истражним бушотинама (осим у бушотини В2) је утврђен ниво подземне воде. У циљу осматрања нивоа подземне воде у дужем временском периоду у бушотине В1, В2 и РВ7 су уграђене пијезометарске конструкције те ове бушотине имају и ознаку п, односно Вп1, Вп5 и РВп7.

У Табели 1. је дат преглед раније изведених истражних бушотина са котама, утврђеним нивоима подземне воде и котама нивоа.

Табела 1: Нивои подземне воде у бушотинама из постојеће документације

Истражна бушотина	Кота терена (mnv)	Ниво подземне воде – (m)	Кота нивоа подземне воде – нпв (mnv)
Вп-1	~85,3	10,2	75,1
В-2	~84,7	/	/
В-3	~86,8	9,2	77,6
В-4	~74,8	3,8	71,0
Вп-5	~74,7	3,7	71,0
В-6	~74,9	3,9	71,0
РВп-7	~83,2	9,2	74,0

Овим истражним радовима је утврђено да је ниво подземне воде у време осматрања у зони кеја (нижег платоа) био на дубини 3,7–3,9 m у односу на садашњу површину терена, на коти 71,0 mnv. На вишем платоу у зони археолошког налазишта ниво подземне воде је утврђен на дубини 9,2–10,2 m од површине терена, на коти 77,6–74,0 mnv. Правац кретања подземних вода је у смеру Дунава и у смеру реке Болечице.

На основу утврђених нивоа подземне воде у истражним радовима можемо закључити да осим утицаја Дунава и реке Болечице зната утицај на стање воде у тлу имају воде са падине и отпадне воде из домаћинства јер у ширем окружењу нема канализационе мреже. За време истраживања водостај Дунава је био на коти 69,8 mnv што одговара мин. водостају Дунава 69,75 mnv. Стога у току хидролошке године на предметном простору треба очекивати знатно више нивое подземних вода.

Новоизведеним истражним радовима је утврђен ниво подземне воде само у бушотинама које се налазе у алувијону Болечице.

Табела 1а: Нивои подземне воде у новоизведеним бушотинама

Истражна бушотина	Кота терена (mnv)	Ниво подземне воде – (m)	Кота нивоа подземне воде – нпв (mnv)
ІВ-8	73.40	2.5	70.90
ІВ-9	72.70	2.8	69.90
ІВ-10	72.60	2.7	69.90

Изузимајући пескове, пресеци пора су релативно мали, па се самим тим у њима може акумулирати релативно мала количина подземне воде. Такве издани, са хидрогеолошког становишта, немају посебног значаја. Међутим, са геотехничког аспекта оне су изузетно битне, јер утичу на промену конзистентних стања, а самим тим и на отпорна и деформабилна својства стенских маса и стабилност терена.”

У делу Заштита природе и предела, став 1. мења се и гласи:

„Према последњој урађеној типологији предела Београд, предметно подручје припада издвојеном типу карактера предела (у даљем тексту: ТКП) „Лесониди предео Подунавља” (Васиљевић, Н. и др. (2022): Атлас типова карактера предела Београда. Шумарски факултет Универзитета у Београду). ТКП је смештен на заталасаном терену солског рељефа површине 119 km², чију матрицу формирају обрадиве површине неправилне геометријске форме (Сланци, Винча). Поред обрадивих површина доминантни предеони елементи у структури предела су дисконтинуално

урбано ткиво, које нема јасну форму (Калуђерица, Велико село) и остаци шума органске форме. Зелена инфраструктура је слабо развијена. Поред остатака шума на врховима брда (Милићево брдо, Велико брдо) и шумског заштитног појаса, дуж путева је самоникла вегетација. Хидрографску структуру карактерише река Дунав, као и мањи водотокови (река Болечица и потоци: Врелски, Ошљански и Рамадан) као и барски терени Великоселског рита. Изграђена структура нема јасну ивицу и форму насеља.”

Став 3. мења се и гласи:

„Део подручја је потенцијално станиште Natura 2000 pSCIs – Средње Подунавље – Велика Морава и станиште Natura 2000 pSPAs – Ушће Саве у Дунав. Река Дунав са приобалним појасом у природном и блиско-природном стању је еколошки коридор од националног и међународног значаја еколошке мреже Републике Србије (Уредба о еколошкој мрежи („Службени гласник РС”, број 102/10)), јер повезује еколошки значајна подручја на простору Републике Србије, као и еколошке мреже суседних земаља.”

У делу Културно историјски контекст, после става 1. додаје се нови став 2, који гласи:

„Посебан значај налазишта Бело брдо – Винча, потврђује територијални обухват укупне винчанске културе. Винчанска култура је захватала југоисточни део европског континента – простор који је осим територије данашње Србије обухватио и делове данашњих држава Бугарске, Румуније, Мађарске, Босне и Херцеговине, Хрватске, Северне Македоније и Црне Горе. Винчанску материјалну културу карактерише седелачка култура, односно, трајно настањивање једног места, што је имало одлучујући утицај на високе креативне домете, велики пораст популације, технолошки напредак и суштинску трансформацију друштвених односа. Поједина њена насеља премашивала су величином и бројем житеља не само сва истовремена неолитска насеља, већ и прве градове знатно касније настале у Месопотамији, Егеји и Египту. Утицај винчанске културе се територијално простирао у оквирима далеко ширим од подручја Балкана, на северу је допирао до Карпата, а на југу се ширио Медитераном.”

Досадашњи ст. 2–4. постају ст. 3–5.

У досадашњем ставу 5. који постаје став 6. речи: „из 1976, 1995. и 2008. године” замењују се речима: „из 1976, 1995, 2008. и 2023. године”.

У тачки 3), број: „2015/2” замењује се бројем: „2025/2”.

После тачке 7) додаје се тачка 8), која гласи:

„8) започета је експропријација парцела у оквиру археолошког налазишта и током 2021. године, спроведена је експропријација катастарских парцела 2023/1, 2021, 2022, 2025/1, 2016/1, 2024 и 2020 све КО Винча и покренута експропријација осталих у окружењу. Према подацима са сајта Републичког геодетског завода, напред наведене парцеле, 2025/2 КО Винча налази се у јавној својини Републике Србије док се 2023/4 КО Винча налази у јавној својини града Београда.”

У делу Заштита културног наслеђа, став 4. мења се и гласи:

„У Одлуци о утврђивању локалитета Бело брдо у Винчи за археолошко налазиште просторни обухват налазишта и заштићене околине одређени су на следећи начин:

1) археолошко налазиште

Локалитет Бело брдо у Винчи (у даљем тексту: археолошко налазиште) налази се на територији ГО Гропка, у Београду, на катастарским парцелама бр. 2014, 2015, 2016/1, 2016/2, 2016/3, 2018/1, 2018/2, 2018/3, 2018/4, 2019/1, 2019/2, 2020, 2021, 2022, 2023/1, 2023/4, 2024, 2025/1, 2026/1, 2026/2, 2026/3, 2027/1, 2027/3, 2046/1, 2046/2, 2046/3, 2047/1, 2047/3 и 2048/1, КО Винча, у приватној својини и на катастарским парцелама бр. 2023/2, 2023/3, 2025/2, 2026/4, 2026/5, 2026/6, 2027/2, 2027/4, 2047/2, 2048/2, 2691/5, 2691/6, 2691/7, 2691/8 и 2691/9, КО Винча, у државној својини.

Граница археолошког налазишта пружа се спољним ивицама катастарских бр. 2014, 2015, 2016/1, 2016/2, 2016/3, 2018/1, 2018/2, 2018/3, 2019/1, 2019/2, 2020, 2025/1, 2026/1, 2026/2, 2026/3, 2027/1, 2027/3, 2046/1, 2046/2, 2046/3, 2047/1 и 2048/1, КО Винча, у приватној својини и бр. 2691/6, 2691/7, 2691/8 и 2691/9, КО Винча, у државној својини.

Овај простор је у Просторном плану на графичким прилозима означен као I степен заштите – археолошко налазиште.

2) заштићена околнина археолошког налазишта

Заштићена околнина археолошког налазишта обухвата следеће катастарске парцеле: бр. 1982, 1988, 1989/1, 1990/1, 1991, 1992/1,

1992/2, 1993/1, 1993/3, 1994/1, 1994/2, 1995/1, 1995/4, 1996/1, 1999/1, 1999/2, 2000, 2011/1, 2011/2, 2011/3, 2012, 2013/1, 2013/5, 2013/6, 2017/1, 2017/2, 2017/3, 2017/4, 2017/5, 2017/6, 2017/7, 2028/16, 2028/26, 2028/64, 2045/1, 2045/2, 2045/3, 2045/4, 2045/5, 2045/6, 2045/7, 2045/8, 2045/9, 2045/10, 2045/11, 2045/18, 2045/19, 2045/20, 2045/21, 2045/23, 2045/28, 2045/29, 2045/30, 2045/31, 2045/32, 2049/1, 2049/2, 2691/6 и 2017/4, КО Винча, у приватној својини и бр. 2045/22, 2696/1, 2728, 2729/1, 2730, 2731 и 2732, КО Винча, у државној својини.

Граница заштићене околине археолошког налазишта пружа се спољним ивицама катастарских парцела бр. 1982, 1988, 1989/1, 1990/1, 1992/1, 1993/3, 1995/1, 1996/1, 1999/1, 1999/2, 2011/3, 2013/1, 2013/6, 2017/6, 2017/7, 2028/16, 2028/64, 2045/2, 2045/6, 2045/7, 2045/11, 2045/18, 2045/19, 2045/21, 2045/23, 2049/1 и 2049/2, КО Винча, у приватној својини и бр. 2696/1, 2729/1, 2731 и 2732, КО Винча, у државној својини.

Овај простор је у Просторном плану на графичким прилозима означен као II степен заштите – Заштићена околина археолошког налазишта.”

После става 13, додаје се став 14, који гласи:

„Границе зона заштите I, II и III степена заштите приказане су на свим графичким прилозима плана. У случају неусаглашености пописа катастарских парцела и графичких прилога меродавни су графички прилози.”

У пододељку 3.2. Демографско-социјалне карактеристике, тачка 3.2.2. Јавне службе и објекти, став 1. мења се и гласи:

„На раскрсници улица Професора Васића и Николе Пашића, на најатрактивнијој локацији, која уводи посетиоце у простор локалитета, на катастарским парцелама 2070/1 и 2070/4 КО Винча налази се објекат старе основне школе, која није у функцији од изградње нове зграде основне школе, у којој се налази месна канцеларија локалне самоуправе. Поред старе школе налази се и засебан објекат тренутно прилагођен функцији поште.”

Став 2. брише се.

Досадашњи став 3. постаје став 2.

У пододељку 3.3. Привреда, тачка 3.3.1. Туризам, став 1. мења се и гласи:

„Археолошко налазиште Бело брдо у Винчи је непокретно културно добро светског и националног значаја и развојни ресурс града. Археолошко налазиште Бело брдо припада категорији заштићених добара културно-историјске баштине са изузетним значајем и ресурсним вредностима за развој археолошког туризма као посебног облика селективног туризма. Његова афирмација може бити мотив за путовање страним и домаћим туристима и свакако доприноси укључивању Београда у савремене регионалне, европске и ваневропске туристичке трендове/токове.”

У ставу 5. реч: „пристаниште” замењује се речима: „плутајући објекти”.

У ставу 8. после речи: „град Београд” додају се речи: „Стратегијским мастер планом развоја туризма Београда за подручје археолошког налазишта Бело брдо, Винча”.

Став 11. мења се и гласи:

„Туристичка супраструктура и расположиви смештајни и угоститељски капацитети су скромни и оријентисани су на локално становништво. Туристичка понуда није прилагођена за пружање услуга посетиоцима из сфере културног туризма. На подручју насеља нема категорисаних смештајних објеката.”

После става 11. додају се ст. 12–15, који гласе:

„Туристичка понуда се односи на једнодневне излете уз могућност презентација на самом локалитету. Изостала је адекватна промоција овог налазишта, координација понуде и потражње и културно-едукативне делатности.

Услужни сектор у насељу није прилагођен туристима.

На локалном нивоу нема интеграције туристичке понуде, као ни иницијативе за стварање сложенијих форми туристичког производа, који би у основи садржао понуду роба и услуга из сфере културног и археолошког туризма.

На ширем плану археолошко налазиште није адекватно и програмски укључено у туристичку понуду Београда и Србије.”

Досадашњи ст. 12–15. постају ст. 16–19.

У пододељку 3.4. Саобраћај и инфраструктурни системи, тачка 3.4.1. Саобраћај, после дела Јавни градски превоз путника додају се делови, који гласе:

„Бициклически саобраћај

У оквиру границе Просторног плана и непосредном окружењу нема изграђених бициклических стаза.

Унутрашњи водни саобраћај

Подручје у граници Просторног плана обухвата десну обалу реке Дунав од ~ km 1145+300 до ~ km 1144+000.

Пловни пут на разматраној деоници реке Дунав има статус међународног пловног пута класе VII. Вредности параметара габарита пловног пута су одређене према Препорукама Дунавске комисије (ДК/СЕС 77/11).

На предметној деоници ширина пловног пута реке Дунав износи 200 м. Десна ивица пловног пута у подручју обухвата Просторног плана је удаљена од десне обале око 300 м.

Границом Просторног плана обухваћен је део скелског места прелаза (СМП) „Винча”. Према подацима Дирекције за водне путеве, скелски прелаз „Винча” се налази од km 1145+250 на десној обали Дунава, који је у сезонској функцији. Скела се користи за превоз путника, бициклиста, возила, пољопривредних машина (трактори и др.) и друге пратеће опреме на релацији Винча–Старчево.”

У тачки 3.4.2. Водопривредна инфраструктура, део Канализациона мрежа и објекти, мења се и гласи:

„Канализациона мрежа и објекти

У оквиру границе Просторног плана нема изграђених објеката канализације. Постојеће саобраћајнице нису регулисане ни изведене са сливницама, ивичњацима и риголама. Употребљене воде се изливају у примитивно изграђене упијајуће септичке јаме, земљиште и потоке, чиме се директно загађују бунари намењени водоснабдевању, као и извори, земљиште и водотоци. Такође, директно се оштећују и археолошки културни слојеви, јер се мења њихов хемијски састав чиме се онемогућавају хемијске анализе.”

У делу Водопривреда, речи: „изграђено пристаниште” замењују се речима: „постављен плутајући објекат”.

У тачки 3.4.3. Електроенергетска мрежа и објекти, став 1, тачка 1) реч: „четири” замењује се речју: „три”, а речи: „Б-1325,” бришу се.

У тачки 3.4.4. Телекомуникациона мрежа и објекти, став 1, тачка 1) речи: „(зона J12.2)” замењују се речима: „(зона J9)”.

Тачка 3.4.8. Управљање отпадом, мења се и гласи:

„3.4.8. Управљање отпадом

Комунални чврст отпад на планском подручју организовано прикупља ЕКО Гроцка д.о.о. Прикупљање отпада врши се различитим судовима (контејнери, канте и др.), од чије величине зависи и учесталост пражњења.”

У пододељку 3.5. Заштита животне средине, заштита од елементарних непогода и одбрана земље, тачка 3.5.2. Заштита од елементарних непогода, мења се и гласи:

„3.5.2. Заштита од елементарних непогода

Савремени геолошки процеси и појаве

Детаљном анализом постојеће геолошко-геотехничке документације и инжењерскогеолошким картирањем терена на предметном простору могу се уочити следећи утицаји инжењерскогеолошких процеса:

- 1) процес клизања и одроњавања;
- 2) суфозија;
- 3) забарење;
- 4) ликвефакција;
- 5) проветравање.

Процес клизања – одроњавања је сложен процес те поред геолошког састава, структурних и хидрогеолошких својстава стена које учествују у изградњи терена, на његово стварање имају утицај ерозиони процеси и антропогени утицаји. Пре изградње обалоутвре знатан негативан утицај на предметну локацију је имала речна ерозија. Осцилације водостаја, које износе 3–4 м,

условљавају интензивну суфозију, односно негативно хидродинамичко дејство када долази до промене напонског стања и слабљења отпорних карактеристика одсека а самим тим и његова деградација. Вода у пукотинама делује механички повећавајући на тај начин активан притисак. Углавном се формирају пукотине које су управне или паралелне току Дунава. Подлокавање изазива одламање стрмих страна одсека. То је процес који стално траје и стога дунавско приобаље захтева санацију којом ће се заштитити ножица одсека од утицаја реке.

Процес суфозије се јавља услед лаке растворљивости карбонатног везива, слабе отпорности средине на дејство воде и испирања ситних честица, што има за последицу слегање терена и формирање тзв. „удубљења“. Прашинасти седименти су подложни филтрационом разарању водом. Филтрацијом воде долази до растварања карбонатног везива које облаже прслине и поре прашинастих седимената посебно археолошког слоја. Услед тог постепено се проширују пукотине и поре испирањем њихових зидова. Као резултат овога, средина поприма другачија физичко-механичка и инжењерскогеолошка својства.

На овом делу терена посебан утицај на стабилност има сталан прилив вода са падине и неконтролисано расипање отпадних вода из околних домаћинстава јер у широј зони предметног простора нема канализационе мреже. Расквашавањем тла долази до хемијске разградње лако растворљивих карбонатних соли и на тај начин се руше структурне везе, губи се природна чврстоћа тла, како на притисак тако и на смицање. Тако се процес претвара у механичко откидање маса у облику мањих или већих блокова.

На појаву забарења на површини терена у зони Болечице од значајног утицаја је, поред високог нивоа подземне воде, и слаба водопрпусност површинских слојева на рачун које је успорена инфилтрација атмосферске воде ка дубљим слојевима.

Ликвефакција је појава при којој, у условима снажне земљотресне побуде, растресити, претежно песковити и песковито-прашинасти седименти испод нивоа подземне воде (до дубине од око 10 m од површине терена, а само изузетним сеизмичким условима и до око 15 m), тренутно губе контакт а тиме и чврстоћу па се понашају као густа течност – „кључање тла“. Последице деловања ликвефакције могу бити врло озбиљна оштећења, чак и потпуна рушења врло озбиљно пројектованих и грађених објеката.

У прашинастим седиментима од којих је изграђен вертикални одсек постоји и један врло интересантан процес – процес проветравања. Процес се манифестује у просушености (проветрености) прашинастог тла на одсеку. Прашинасто тло у непосредној зони одсека, привидно подсећа на пустињски лес, поседује чврстоћу вишу од истог тла у залеђу, али је деформабилност 5–6 пута већа у условима накнадног провлажавања, што је ширина одсека већа то су ове особености тла израженије. Та појава је знатно изражена у садашњим условима и након изградње обалоутврде где је ублажена речна ерозија али се процес одроњавања на вертикалном одсеку и даље дешава.

На локацији археолошког налазишта Бело брдо је издвојено клизиште које је према информацијама староседелаца настало још пре другог светског рата. Формирано клизиште има све морфолошке елементе клизишта осим ножице која је еродована и сада је завршетак клизишта у виду вертикалног одсека. Вертикални одсек висине 5–10 m се налази дуж читавог предметног простора и на њему се у одређеним временским периодима јављају одрони. Урађена обалоутврда која је изведена на обали Дунава знатно ублажава речну ерозију и доприноси већем степену стабилности предметног терена.

У време извођења теренских радова за потребе израде предметне документације (фебруар/март 2023. године) вршени су радови на санацији клизишта археолошког налазишта Бело брдо од стране конзорцијума фирми millennium team, Novkol a.d. и Jadran d.o.o, која је обухватила израду насипа са заштитном бетонском конструкцијом у дужини од 135 m.

Увидом у Катастар клизишта територије ГУП Београда (документација број 6) утврђено је да је колувијални процес веома изражен на предметном простору, при чему су издвојене следеће појаве нестабилности:

– Активно клизиште са акутним процесом са катастарском ознаком BG-17.2.7b које обухвата јужни део активног клизишта BG-17.2.7. У питању је клизиште „Лука Винча“, површине око 8.5 ha и просечном дубином до клизне равни од 12.5 m.

Распрострањење: Захвата ножицу падине непосредно уз Дунав. Ножица клизишта исклињава у кориту Дунава где се врши њена ерозија.

Услови настанка клизишта: Клизиште припада тзв. „Дунавском типу клизишта“ чији настанак и еволуција осим геолошке предиспонираности терена (изграђују га слојеви глина, пескова и лапора), пре свега зависи од утицаја ерозије десне обале Дунава. До клижења је дошло услед повећања генералног нагиба падине и пада чврстоће глиновито-лапоровитог тла услед константног квашења водом различитог порекла.

Узроци активирања клизишта: Старо клизиште које се сезонски активира у периодима већих дотицаја подземне и површинске воде из залеђа. Присутне су и значајне количине подземних вода антропогеног порекла (сенгрупи). Додатно долази до већих померања након потапања ножице клизишта у периодима високог нивоа Дунава и наглих снижења нивоа реке.

Степен хазарда: H4

Степен ризика: R4

– Активно клизиште са привремено умиреним процесом са катастарском ознаком BG-17.2.11. У питању је клизиште „Горња мала“, површине око 7.1 ha и просечном дубином до клизне равни од 8 m.

Распрострањење: Клизиште се са узбрдне стране наслања ножицом на активно клизиште са акутним процесом BG-17.2.7b.

Услови настанка клизишта: Клизиште припада тзв. „Дунавском типу клизишта“ чији настанак и еволуција осим геолошке предиспонираности терена (изграђују га слојеви глина, пескова и лапора), пре свега зависи од утицаја ерозије десне обале Дунава. До клижења је дошло услед повећања генералног нагиба падине и пада чврстоће глиновито-лапоровитог тла услед константног квашења водом различитог порекла.

Узроци активирања клизишта: Клизиште се са узбрдне стране наслања ножицом на активно клизиште са акутним процесом BG-17.2.7b Ова два клизишта су настала, а затим се и развијала у „симбиози“. Нестабилна обала је повлачила за собом и узбрдне делове падине.

Степен хазарда: H4

Степен ризика: R4

– Потенцијално клизиште са катастарском ознаком BG-17.2.13. У питању је клизиште „Дрњак – Стара Винча – Горња мала“, површине око 14.2 ha и просечном дубином до потенцијалне клизне равни од 15 m.

Распрострањење: Пружа се правцем север–југ, дуж вршног дела велике лучне падине на десној долиноској страни Дунава.

Услови настанка клизишта: Геолошка грађа терена, хидрогеолошки услови, утицај Дунава.

Узроци активирања клизишта: Изградња делова падине и продукција великих количина отпадних вода може довести до активирања нових клизишта на појединим деловима падине.

Сеизмичност терена

Према најновијим регионалним истраживањима Републичког сеизмолошког завода Србије (<http://www.seis.mo.gov.rs/>) одређени су параметри сеизмичности за територију Републике Србије. Према карти сеизмичког хазарда за очекивано максимално хоризонтално убрзање на основној стени – Acc(g) и очекивани максимални интензитет земљотреса – I_{max} у јединицама Европске макросеизмичке скале (ЕМС-98), у оквиру повратног периода од 95 и 475 година могу се очекивати земљотреси максималног интензитета и убрзања приказани у табели.

Табела 2: Сеизмички параметри за различите временске повратне периоде

Сеизмички параметри	Повратни период времена (године)		
	95	475	975
Acc(g) max.	0.06	0.1	0.15
I_{max} (ЕМС-98)	VI–VII	VII–VIII	VIII

Ради заштите од земљотреса, објекте пројектовати у складу са:

1) Правилником за грађевинске конструкције („Службени гласник РС“, бр. 89/19, 52/20 и 122/20). Све прорачуне сеизмичке стабилности заснивати на посебно изграђеним подацима микросеизмичке реојнизације;

2) Правилником о привременим техничким нормативима за изградњу објеката који не спадају у високоградњу у сеизмичким подручјима („Службени лист СФРЈ”, број 39/64).“

Тачка 3.5.3. Одбрана земље, мења се и гласи:

„3.5.3. Одбрана земље

Границом плана обухваћен је део објекта уређења и припреме територије за потребе система одбране – скелско место преласка (СМП) „Винча”, на реци Дунав, са зоном заштите – зона забрањене изградње и везивања пловних објеката, као и других условљености датих у посебном прилогу са мерама заштите.”

У поделу 3.6. Потенцијали и ограничења, SWOT анализа, после дела: ЗАШТИТА ЖИВОТНЕ СРЕДИНЕ, ЗАШТИТА ОД ЕЛЕМЕНТАРНИХ НЕПОГОДА додаје се део АРХЕОЛОШКО НАЛАЗИШТЕ, који гласи:

„АРХЕОЛОШКО НАЛАЗИШТЕ	
<ul style="list-style-type: none"> – Континуална археолошка истраживања локалитета Винча дужа су од једног века, почев од проф. Милоја Васића (1908), преко проф. Николе Тасића и Гордана Вујовић Марјановић (1978), академика Драгослава Срејовића (1982) и проф. др Ненада Тасића (1998); – Приступ са реке, уређена обала и могућност прихвата посетилаца који долазе воденим транспортом уз даљу могућност развијања капацитета на обали Дунава и Болечице; – Својства терена и заштићеног подручја који пружају довољне могућности даљег развоја истраживачких, конзерваторских, реставраторских, интерпретативних, туристичких и других капацитета; – Препознатљив тип карактера предела „Лесовидни предео Подунавља”; – река Дунав са приобалном вегетацијом је еколошки коридор од националног и међународног значаја, а река Болечица са приобалном вегетацијом – еколошки коридор на локалном нивоу; – Дигитализација великог дела процеса током истраживања локалитета и рада са археолошким налазима; – Добро структурирано основно језгро стручног кадра које представља добру основу за ширење колектива спремног да прихвати већи обим истраживачких задатака и већи обим посетилаца; – Заинтересованост министарстава задужених за културу и за туризам има активан однос према налазишту Винча, а такође и моћ и утицај да подржи развојне пројекте; – Републички завод за заштиту споменика културе, који има кључни утицај на пројекте развоја локалитета, има и активан однос према развоју науке и туризма на локалитету; – Филозофски факултет Универзитета у Београду има (већ годинама) активан однос према развоју локалитета и интерес да ангажује научне кадрове на њему; – Већи број заинтересованих научно-стручних институција и организација које се активно баве изучавањем културног наслеђа Винче (Завод за заштиту споменика културе, Музеј града Београда, Филозофски факултет Универзитета у Београду, Српско археолошко друштво, Удружење „Европа Ностра Србија” и др.); – Град Београд има интерес да развије прво археолошко налазиште на својој територији, доступно не само научним истраживањима, већ и туристима; – Институт за нуклеарне науке „Винча” може имати одређени интерес да ангажује опрему и кадрове са циљем да осмисли и примени нове физичко-хемијске анализе у археологији; – Могућност да се археолошки локалитет Винча припреми за кандидатуру и постављање на UNESCO листу заштићених локалитета; 	<ul style="list-style-type: none"> – Непостојање канализације у насељу Винча угрожава археолошко налазиште и отежава како заштиту локалитета, тако и његов даљи развој; – Адекватне стратегије заштите археолошког налазишта; – Непостојање дефинисане стратегије туристичког позиционирања (сегменти посетилаца, оптимални број посетилаца, интерпретација садржаја и сл.); – Недостатак управљача простора који појачава друге недостатке идентификоване у овом прегледу; – Недостатак друге комуналне инфраструктуре неопходне за развој туризма на локалитету (гасовод, приступни путеви, паркинг и сл.); – Недостатак туристичке инфраструктуре неопходне за развој туризма на локалитету (сигнализација, шетне стазе опремљене мобилијаром, инфо пунктови и сл.); – Клизисте које угрожава локалитет; – Дивља градња која угрожава локалитет, ограничава будући развој и нарушава изглед простора и упитни капацитет општине Гроцка решава проблеме настале у протеклим деценијама; – Велики број стручних заинтересованих актера и могући конфликти интереса; упркос томе што је наведено и као екстерно условљена прилика, разлике у ставовима стручних институција и организација могу, на пример, успоравати или зауставити реализацију развојног пројекта; – Значајан број заинтересованих актера, који немају активан однос према налазишту, било зато што је ван њихове основне делатности или због традиционално успореног, бирократског приступа јавне администрације на републичком, градском и општинском нивоу; – Недовољно искуство и капацитети општине Гроцка у прихвату већег броја туриста (слаба туристичка сигнализација, инфо пунктови и сл.); – Укрштање надлежности институција у погледу управљања простором, конзервацијом и интерпретацијом: Завод за заштиту споменика културе, град Београд и Музеј града Београда; – Укрштање надлежности Јавног водопроводног предузећа „Србијаводе” и Јавног водопроводног предузећа „Београдводе” око плутајућих објеката у зони археолошког налазишта.”

– Могућност да се Винча, у сарадњи са другим неолитским налазиштима, припреми за кандидовање нове туристичке Европске културне руте (дуж Дунава) кроз свет неолита, код Института за културне руте Савета Европе у Луксембургу;

– Сарадња већег броја заинтересованих актера надлежних за послове просторног планирања, урбанизма и изградње (град Београд и надлежни секретаријати за урбанизам, за инспекцијске послове, за привреду и туризам, Канцеларија градског урбанисте, Јавног водопроводног предузећа „Србијаводе” и др.);

– Растуће локално насеље Винча нуди могућност ангажовања локалне радне снаге по умереним трошковима, имајући у виду нижи просек примања у односу на републику и град.

У глави II. ПРИНЦИПИ, ЦИЉЕВИ И ОПШТА КОНЦЕПЦИЈА ПРОСТОРНОГ РАЗВОЈА ПОДРУЧЈА ПОСЕБНЕ НАМЕНЕ, одељак 2. ОПШТИ И ОПЕРАТИВНИ ЦИЉЕВИ ПРОСТОРНОГ РАЗВОЈА, ст. 1. и 2. мењају се и гласе:

„У складу са анализом постојећег стања, општи циљ је:

ТРАНСФОРМАЦИЈОМ И КОМПЛЕТНОМ РЕКОНСТРУКЦИЈОМ, ОД ДАНАС ЗАПУШТЕНОГ ПРОСТОРА, СТВОРИТИ ПРОСТОРНО ИНТЕГРИСАН, СОЦИЈАЛНО ПРИХВАТЉИВ И ЕКОНОМСКИ ОДРЖИВ ЈЕДИНСТВЕНИ ТУРИСТИЧКИ ЦЕНТАР ПРЕПОЗНАТЉИВОГ ИДЕНТИТЕТА.

На основу наведеног општег циља издвојени су оперативни од којих су најбитнији:

1) заштита објеката културе од плавлена реке Дунав и постављање плутајућег објекта за пристајање пловила која врше превоз путника у домаћој линијској пловидби;

2) санација клизишта и одрона;

3) инфраструктурна регенерација;

4) изградња локалног постројења за пречишћавање употребљених вода, до изградње ПШОВ;

5) формирање Археолошког парка које обухвата археолошко налазиште Бело брдо и пратеће наменске садржаје који ће омогућити посетиоцима да сагледају и разумеју живот и рад људи у доба неолита, а истраживачима да примењују и развијају савремене методологије у истраживању овог вишеслојног праисторијског станишта;

6) заштита Археолошког парка од плавлена реке Болечице изградњом обалоутврде;

7) стварање новог туристичког бренда, као туристичке дестинације археолошког туризма.”

У ставу 4. тачка 5), мења се и гласи:

„5) формирање зелених површина на подручју заштићене околине и простору на коме је потврђено постојање локалитета, све у оквиру Археолошког парка, као сталне музејске поставке, у оквиру које би се промовисало савремено локално материјално и нематеријално наслеђе, стари занати и сл., што омогућава локалној заједници да се активно укључи у укупну понуду налазишта, тематски заокружи садржај понуде и очува карактер предела и визуелни идентитет места.”

У ставу 5. тач. 3) и 4) мењају се и гласе:

„3) изградња Центра за посетиоце, Научноистраживачког центра неолита, Археолошког парка и Центра за локалну заједницу;

4) реконструкција и доградња обалоутврде и постављање плутајућег објекта за пристајање пловила која врше превоз путника у домаћој линијској пловидби;”.

Тачка 13) мења се и гласи:

„13) реализација Археолошког парка;”.

Тач. 15) и 16) мењају се и гласе:

„15) пласирање културно-туристичког производа који би генерисао туризам као специјализовану туристичку дестинацију археолошког туризма;

16) управљање Археолошким парком кроз умрежавање институција, подстицање међусекторске и међуресорне сарадње и комуникацију између заинтересованих страна, одређивањем управљача овог простора.”

У делу Демографско-социјални аспект развоја, став 2, тачка 1) речи: „дечије заштите, спорта” замењују се речју: „едукације”.

У делу Туризам, тачка 1) реч: „комерцијалних” замењује се речју: „јавних”.

У делу Саобраћај и саобраћајна инфраструктура, тачка 2) мења се и гласи:

„2) постављање плутајућег објекта за пристајање пловила која врше превоз путника у домаћој линијској пловидби „Винча”.”.

Део Водоводна мрежа и објекти, мења се и гласи:

„Водоводна мрежа и објекти

Општи циљ је континуирано напајање довољним количинама воде и обезбеђивање потребног притиска за потребе санитарне потрошње и противпожарне заштите. Из општег циља произлазе следећи оперативни циљеви:

1) реконструкција и дорада технолошке линије ППВ „Винча”;

2) реконструкција црпне станице сирове воде ЦС-С-Дунав;

3) дефинисање санитарне зоне заштите за локално извориште „Винча”;

4) повезивање на Београдски регионални системи водоснабдевања, на регионални водовод „Макиш–Младеновац”.”

У делу Канализациона мрежа и објекти, после тачке 3) додаје се тачка 4), која гласи:

„4) изградња локалног ППОВ са локалитета археолошког налазишта Бело брдо у насељу Винча.”

У одељку 3. ОПШТА КОНЦЕПЦИЈА ПРОСТОРНОГ РАЗВОЈА ПОДРУЧЈА ПОСЕБНЕ НАМЕНЕ, у делу Вредности, потенцијали и могућности унапређења простора, став 3. мења се и гласи:

„Речни саобраћај, у последње време све активнији, као и планирани плутајући објекат „Винча”, за пристајање пловила која врше превоз путника у домаћој линијској пловидби, представљају изузетно снажан активирајући фактор који ће у највећој мери подржати будућу атрактивност основне функције у простору, Археолошког парка. Он представља уједно фактор интеграције двеју обала и приобаља у залеђу, акваторије и територије, али посредно и зоне приобаља у целини.”

У ставу 4. речи: „комерцијалних и спортских комплекса” замењују се речју: „садржаја” и речи: „трансформисати у један од репрезентативних градских простора” замењују се речима: „трансформисати у један од репрезентативних простора насеља Винча”.

У ставу 8. речи: „изграђеним централним објектом музеја” замењују се речима: „пратећим садржајима”.

У ставу 9. речи: „комерцијалних и спортских” бришу се, а речи: „могућношћу ексклузивног становања, са квалитетним и добро димензионисаним јавним просторима и зеленим површинама” замењују се речима: „могућношћу становања са квалитетним и добро димензионисаним просторима”.

У одељку 4. РЕГИОНАЛНИ АСПЕКТ РАЗВОЈА ПОДРУЧЈА ПОСЕБНЕ НАМЕНЕ И ФУНКЦИОНАЛНЕ ВЕЗЕ И МЕЋУОДНОСИ СА ОКРУЖЕЊЕМ, став 3, тачка 1) реч: „пристаниште” замењује се речима: „плутајући објекат”.

У глави III. ПЛАНСКА РЕШЕЊА, одељак 1. ЗАШТИТА, УРЕЂЕЊЕ И КОРИШЋЕЊЕ ПРИРОДНИХ СИСТЕМА, став 3. речи: „Законом о заштити животне средине („Службени гласник РС”, бр. 135/04, 36/09, 36/09 – др. закон, 72/09 – др. закон, 43/11 – УС и 14/16)” замењују се речима: „Законом о заштити животне средине („Службени гласник РС”, бр. 135/04, 36/09, 36/09 – др. закон, 72/09 – др. закон, 43/11 – УС, 14/16, 76/18 и 95/18 – др. закон).”

У делу Природне вредности и зелене површине, став 2. речи: „јединственог система зелених површина” замењују се речима: „зелене инфраструктуре”.

У тачки 3) после речи: „уз реку Болечицу” додају се речи: „који се наставља кроз Археолошки парк све до Дунава”.

Ставови 4. и 5. мењају се и гласе:

„У контексту очувања препознатог типа карактера предела „Лесонидни предео Подунавља”, неопходно је ревитализацијом унапредити постојеће елементе или групе елемената (карактеристика) који доприносе његовој историјској и културној „читљивости”, као и понављањем форме и облика елемената визуелне естетике који унапређују кохерентност предела. Потребно је применити морфолошко-еколошка правила уређења предела, и то:

1) уређење приобалног дела Дунава и развој рекреативне функције и туристичке понуде, стварањем нових амбијенталних целина;

2) очување и унапређење мањих шумских структура у доли-
нама реке Болечице формирањем зелених коридора;

3) очување барских екосистема Винчанских бара као дела еколошке мреже;

4) очување, повезивање и промоција елемената културно-историјског наслеђа формирањем система пешачких стаза;

5) очување и повезивање објеката културно-историјског наслеђа (Винча – Бело брдо) и традиционалног градитељства (народна архитектура подунавског типа) и промовисање кроз формирање Археолошког парка, као „Опсерваторије предела Београда”.

У контексту очувања природних вредности и природних процеса, а сагласно чињеници да према Уредби о еколошкој мрежи, предеони елементи унутар културног предела (појасеви зеленила, групе стабала, појединачна стабла, кошанице, међе, живице и сл.) у границама Просторног плана, имају улогу локалних еколошких коридора еколошке мреже, као и да је део подручја потенцијалног станиште Natura 2000 pSCIs – Средње Подунавље – Велика Морава и станиште Natura 2000 pSPAs – Ушће Саве у Дунав, неопходно је:

1) одржати физичку структуру обала водотока у што природнијем стању, а уређење корита и обале вршити претежном применом биолошких и биотехничких мера (камени набачај, фитосанациона заштита, наменски одабрано растиње, обалоутврда од природних материјала и др.);

2) очувати групе стабала, појединачна стабла, живице, међе, кошанице и травне површине, као и друге екосистеме са очуваном или делимично измењеном дрвенастом, жбунастом или ливадском вегетацијом;

3) унапредити постојеће и планирати нове зелене површине у функцији заштите од загађујућих материја и стварања повољног микроклимата;

4) дуж саобраћајница предвидети линеарно озелењавање у форми травњака и ниских вегетацијских форми, дворедна, групација дрвећа, чиме би се омогућила визуелна заштита контактних зона и естетско обликовање простора;

5) за озелењавање се препоручује употреба аутохтоних врста, отпорних на аерозагађење, које имају густу и добро развијену крошњу, сходно условима станишта, према избору пројектанта у фази израде пројектне документације. Дозвољава се употреба декоративних врста егзота које се могу прилагодити локалним условима, а да при тому нису инвазивне. Инвазивне (агресивне, алохтоне) врсте у Србији су: *Acer negundo* (јасенолисни јавор или негундовац), *A. morpha fruticosa* (багремац), *Robinia pseudoacacia* (багрем), *Ailanthus altissima* (кисело дрво), *Fraxinus americana* (амерички јасен), *Fraxinus pennsylvanica* (пенсилвански јасен), *Celtis occidentalis* (амерички копривић), *Ulmus pumila* (ситнолисни или сибирски брест), *Prunus padus* (сремза), *Prunus serotina* (касна сремза) и др. Укупно пејзажно уређење простора мора да се надовеже на зеленило околног простора и повеже у систем зеленила;

6) за потребе осветљавања предвидети да се користи ЛЕД технологија и да сноп светлости буде уперен ка тлу;

7) уколико правила градње предвиђају мање или веће вертикалне стаклене површине, предвидети стакла која у што мањој мери стварају ефекат огледала у циљу смањења ризика од колизije и страдања птица на стакленим површинама;

8) ако се у току извођења грађевинских и других радова наиђе на археолошке предмете, извођач радова је дужан да одмах, без одлагања прекине радове и обавести надлежни завод за заштиту споменика културе и предузме мере да се налаз не уништи и не оштети и да се сачува на месту и у положају у коме је откривен;

9) уколико се током радова наиђе на геолошко-палеонтолошка документа или минералошко-петролошке објекте, за које се претпоставља да имају својство природног добра, сагласно извођач радова је дужан да у року од осам дана обавести Министарство заштите животне средине, као и да предузме све мере заштите од уништења, оштећења или крађе до доласка овлашћеног лица.”

После става 5. додају се ст. 6. и 7, који гласе:

„Археолошким ископавањима у Винчи откривени су бројни остаци домаћих и дивљих биљних врста који су очувани захваљујући угљенизацији која наступа приликом излагања високој температури. Поред исхране, од влакана су прављена ујад и тканине (на дну бројних керамичких посуда откривених у Винчи видљиви су остаци ланене тканине), а нађени су и глинени тегови који су представљали делове разбоја за ткање. У циљу оригиналне и одрживе туристичке понуде и презентације налазишта, планирано је заснивање органске производње биљака које су се производиле у доба винчанске културе. У складу са планским начелима

заштите околине и заснивању органске производње која не утиче на хемијски састав тла, планирано је да се део Археолошког парка уреди за производњу хране према неолитским принципима. Неолитска рекултивација има циљ да се и део власника пољопривредног земљишта активно укључи у одрживо коришћење културног добра и брендирање Винче. У Археолошком парку се планирају различити тематски садржаји, пре свега презентација амбијента у којима су се одвијале свакодневне активности неолитских становника Винче, изложбе, радионице на отвореном, простори за одмор и релаксацију и сл. Квалитету овог простора допринеће повезаност са реком Болечицом, а потом и реком Дунав. Поред наведеног, уређење овог простора треба да допринесе очувању приобалних екосистема и функцији еколошког коридора на локалном нивоу, али и на нивоу града као значајна „Зелена веза“ система зелених површина.

Јавна зелена површина може се користити само у сврху за коју је намењена.”

У одељку 2. УТИЦАЈ ПОСЕБНЕ НАМЕНЕ НА ДЕМОГРАФСKE И СОЦИЈАЛНЕ ПРОЦЕСЕ И СИСТЕМЕ, поделељци 2.1. Демографски развој и 2.2. Социјални развој и јавне службе мењају се и гласе:

„2.1. Демографски развој

С обзиром на постојећу изграђеност простора, као и планирану спратност од максимално П+1+Пк, на планском подручју ће бити максимално нешто више од 1000 станова, у којима ће живети око 2500 становника. Планирана изградња објеката и садржаја у оквиру Археолошког парка, заједно са постојећим капацитетима претпоставља будућих 140 запослених. Садржаји у оквиру Археолошког парка дати су у глави IV. Правила уређења и грађења са елементима детаљне разраде, одељак 2. Површине и објекти јавних намена, поделељак 2.5.4. Археолошки парк са подцелинама.

2.2. Социјални развој и јавне службе

Осим планираних објеката у оквиру Археолошког парка, нови објекти јавних служби нису планирани у планском подручју, већ ће становништво, као и до сада, задовољавати основне потребе у постојећим објектима у окружењу.”

У одељку 3. УТИЦАЈ ПОСЕБНЕ НАМЕНЕ НА ЕКОНОМИЈУ И ТУРИЗАМ, део Туризам, став 5, тачка 1) подтачка (3) речи: „објекти наутичког туризма, отворени и затворени објекти спортске рекреације”, бришу се.

У делу Тржишна оправданост инвестиције и утицај посебне намене – директни и индиректни друштвено-економски ефекти, став 3, тачка 1) реч: „Еко” замењује се речју: „Архео”.

У поделељку 3.1. Комерцијалне делатности, тачка 1) реч: „пристаниште” замењује се речима: „плутајући објекат”.

У одељку 4. ПРОСТОРНИ РАЗВОЈ САОБРАЋАЈА И ИНФРАСТРУКТУРНИХ СИСТЕМА, поделељак 4.1. Саобраћај и саобраћајна инфраструктура, део Путна и улична мрежа, став 2. реч: „петља” замењује се речју: „чвор”.

У делу Јавни градски превоз путника, речи: „постојеће аутобуске линије” замењују се речима: „постојеће аутобуске линије у улицама Професора Васића и Милоша Обреновића”.

У делу Паркирање, став 1, тачка 1) мења се и гласи:

„1) археолошки парк са подцелинама: на отвореним паркинзима површинама (за путничка возила и туристичке аутобусе) у оквиру поделељине 5 – паркинг;”.

Став 2. мења се и гласи:

„На подручју археолошког парка, са приступом из улице Повљенска, планира се отворена паркингова површина у оквиру поделељине 5 – паркинг. Ова паркингова површина је планирана за паркирање путничких возила мин. (250 паркингова места – у даљем тексту: ПМ) и туристичких аутобуса мин. (7 ПМ).”

У делу Унутрашњи водни саобраћај, став 1. бројеви: „1145+000” замењују се бројевима: „1145+300”, а речи: „изградња пристаништа” замењују се речима: „плутајући објекат”.

У ставу 2. речи: „локална путничка пристајалишта прилагођена” замењују се речима: „плутајуће објекте прилагођене”.

У ставу 3. речи: „Путничко пристаниште” замењују се речима: „Плутајући објекат”, и реч: „пристаништа” замењују се речима: „плутајућег објекта”.

После става 3. додају се ст. 4–6, који гласе:

„С обзиром да је на стацијама ~ km 1144+000 реке Дунав планирана изградња моста, успостављање плутајућег објекта не планирати 200 m узводно и низводно од планираног моста.

Границом Просторног плана обухваћен је део скелског места преласка (у даљем тексту: СМП) „Винча”, који је у функцији. Према подацима Дирекције за водне путеве, скелски прелаз „Винча” се налази од km 1145+250 на десној обали Дунава до 1145+400 на левој обали Дунава. Приступ скелском прелазу „Винча” је дефинисан Планом генералне регулације грађевинског подручја седишта јединице локалне самоуправе – град Београд – целина XX, општине Гроцка, Палилула, Звездара и Вождовац – (насеља Калуђерица, Лештане, Болеч, Винча и Ритопек) („Службени лист града Београда”, број 66/17). Приликом планирања и изградње на простору на коме се налази СМП „Винча”, неопходно је обезбедити проходност свих комуникација не нарушавајући постојеће прилазне путеве до предметних објеката у радијусу од 1000 m и забранити везивање пловних објеката на делу обале и водног простора 50 m узводно и низводно од СМП „Винча”.

У току израде техничке документације неопходно је прибавити услове и сагласност од управљача скелског прелаз „Винча” (Министарства одбране – Управа за инфраструктуру).”

У делу Бициклистички саобраћај, став 1. речи: „Панчевачког моста повезивала” замењују се речима: „Панчевачког моста повезивати”.

После става 1. додаје се став 2, који гласи:

„Бициклистичка стаза је планирана као двосмерна бициклистичка стаза у регулацији Винчанске улице и земљаног пута до обале реке Дунав. Бициклистичка стаза се даље планира обалоутврдом реке Дунав, с једне стране према Панчевачком мосту, а са друге стране према реци Болечици и обалоутврдом реке Болечице. Такође, преко скелског места прелаз „Винча” планирана бициклистичка стаза ће се код Старчева повезивати са поменутиим европским коридором (EUROVELO 6). На овај начин обезбеђена је већа доступност предметног подручја, као и континуитет трасе у односу на постојеће и планиране бициклистичке трасе.”

У поделељку 4.2. Водопроводна инфраструктура, део Просторни развој водоводне мреже и објеката мења се и гласи:

„Просторни развој водоводне мреже и објеката

За потребе постојећих и планираних корисника планирана је реконструкција ППВ „Винча”, реконструкција црпне станице сирове воде ЦС-С-Дунав и повезивање на планирани регионални водовод „Макиш-Младеновац”.

У делу Просторни развој канализационе мреже и објеката, после става 4. додају се ст. 5–8, који гласе:

„У циљу заштите археолошког налазишта Бело брдо, а у склопу будућег решавања проблематике канализације вода са саливног подручја Винча, усвојен је концепт система за прикупљање, одвођење и пречишћавање отпадних вода према Студији заштите археолошког налазишта Бело брдо у Винчи од штетног дејства вода (Институт „Јарослав Черни”, Београд 2022. године), која је саставни део документације плана.

Овом студијом је планирана фазна изградња објеката за контролисано прихватање и пречишћавање отпадних и атмосферских вода.

У склопу I фазе предвиђени су приоритетни радови, непосредно уз локалитет археолошког налазишта Бело брдо, на заштити од штетног деловања воде, који укључују активности на изградњи:

- канализационе мреже и локалног ППОВ, за третман употребљених отпадних вода од запосленог особља центра за посетиоце, археолошког налазишта, од посетиоца (туриста) и околних кућа које ће бити прикључене на мрежу;

- атмосферска канализациона мрежа и сепаратори.

Концепт техничког решења за I фазу изградње канализационе мреже и локалних уређаја (локално ППОВ и сепаратори) за пречишћавање, усклађује се са даљим развојем канализације насеља и повезивањем на будуће ППОВ „Винча” као коначном решењу.”

У поделељку 4.3. Електроенергетска мрежа и објекти, став 3, тачка 1) реч: „ТС” замењује се речима: „трансформаторске станице (ТС)”.

У ставу 4. речи: „трансформаторске станице ТС” замењују се речју: „(ТС)”.

У ставу 6. речи: „Оператору дистрибутивног система „ЕПС Дистрибуција“ д.о.о. Београд” замењују се речима: „Електродистрибуцији Србије д.о.о. Београд”.

Став 8. мења се и гласи:

„Осветљење пешачких и бициклистичких стаза, посебно на подручју Археолошког парка, биће решено кроз израду техничке документације и урбанистичког пројекта за приобално земљиште.”

У ставу 10. речи: „Оператору дистрибутивног система „ЕПС Дистрибуција“ д.о.о. Београд” замењују се речима: „Електродистрибуцији Србије д.о.о. Београд”.

У пододелку 4.4. Телекомуникациона мрежа и објекти, део Фиксна мрежа, после става 1. додаје се нови став 2. који гласи:

„У оквиру блока 5, на грађевинској парцели на којој је планирана изградња Научно истраживачког центра, планира се дислокација аутоматске телефонске централе (АТЦ) „Винча”, у оквиру планираног објекта.”

Досадашњи став 2. постаје став 3.

У досадашњем ставу 3. који постаје став 4. речи: „Оператору дистрибутивног система „ЕПС Дистрибуција” замењују се речима: „Електродистрибуцији Србије д.о.о. Београд”.

Досадашњи став 4. постаје став 5.

Досадашњи став 5. који постаје став 6. мења се и гласи:

„У подручју детаљне разраде Просторног плана планира се приступна ТК мрежа FTTB (полагањем оптичког кабла до објекта – енгл. Fiber To The Building) технологијом монтажом одговарајуће активне ТК опреме у планираним објектима. Изван наведеног подручја планира се приступна ТК мрежа GPON (гигабитна пасивна оптичка мрежа – енгл. Gigabit Passive Optical Network) технологијом у топологији FTTN (оптика до куће – енгл. Fiber To The Home) или FTTB, уз децентрализацију ТК мреже.”

Досадашњи ст. 6–9. постају ст. 7–10.

У делу Бежична мрежа, после става 1. додаје се нови став 2. који гласи:

„Сходно савременим тенденцијама и технологијама у бежичној мрежи, планира се да ТК оператори допуне покривеност (пружањем додатних сервиса, повећањем капацитета и квалитета сигнала) бежичне приступне мреже изградњом базних станица (БС) и „WI-FI” приступних тачака.”

У досадашњем ставу 2. који постаје став 3. речи: „базне станице (БС)” замењују се речју: „БС”.

Досадашњи став 3. постаје став 4.

После става 4. који постаје став 5. додаје се нови став 6, који гласи:

„Просторним планом се даје и могућност изградње БС мањих димензија (микро/пико/фемто хелије) на/у планираним објектима, као и „WI-FI” приступних тачака.”

Досадашњи став 5. постаје став 7.

У пододелку 4.6. Обновљиви извори енергије, став 2, тачка 2) брише се.

Пододелак 4.7. Управљање отпадом мења се и гласи:

„4.7. Управљање отпадом

Концепција развоја система управљања отпадом заснива се на циљевима и активностима дефинисаним стратешким документима из ове области, као и Локалним планом управљања отпадом града Београда 2021–2030. године („Службени лист града Београда”, број 47/21), а као приоритетне могу се издвојити:

- 1) санација постојећих сметлишта и изградња регионалног центра за управљање отпадом у Винчи до 2023. године;
- 2) модернизација и проширење капацитета комуналних услуга на 100% до 2022. године;
- 3) успостављање система одвојеног сакупљања, поновног коришћења и рециклаже отпада;
- 4) развој система интегралног управљања опасним и посебним токовима отпада;
- 5) рециклажа грађевинског отпада и отпада од рушења;
- 6) компостирање органског отпада из домаћинства и зеленог отпада са јавних површина;
- 7) унапређење нивоа информисања становништва о значају адекватног управљања отпадом.

Кључни елемент система интегралног управљања отпадом у Београду представља Центар за управљање комуналним отпадом у Винчи. У овом центру изграђено је постројење за производњу

енергије из отпада, пројектованог капацитета 340.000 т/годишње, које ће генерисати до 29 MW електричне и 56 MW топлотне енергије. Изградња постројења претходиле су активности на санацији постојеће и изградњи нове санитарне депоније на којој ће се одлагати око 170.000 т/год непрерађеног и резидуалног комуналног отпада, као и изградња постројења за обраду и депоновање неискористивог отпадног грађевинског материјала.

Истовремено, у циљу увођења примарне сепарације отпада, планира се изградња рециклажних дворишта, зелених острва са контејнерима за одвојено прикупљање отпада, као и увођење система са две канте (за мешани и рециклабилни отпад) у зонама индивидуалног становања.”

У одељку 5. ЗАШТИТА ЖИВОТНЕ СРЕДИНЕ И КУЛТУРНОГ НАСЛЕЂА, пододелак 5.2. Заштита културног наслеђа, став 1. речи: „Закона о културним добрима (техничка конзервација)” замењују се речима: „Закона о културним добрима („Службени гласник РС”, бр. 71/94, 52/11 – др. закони, 99/11 – др. закон, 35/21 – др. закон и 129/21 – др. закон) (чл. 66–75, 78, 80, 84 и 85) и Закона о културном наслеђу („Службени гласник РС”, број 129/21)”.

У ставу 3. речи: „Музеја и археолошког парка” замењују се речима: „Археолошког парка са својим подцелинама”.

У тачки 1) реч: „рампе” замењује се речима: „пасарела/рампи – стаза изнад терена”.

Тачка 3) мења се и гласи:

„3) планирати реорганизацију археолошког налазишта ради боље заштите и презентације локалитета изузетних културних вредности. Дефинисање локација за научно истраживачки центар, центар за посетиоце, археолошки парк, као и развој пратеће туристичке инфраструктуре у функцији логистике самог локалитета и обезбеђење услова за планско коришћење археолошког налазишта Бело брдо и његове заштићене околине.”

У одељку 6. ЗАШТИТА ОД ЕЛЕМЕНТАРНИХ НЕПОГОДА И УСЛОВИ ЗА ОДБРАНУ ЗЕМЉЕ, део Плављење, после става 2. додају се ст. 3. и 4, који гласе:

„Део регулације реке Болечнице (грађевинска парцела В1.20) преузета је из Плана детаљне регулације за примарне објекте болечког канализационог система – I фаза, градске општине Вождовац, Звездара и Гроцка („Службени лист града Београда”, број 47/16).

Усвојена кота круне планираног насипа је 76,50 mnm, чиме је задовољена потребна заштитна висина за велику воду (линија одбране од поплава) и обезбеђен исти ниво заштите као и за планиране насипе на десној обали Дунава.”

У делу Сеизмичност терена, став 2, тачка 1) мења се и гласи:

„1) објекти I категорије (центар за посетиоце, научно истраживачки центар);”.

У тачки 3) реч: „производни” брише се.

Део Просторно плански услови од интереса за одбрану земље, мења се и гласи:

„Просторно плански услови од интереса за одбрану земље

Од Управе за инфраструктуру, Сектор за материјалне ресурсе Министарства одбране, у складу са тач. 3. и 8. Одлуке о врстама инвестиционих објеката и просторних и урбанистичких планова од значаја за одбрану („Службени гласник РС”, број 85/15), издати су услови под пов. број 15828-2 од 27. септембра 2022. године. У складу са Законом о тајности података („Службени гласник РС”, број 104/09) сви елементи који имају поверљив карактер дати су у посебном Прилогу са мерама заштите, који је саставни део ових измена и допуна Просторног плана.”

У глави IV. ПРАВИЛА УРЕЂЕЊА И ГРАЂЕЊА СА ЕЛЕМЕНТИМА ДЕТАЉНЕ РАЗРАДЕ, тачка 2) после речи: „саобраћајним површинама” додају се речи: „регулационим линијама”.

Тачка 8) мења се и гласи:

„8) висина објекта – удаљење венца последње етажне објекта, у равни фасадног платна, од највише коте приступне саобраћајнице, односно нулте коте. Код објеката са равним кровом висина венца се рачуна до горње коте оградне повучене етажне. За објекте који имају приступ са више саобраћајница као висина објекта се исказује она која има највишу коту у односу на приступну саобраћајницу, односно нулту коту. За објекте који су повучени у односу на регулациону линију, висина објекта се одређује у односу на нулту коту, и дефинише се као растојање од нулте коте објекта до висине венца, односно горње коте оградне повучене етажне. Изражава се у метрима дужним.”

У тачки 12) речи: „венца објекта у равни фасадног платна” замењују се речима: „пода повучене етажне.”

Тачка 35) мења се и гласи:

„35) плутајући објекат је пловило без сопственог погона за пристајање пловила која врше превоз путника у домаћој линијској пловидби (у даљем тексту: плутајући објекат).”

У одељку 1. ПЛАНИРАНА НАМЕНА ГРАЂЕВИНСКОГ ЗЕМЉИШТА И ПОДЕЛА НА КАРАКТЕРИСТИЧНЕ ЦЕЛИНЕ И БЛОКОВЕ (Реферална карта број 1: „Посебна намена простора” Р 1:1000), став 1. тачка 2) мења се и гласи:

„2) Археолошки парк са подцелинама;”.

Тачка 5) брише се.

У ставу 2. речи: „површине за комерцијалне садржаје”, бришу се.

Табела 3: Биланс намене површина, мења се и гласи:

„Табела 3: Биланс намене површина

НАМЕНА ПОВРШИНА	постојеће (ha) (оријентационо)	(%)	ново (ha) (разлика)	укупно планирано (ha) (оријентационо)	(%)
површине јавних намена					
археолошки парк	2,91	2,5	17,21	20,12	17,4
површине за објекте и комплексе јавних служби	0,79	0,7	-0,79	0,00	0,0
водне површине	43,95	38,1	3,02	46,97	40,8
јавне зелене површине	0,00	0,0	4,86	4,86	4,2
површине за инфраструктурне објекте и комплексе	0,00	0,0	0,12	0,12	0,1
јавне саобраћајне површине	4,18	3,6	0,10	4,28	3,7
укупно 1	51,83	45,0		76,35	66,2
површине осталих намена					
површине за становање	34,95	30,3	-1,31	33,64	29,1
површине за комерцијалне садржаје	0,06	0,05	-0,06	0,00	0,0
површине за привредне зоне	0,30	0,2	-0,30	0,00	0,0
пољопривредне површине	15,30	13,2	-15,30	0,00	0,0
зелене површине	12,96	11,2	-12,96	0,00	0,0
остале зелене површине	0,00	0,0	5,41	5,41	4,7
укупно 2	63,57	55,0		39,05	33,8
укупно 1+2	115,40	100,0		115,40	100,0

У пододељку 1.1. Подела на карактеристичне целине и блокове, став 1. број: „112,8” замењује се бројем: „115,4”.

У одељку 2. ПОВРШИНЕ И ОБЈЕКТИ ЈАВНИХ НАМЕНА, пододељак 2.1. Јавне саобраћајне површине и објекти, тачка 2.1.1. Улична мрежа, став 3. мења се и гласи:

„Секундарна улична мрежа планирана је са коловозима минималне ширине од 6,0 m (двосмерни саобраћај), 4,5 m (једносмерни саобраћај), тротоарима минималне ширине од 1,5 m и банкином ширине 1,0 m.”

Став 5. брише се.

Досадашњи став 6. који постаје став 5. мења се и гласи:

„На делу Просторног плана, између Блока 1 и Блока 2.1, планира се двосмерна Колско-пешачка улица мин. ширине регулације од 6,0 m. Ова улица је са једне стране повезана са улицом Николе Пашића, а са друге стране је слепог краја и завршава се окретницом. Колско-пешачке улице се користе тако да је пешачки саобраћај фаворизован у односу на моторни. Ове улице су са умиреним режимом саобраћаја и немају функцију повезивања унутар мреже, већ је њихова улога приступ парцелама (објектима) у контактном подручју.”

Досадашњи став 7. који постаје став 6. мења се и гласи:

„На подручју археолошког локалитета, са приступом из једносмерне улице Повљенске, планира се отворена паркинг површина. Ова паркинг површина је планирана за паркирање путничких возила мин. (250 ПМ) и туристичких аутобуса мин. (7 ПМ).”

Досадашњи ст. 8–10. постају ст. 7–9.

После става 10. додају се ст. 11–16, који гласе:

„Све елементе попречног профила саобраћајних површина који се функционално разликују раздвојити нивелационо. У нивелационом смислу обавезно је поштовати нивелацију улица на које се наслања простор у границама плана.

Интерне саобраћајнице, у оквиру предметног подручја, планирати као:

– двосмерне саобраћајнице са коловозом минималне ширине 6,0 m;

– једносмерне саобраћајнице са коловозом минималне ширине 4,5 m;

– обострани тротоар минималне ширине 1,5 m.

Бициклистичке стазе планирати са мин. ширином од 1,1 m, за једносмерне, односно 2,2 m за двосмерне. Сачувати слободан профил бициклистичких стаза у висини од 2,5 m дуж целе површине стаза.

Једносмерне улице морају бити прикључене, са оба краја, на околну уличну мрежу, а следе двосмерне морају имати припадајућу окретницу.

Колске улазе/излазе поставити на безбедно растојање од раскрсница. Колске приступе димензионисати тако да меродавно возило може да приступи парцели ходом унапред без додатног маневрисања.

Пешачке стазе и прелазе пројектовати у складу са Правилником о техничким стандардима планирања, пројектовања и изградње објеката, којима се осигурава несметано кретање и приступ особама са инвалидитетом, деци и старим особама („Службени гласник РС”, број 22/15).”

У Тачки 2.1.2. Јавни градски превоз путника, став 1. мења се и гласи:

„Стајалишта јавног градског превоза путника је неопходно прилагодити техничким карактеристикама возила ЈГПП-а и потребама особа са инвалидитетом, у складу са Правилником о техничким стандардима планирања, пројектовања и изградње објеката, којима се осигурава несметано кретање и приступ особама са инвалидитетом, деци и старим особама.”

После става 2. додају се ст. 3–5, који гласе:

„Преко стајалишних платоа не планирати колске приступе парцелама и паркинг просторима.

Повезати стајалишта јавног превоза у Улици професора Васића пешачким комуникацијама са планираним плутајућим објектом.

Услови Секретаријата за јавни превоз, XXXIV-01 бр. 346.5-2595/2017 од 30. октобра 2017. године и XXXIV-03 бр. 346.7-47/2022 од 5. априла 2023. године.”

Тачка 2.1.3. Бициклистички саобраћај, мења се и гласи:

„2.1.3. Бициклистички саобраћај

Ширина планиране двосмерне бициклистичке стазе износи 2,2 m. Сачувати слободан профил бициклистичких стаза у висини од 2,5 m дуж целе површине стаза. У зони атракција планирати постављање паркинга за бицикле, као и за изнајмљивање бицикала и осталих еколошких возила.”

У Тачки 2.1.4. Унутрашњи водни саобраћај, ст. 2. и 3. мењају се и гласе:

„Подручје плутајућег објекта мора да буде утврђено у складу са законом којим се уређују пловидба и луке у унутрашњим

водама. Плутајући објекат својим садржајима и активностима не може да угрожава и нарушава животну средину.

С обзиром да је на стационажи ~ km 1144+000 реке Дунав планирана изградња моста, успостављање плутајућег објекта не планирати 200 m узводно и низводно од планираног моста.”

После става 3. додају се нови ст. 4–9, који гласе:

„Од управљача скелског прелаза „Винча” прибавити посебне услове, с обзиром да се рад скелског прелаза не сме угрозити планирањем и изградњом других објеката.

Пре почетка израде техничке документације за изградњу објеката који на било који начин могу утицати на промену режима течења воде, како и безбедност пловидбе на реци Дунав, потребно је прибавити и услове за пројектовање Дирекције за водне путеве, у оквиру обједињене процедуре у поступку издавања локацијских услова.

Услови Секретаријата за саобраћај, IV-05 бр. 344.4-53/2017 од 26. октобра 2017. године и IV-08 бр. 344.4-20/2022 од 21. децембра 2022. године.

Услови Секретаријата за јавни превоз, XXXIV-01 бр. 346.5-2595/2017 од 30. октобра 2017. године и XXXIV-03 бр. 346.7-47/2022 од 5. априла 2023. године.

Услови Министарства грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре, Дирекција за водне путеве бр. 11/230-2 од 27. октобра 2022.

Услови Министарства грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре, Сектор за водни саобраћај и безбедност пловидбе бр. 342-01-00633/2022-06 од 27. октобра 2022. године.”

Досадашњи ст. 4–6. бришу се.

У поделењу 2.2. Јавне инфраструктурне површине и објекти, тачка 2.2.1. Водоводна мрежа и објекти, став 3. речи: „Правилник о техничким нормативима за спољну и унутрашњу хидрантску мрежу за гашење пожара („Службени лист СРЈ”, број 30/91)” замењују се речима: „Правилник о техничким нормативима за инсталације хидрантске мреже за гашење пожара („Службени гласник РС”, број 3/18)”.

Став 5. мења се и гласи:

„Услови ЈКП Београдских водовод и канализација, Служба за развој. бр. 68351 14-1/2025 Л/1692 од 19. октобра 2017. год. и бр. 52242/1 14-1/1708/22 од 14. септембра 2022. год.”

У тачки 2.2.2. Канализациона мрежа и објекти, став 1. речи: „АКØ300” замењују се речима: „АКØ300 mm” и речи: „ФКØ250” замењују се речима: „ФКØ250 mm”.

У ставу 2. речи: „река Болечица” замењују се речима: „река Дунав и река Болечица”.

У ставу 3. после речи: „(„Службени гласник РС”, бр. 67/11, 48/12 и 1/16)” додају се речи: „– Прилог 2, Глава II, одељак 4, табела 4,1 – Граничне вредности емисије на месту испуштања у површинске воде отпадне воде које садрже минерална уља”.

После става 8. додају се ст. 9–22, који гласе:

„Студијом заштите археолошких налазишта „Бело брдо” у Винчи од штетног дејства вода (Институт „Јарослав Черни”, Београд 2021. година), планирана је фазна изградња објеката за контролисано прихватање и пречишћавање отпадних, атмосферских и дренажних вода, и то:

За прихватање и пречишћавање отпадних вода:

– I фаза: обухвата изградњу главног канализационог колектора у Винчанској улици и колектора дуж улице Милоша Обилића, изградњу половине капацитета локалног постројења за пречишћавање отпадних вода и потисног цевовода пречишћених вода у реку Болечицу;

– II фаза: обухвата изградњу преостале секундарне канализационе мреже у обухвату сва три степена заштите у насељу Винча и доградњу друге половине локалног постројења за пречишћавање отпадних вода;

– III фаза: представља коначно решење евакуације отпадних вода анализираних подручја у оквиру Болчког канализационог система, као дела Централног канализационог система града Београда. Предвиђена је изградња нове пумпне станице и потисног цевовода Ø600 којим се употребљене воде потискују ка будућем ППОВ „Велико село”.

У склопу I фазе предвиђени су приоритетни радови који укључују активности на изградњи канализационе мреже и локалног ППОВ непосредно уз локалитет Археолошког налазишта Бело брдо, на грађевинској парцели ЛП. Отпадне воде које се третирају

на ППОВ су од употребљених отпадних вода кућа становништва у непосредној околини локалитета, које ће бити прикључене на мрежу, од запосленог особља у центру за посетиоце, архео парка и од посетиоца археолошког парка. Овим локалним ППОВ штити се локалитет археолошког налазишта од штетног деловања воде.

Планом је дефинисана грађевинска парцела за смештај локалног постројења за пречишћавање отпадних вода (локално ППОВ). У циљу не нарушавања изгледа природног амбијента предвиђено је да сви објекти и опрема локалног ППОВ-а буду изведени испод коте терена. Пречишћене отпадне воде се колектором Ø250 mm транспортују преко уређене изливне грађевине испод коте терена до реципијента, реке Дунав.

Канализациона мрежа заснована је на сепарационом принципу. Дубина уклапања канала је минимално 1,6 m у оквиру саобраћајница. Свуда где је могуће створити услове за гравитационо течење у цевоводима и каналима. На примарном цевоводу којим се доводи отпадна вода до ППОВ обезбедити прикључке за кориснике. Приликом полагања цевовода максимално избегавати зоне са високим нивоима подземних вода.

Концепт техничког решења за I фазу изградње канализационе мреже и локалних уређаја за пречишћавање усклађује се са даљим развојем канализације насеља и повезивањем на будуће ППОВ „Винча” као коначном решењу.

За прихватање и пречишћавање атмосферских вода:

– I фаза: обухвата изградњу канализационог колектора са линијским решеткама дуж улице Милоша Обреновића, Палих бораца, Винчанске, Бело брдо, Николе Пашића, дренажног система и сепараторима за пречишћавање атмосферских вода и испустима;

– II фаза: обухвата изградњу комплетне атмосферске канализационе мреже са сливницама, у обухвату сва три степена заштите.

У склопу I фазе предвиђени су приоритетни радови који укључују активности на изградњи атмосферске канализационе мреже и два сепаратора, непосредно уз локалитет археолошког налазишта Бело брдо. У овој фази планира се изградња атмосферске канализације са линијским решеткама у складу са постојећом регулацијом улица.

Цело подручје зоне заштите археолошког налазишта је подељено на два подслива, северни и јужни. Северни крак прикупља воде са виших терена дуж улица Милоша Обреновића, Палих бораца, Винчанске и преко сепаратора 1 испушта воду у Дунав. Јужни део система, прикупљене воде из улица Бело брдо, Николе Пашића и преко сепаратора 2 такође спроводи до реципијента Дунава.

Максимална дубина уклапања атмосферске канализационе мреже је 4 m. Реципијент атмосферске канализације је река Дунав. Атмосферске воде са условно чистих површина (кровови, надстрешнице могу се без претходног пречишћавања слободно испустити у околне зелене површине.

За прикупљање дренажне воде

Циљ израде дренаже је да прихвати све плитке подземне воде настале услед инфилтрације атмосферских падавина на зеленим површинама са узводног дела слива, као и сва евентуална процуривања из комуналне инфраструктуре и да спречи њихово процуривање унутар зоне I степена заштите.

Планирана је израда дренажног колектора уз уградњу коригованих делимично процедних дренажних PDHD цеви, пречника Ø160 mm, дуж границе зоне I степена заштите археолошког налазишта, а између планираних инсталација са једне стране и налазишта са друге. Дренажа се обавезно поставља на већој дубини од осталих хидротехничких инсталација. Дренажа се поставља у јединственом рову са атмосферском канализацијом. Прикупљене дренажне воде се упуштају у ревиционе шахтове атмосферске канализације и преко сепаратора одводе се у Дунав.

До изградње Болчког канализационог система Центар за посетиоце прикључити на планиране колекторе канализације у улици Николе Пашића.

Након заснивања Болчког канализационог система канализацију отпадне воде превезати на планирани колектор ФК400 mm. Атмосферске воде са интерних саобраћајница, Центра за посетиоце, центра за посетиоце на отвореном и археолошког налазишта, преко сепаратора се упуштају у реципијент (Дунав, Болечица).

Услови ЈКП Београдски водовод и канализација, Служба за развој. бр. 68351/1 2025 од 31. октобра 2017. године и бр. 52242/1 14-1/1708/22 од 14. септембра 2022. године”

Досадашњи став 9. брише се. У тачки 2.2.3. Електроенергетска мрежа и објекти, став 3. број: „20” замењује се бројем: „16”.

Став 10. мења се и гласи:

„Услови Електромрежа Србије а.д. бр. 130-ОО-УТД-003-631/2017-002 од 6. новембра 2017. године и 130-ОО-УТД-003-1166/2022-002 од 13. септембра 2022. године, као и услови Електродистрибуција Србије д.о.о. бр. Е-1752-1/22 (80110 ЈП) од 9. септембра 2022. године.”

У тачки 2.2.4. Телекомуникациона мрежа и објекти, део Фиксна мрежа, став 2. бројеви: „0,8 x 1,0 x 1,0” замењују се бројевима: „0,6 x 1,2 x 1,0”.

У ставу 3. бројеви: „2 x 2” замењују се бројевима: „2 x 1”.

У ставу 4. број: „4” замењује се бројем: „2”.

После става 4. додаје се нови став 5, који гласи:

„За мање објекте обезбедити простор у улазном ходнику објекта за потребе монтаже оптичког дистрибутивног ормана, оријентационих димензија: 0,2 x 0,5 x 0,55 m³ (ширина x дужина x висина).”

Досадашњи став 5. постаје став 6.

У делу Бежична мрежа, реч: „БС” замењује се речима: „базне станице (БС)”.

После става 1. додају се нови ст. 2–3, који гласе:

„БС на и у објекту, као и „Wi-Fi” приступне тачке, изградити тако да се прилагоде амбијенталним и естетским захтевима простора у коме се налазе, односно користити допадљив дизајн (пропорционалан структури и архитектонском стилу), маскирање (исту боју као позадина) и опрему мањих димензија (микро/пико/фемто ћелије).

Услови: Телеком Србија а.д. бр. 357741/2-2022 од 26. септембра 2022. године, СББ д.о.о. бр. 181 од 20. октобра 2022. године, Цетин д.о.о. бр. 65/258/22 од 15. септембра 2022. године, А1 Србија д.о.о. од 16. септембра 2022. године, РАТЕЛ Регулаторна агенција за електронске комуникације и поштанске услуге бр. 1-01-3491-268/22-1 од 2. септембра 2022. године.”

У тачки 2.2.5. Гасоводна мрежа и објекти и коришћење обновљивих извора енергије, део Обновљиви извори енергије (ОИЕ), став 3. мења се и гласи:

„Услови Србијагас бр. 07-07/24288 од 6. октобра 2017. године, бр. 06-07-11/3506 од 10. новембра 2022. године.”

Тачка 2.2.6. Правила за евакуацију отпада, мења се и гласи:

„2.2.6. Правила за евакуацију отпада

Начин скупљања и евакуације комуналног отпада дефинише се у сарадњи са надлежним предузећем ЕКО Гроцка д.о.о., које је за потребе израде Измена и допуна Просторног плана доставило своје услове.

За одлагање комуналног отпада из установа јавне намене, комерцијалних објеката и стамбених зграда инвеститор је у обавези да набави контејнере прописаних димензија. Контејнери се постављају у оквиру граница грађевинских парцела, на слободним површинама у непосредној близини објеката, на бетонираним платоима, посебним нишама или боксовима, са обезбеђеним директним и неометаним приступом за комунална возила и раднике ЕКО Гроцка д.о.о. За прикупљање отпада у зони индивидуалног становања ово предузеће обезбедило је појединачне канте.

Број потребних контејнера за прикупљање комуналног отпада из планираних објеката и јавних површина Археолошког парка са подцелинама процењен је на 50.

У фази израде техничке документације, обавезно је прибављање ближих услова и сагласности на пројекте од ЕКО Гроцка д.о.о.

Услови ЕКО Гроцка број 1859 од 28. марта 2023. године.”

Одељак 2.3. Јавне зелене површине мења се и гласи:

„2.3. Јавне зелене површине

На планском подручју планиране су јавне зелене површине, које заједно са јавним зеленим површинама Археолошког парка чине део зелене инфраструктуре Београда, за које, у зависности од типа, треба поштовати прописана правила уређења и грађења.

На предметном подручју, као јавна зелена површина, планиран је Заштитни зелени појас (ЗЈ.3) и Зелени коридор (ЗЈ.4).”

Део Заштитни зелени појас, брише се.

У делу Заштитни зелени појас (ЗЈ.3), став 1. речи: „археолошког налазишта и његове заштићене околине” замењују се речима: „Археолошког парка са подцелинама”.

Став 2. брише се.

У досадашњем ставу 3. који постаје став 2. тачка 4) мења се и гласи:

„4) најпогодније су бреза, јове, врбе, багрем, јасен и сл. (једна тридесетогодишња бреза транспирацијом преко листа избаци годишње из тла 32000 l воде или једна бела јова средњег раста својим корењем веже 5 до 10 m³ земље);”.

У делу Зелени коридор (ЗЈ.4), после става 3. додаје се став 4, који гласи:

„Акт о условима заштите природе Министарства заштите животне средине, број 350-01-00130/22-04 од 7. октобра 2022. године; Решење Завода за заштиту природе Србије, 03 број 020-3688/2 од 6. децембра 2022. године), Услови ЈП „Србијашуме”, број 13435 од 13. септембра 2022. године.”

Назив одељка: „2.4. Водне површине – акваторија реке Дунав” мења се и гласи:

„2.4. Водне површине – река Дунав”.

У Одељку 2.4. Водне површине – река Дунав, став 1. речи: „од km 1145+000 до km 1144+000” замењују се речима: „од ~ km 1145+300 до ~ km 1144+000”.

После става 2. додају се нови ст. 3. и 4, који гласе:

„На предметној деоници ширина пловног пута реке Дунав износи 200 m. Десна ивица пловног пута у подручју обухвата Плана је удаљена од десне обале око 300 m.

У зони обухвата Просторног плана планирана је изградња моста, чија траса пресеца међународни пут реке Дунав на стационажи ~ km 1144+000, односно планирани мост се протеже од ~ km 1144+140 на левој обали до ~ km 1143+940 на десној обали. Не планирати објекте и грађевине у кориту и на обали реке 200 m узводно и низводно од планираног моста, која би могла да угрозе исти.”

Досадашњи став 3. који постаје став 5. мења се и гласи:

„Планирањем и изградњом објеката не сме се утицати на безбедност пловидбе и промену дефинисаних габарита пловног пута.. Одређивање места и услова за постављање плутајућих објеката за пристајање пловила које врше превоз путника у домаћој линијској пловидби, као и лица која управљају плутајућим објектима за пристајање тих пловила, уређује и обезбеђује јединица локалне самоуправе на чијој територији се обавља локална линијска пловидба, уз претходно прибављене услове које издаје Министарство грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре – Дирекција за водне путеве, као и наутичке услове које издаје лучка капетанија.”

Досадашњи став 4. постаје став 6. и мења се и гласи:

„Услови Дирекције за водне путеве бр. П/64-1 од 28. јула 2017. године, Услови Министарства грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре, Сектор за водни саобраћај и безбедност пловидбе бр. 3 42-01-00633/2022-06 од 27. октобра 2022. године.”

Тачка 2.4.1. Приобално земљиште, мења се и гласи:

„2.4.1. Приобално земљиште

Планира се изградња и реконструкција обалоутврде са приобалним појасом на десној обали Дунава у оквиру границе Просторног плана. У хидротехничком смислу обалоутврда треба да се базира на основним принципима изградње обалоутврде на територији града Београда и на реци Дунав. Неопходно је омогућити континуитет обалоутврде и одбрамбене линије на прописаним kotaма заштите од мерадавних великих вода дуж целог потеза планског подручја, као и комуникација у циљу вршења одбране од поплава и редовног одржавања, са пешачким и бициклистичким током.

За потребе реконструкције и изградње обалоутврде потребно је урадити одговарајућу техничку документацију.

Код дефинисања планског решења и регулационог појаса приобалног земљишта узете су у обзир следеће регулационе линије:

1) основна регулациона линија реке Дунав (за малу воду) прати линију нижих делова постојеће обале Дунава и, у висинском смислу, дефинише ивицу круне камене ножице обалоутврде са котом 70,80 mnnv, што одговара трајању водостаја Дунава од 290 дана у просечној години;

2) основна регулациона линија је дефинисана аналитички и она је непроменљива;

3) регулациона линија првог платоа (банкине) обалоутврде паралелна је основној линији регулације (због конструктивног решења), а висински је највећим делом на коти 74,00 mnn што одговара водостају чије је трајање 20 дана у години, како би се највећим делом године остварио контакт са реком и његово коришћење. Предметна регулациона линија није строго утврђена, већ се може прилагођавати планираним просторно програмским садржајима;

4) регулациона линија за велику воду (линија одбране од поплава) дефинише горњи плато обалоутврде на коти 76,50 mnn и мора се обезбедити њен континуитет. Усвојена кота круне планираног насипа је 76,50 mnn чиме је задовољена потребна заштитна висина за велику воду (линија одбране од поплава);

5) предметна регулациона линија, такође није строго утврђена, већ се може прилагођавати планираним просторно програмским садржајима.

Хидротехничко решење уређења обале поред основне функције (заштита од великих вода, статичка и филтрациона стабилност) мора да испуни и услове:

1) обезбеђења континуитета регулационе и одбрамбене линије са низводном и узводном деоницом према одговарајућим планским, односно хидротехничком решењу;

2) обезбеђења прикладног повезивања виших нивоа обале са реком;

3) повезивања са планираним плутајућим објектом за пристајање пловила која врше превоз путника у домаћој линијској пловидби;

4) уређења обалоутврде код скелског места преласка (СМП) Винча, према посебним условима Министарства одбране – Управа за инфраструктуру, на начин да се омогући безбедан и несметан приступ објекту по било ком водостају, метео условима и добу дана, као и другим условљеностима датим у посебном Прилогу са мерама заштите.

ПРАВИЛА ЗА УРЕЂЕЊЕ ПРИОБАЛНОГ ЗЕМЉИШТА	
грађевинска парцела	– ПРЗ.1 и ПРЗ.2
пејзажно-архитектонско обликовање	<p>– Приобаље, као део урбане регулације, третирају се у складу са концептом решења обале које треба да је прилагођено потребама очувања културног и природног наслеђа уз обезбеђење услова за његову повремену или сталну презентацију, као и несметан приступ води дуж читаве обале.</p> <p>– Уређење и коришћење приобаља, као јавног урбаног простора, својом линијском формом треба да оствари континуалне везе са осталим јавним просторима (Археолошки парк, приобаље реке Болечице, плутајућим објектом и др.).</p> <p>– Зелене површине у приобаљу Дунава, као део целине „зелена веза“ планираног система зелених површина Београда, имају важну улогу у просторном и функционалном повезивању свих компоненти („Дезгро“, „Унутрашњи прстен“ и „Спољашњи прстен“) у јединствену зелену инфраструктуру града.</p> <p>– Уређење простора приобаља подразумева уређене зелене површине са пешачким токовима, бициклистичком стазом, просторима за одмор, рекреацију и повремену реализацију специфичних активности везаних за музичке, позоришне, уметничке и сличне манифестације мањих капацитета, кроз адекватну инфраструктуру и мултифункционалне/ трансформабилне елементе уређења.</p> <p>– Уколико просторне и техничке могућности дозвољавају, у брањеној зони, дуж пешачке и бициклистичке стазе формирати минимално једноредни, једностранни дрворед.</p> <p>– Дуж стаза и између различитих нивоа обалоутврде планирати озелењавање косина и постављање урбаног мобилијара (јавно осветљење, клупе, жардињере за зеленило, корпе за отпатке, путокази и сигнализација, интерактивне табле, итд.).</p> <p>– Декоративном расветом усмереном ка тлу ставити акценат на споменичка обележја уколико постоје у оквиру зелене површине, чиме се скреће пажња на важност спомен обележја, и ствара пријатан амбијент.</p> <p>– Уређење обалоутврде, дуж реке Дунав, у обликовном смислу, може садржати елементе природне речне обале, у доњем делу, од крупног камена.</p>
дозвољени садржаји (елементи пејзажног уређења)	<p>– За потребе уређења зелених површина у приобаљу дозвољено је коришћење следећих садржаја:</p> <ul style="list-style-type: none"> – биљни материјал (дрвеће, шибље, цветне врсте, травњаки, покривачи тла, пузавице, акватичне биљке, ливадске врсте); – површине за комуникацију (пешачке стазе, платон, степенице, рампе, бициклистичке стазе);

	<ul style="list-style-type: none"> – вртно-архитектонски елементи (зидови, подзиди, бедеми, ограде, капије, перголе, надстрешнице, амфитеатар, позорница, споменици, скулптуре, риголе-каналете, канали); – мобилијар и опрема (клупе, столови, жардињере, корпе за отпатке, канделабри, место за паркирање бицикала, елементи визуелне комуникације – информационе табле, фиксни и покретни мерни уређаји) и – комунална инфраструктура (осветљење, водоснабдевање, канализација). – Обим и врсту дозвољених садржаја неопходно је прилагодити величини и облику расположивог простора, примарној функцији, природној и културној вредности простора, правилима уређења, као и пејзажно-архитектонском решењу садржаја у окружењу. – Сви садржаји треба да су јавно доступни посетиоцима.
биљни материјал	<ul style="list-style-type: none"> – Обавезно урадити мануал валоризације (биосколошка основа) постојеће вегетације. – Потребно је сачувати постојећу квалитетну вегетацију и подмладити је новим врстама у складу са просторним могућностима и пејзажним уређењем. – За озелењавање користити различите форме аутохтоних врста вегетације, прилагодљивих на локалне услове средине; користити расаднички произведене саднице високе дрвенасте вегетације и лисно декоративне и цветне форме жбунастих врста и сезонског цвећа; избежавати инвазивне и алергене врсте. Дозвољено је користити примерке екзота за које је потврђено да се добро адаптирају условима средине. – Дрворедна стабла треба да су школоване саднице лишћара, минималне висине 3,5 m, стабло чисто од грана до висине од 2,5 m и прсног пречника најмање 15 cm.
површине за комуникацију	<ul style="list-style-type: none"> – Обезбедити пешачке и бициклистичке стазе независно једне од других. – На подручју приобаља треба формирати бициклистичку стазу која се надовезује на исту из правца архео парка и уређене обалоутврде реке Болечице и континуирано наставља обалом Дунава. – Ширина бициклистичке стазе је мин. од 1,1 m, за једносмерно, односно 2,2 m за двосмерно кретање, слободан профил бициклистичких стаза у висини од 2,5 m дуж целе површине стаза. – Обезбедити везу са плутајућим објектом. – Дуж обалоутврде планирати степеништа и рампе за савладавање денивелације. – За засторе користити квалитетне и трајне материјале, безбедне за коришћење у свим временским условима. – Пожељно је коришћење полупорозних и порозних застора. – Потребно је обезбедити 1–2% пада површина за комуникацију, чиме се омогућава дренажа површинских вода ка околном порозном земљишту или кишној канализацији, за шта је неопходно обезбедити дренажне елементе.
вртно-архитектонски елементи	<ul style="list-style-type: none"> – На овом простору дозвољено је постављање пергола, надстрешница и мини амфитеатара, од природног материјала. – Дуж обалоутврде планира се постављање дрвених тераса, местимично, са могућим трибинама за повремено окупљање и боравак на реци, пецање и сл.
мобилијар и опрема	<ul style="list-style-type: none"> – Приликом избора мобилијара водити рачуна да се задовоље естетски критеријуми у контексту амбијенталних и споменичких вредности простора, – Врста и дизајн мобилијара треба да одговара стилу пејзажно-архитектонског уређења, – Елементе мобилијара поставити дуж шетне стазе одређеном динамиком или на једнаким растојањима.
комунална инфраструктура	<ul style="list-style-type: none"> – Потребно је опремити стандардном инфраструктуром и системом за заливање. – Инфраструктурну мрежу постављати на основу снимка постојећег стања и валоризације вегетације, а у складу са дефинисаним минималним дистанцама за поједине врсте инфраструктуре.
техничка правила	<ul style="list-style-type: none"> – Примењивати дефинисане „Стандарде за уређење и озелењавање у области пејзажне архитектуре“. – Обавезна је израда Пројекта пејзажно-архитектонског уређења, уз услове надлежних институција.

За појас приобалног земљишта (грађевинске парцеле ПРЗ.1 и ПРЗ.2) спровођење Просторног плана је предвиђено кроз израду урбанистичког пројекта реконструкције и изградње обалоутврде, којим ће се дефинисати јединствено хидротехничко решење које подразумева одбрану од плављења, као и заштиту вертикалне обале од подлокавања.”

После тачке 2.4.1. Приобално земљиште додаје се тачка 2.4.2, која гласи:

„2.4.2. Водне површине – река Болечица

У оквиру водних површина, Просторним планом је обухваћен део регулација реке Болечице (грађевинска парцела В1.20) која је дефинисана Планом детаљне регулације за примарне објекте болечког канализационог система – I фаза, градске општине Вождовац, Звездара и Гроцка (у даљем тексту: ПДР Болечице). ПДР Болечице, утврђена је регулација како би се обезбедило да корито, којим иначе протичу мали протоци, прими велике количине воде у току јаких падавина и током поплава. Последња три километра речног корита, кроз насеље Винча, нису регулисана. Резултат таквог стања је изливање реке из корита и плављење околног терена у периодима када ниво Дунава расте.

Планирана регулација реке Болечице, у оквиру приобалног земљишта (појас земљишта непосредно уз корито за велику воду реке Болечице, који служи за одржавање заштитних објеката (насипи, обалоутврде), са северне стране реке Болечице, (оријентисане ка Археолошком парку), садржи комуналну стазу минималне ширине 3,5 m и пешачку стазу ширине 1,5 m са појасом зеленила од око 8,0 m. Горњи плато обалоутврде, на којој је планирана комунална и пешачка стаза, висински је дефинисана на коти 76,50 mnnv.

Комунална стаза је у функцији одржавања планираног корита реке Болечице и пратеће инфраструктуре и планира се за двонаменско коришћење, за потребе бициклическе стазе.

За основни протичајни профил усвојен је типски, какав је изведен и планиран на целом сектору.

– У најнизводнијем делу где је терен доста низак (око 68 mnnv) па све до коте терена око 76,50 mnnv планира се двогубо корито (минор корито ширине у дну око 4 m, нагибима косина 1:1, ширине светлог отвора око 10,0 m и мајор корито са затрављеним косинама у нагибу 1:1.2) – ширина светлог отвора за регулацију (без комуналних саобраћајница и комуналних стаза и шкарпи ка брањеном подручју – уклапање у постојећи терен) износи 20,0 m, па је укупна ширина простора за изградњу мин. 45,9 m,

Геометрију профила регулације реке Болечице, могуће је у поступку спровођења плана, односно кроз израду техничке документације, кориговати (димензије и ширина минор корита, нагиби косина, ширина светлог отвора и др.), а самим тим и решења вођења инфраструктуре (димензије инсталација и њихов распоред у профилу) све у циљу унапређења решења и рационализације трошкова.

ПРАВИЛА ЗА УРЕЂЕЊЕ ВОДНЕ ПОВРШИНЕ – река Болечица	
грађевинска парцела	– В1.20
намена	<ul style="list-style-type: none"> – Водне површине реке Болечице обухватају: – корито за велику воду (корито и простор који плави, велика вода повратног периода једном у 100 година) и – приобално земљиште (појас земљишта непосредно уз корито за велику воду водотока који служи одржавању заштитних објеката и корита за велику воду и обављању других активности које се односе на управљање водама). – Водотокови са зеленим површинама у приобаљу су кључне „зелене везе“ система зелених површина Београда са важном улогом просторног и функционалног повезивања свих природи блиских екосистема у јединствену зелену инфраструктуру града. – Зелене површине у водном земљишту реке Болечице, имају улогу еколошке мреже на локалном нивоу и на тај начин очувања биодиверзитета, заштите земљишта од штетног дејства ерозије, али и коришћења као уређене зелене површине од стране посетилаца.
уређење корита за велику воду реке Болечице	<ul style="list-style-type: none"> – Физичку структуру обала водотока одржати у што природнијем стању, а уређење корита и обале вршити претежно применом биолошких и биотехничких мера (камени набачај, фитосанациона заштита, наменски одабрано растине, обалоутврда од природних материјала и др.). – За озелењавање користити травни покривач и друге ниске зељасте врсте.

Уређење приобалног земљишта реке Болечице	
пејзажно-архитектонско обликовање	<ul style="list-style-type: none"> – Приобаље, као део урбане регулације, третирају у складу са концептом решења обале које треба да је прилагођено потребама одржавања водне површине реке Болечице (комунална стаза), као и решења Археолошког парка у контактном подручју. – Уређењем и коришћењем приобаља, као јавног урбаног простора линијске форме, треба остварити континуалне везе са осталим јавним просторима (Археолошки парк, обалом реке Дунав и др.). – Уређење простора приобаља подразумева уређење зелене површине са просторима за одмор. – Планиране бициклическе и пешачке токове континуално планирати и преко грађевинске парцеле САО1 како би се надовезале на пешачке и бициклическе токове дуж реке Дунав. – Дуж обалоутврде планирати озелењавање косина, а у делу непосредно дуж Археолошког парка могу се формирати засади високе дрвенасте и жбунасте вегетације.
дозвољени садржаји (елементи пејзажног уређења)	<ul style="list-style-type: none"> – За потребе уређења зелених површина у приобаљу дозвољено је коришћење следећих садржаја: – биљни материјал (дрвеће, шибље, цветне врсте, травњаци, покривачи тла, пузавице, акватичне биљке, ливадске врсте); – површине за комуникацију (пешачке стазе, платои, степенице, пасареле/рампе, бициклическе стазе); – вртно-архитектонски елементи (перголе, споменици, скулптуре и сл.); – мобилијар и опрема (кљупе, корпе за отпатке, канделабри); – комунална инфраструктура (осветљење, водоснабдевање, телекомуникација). – Обим и врсту дозвољених садржаја неопходно је прилагодити величини и облику расположивог простора, примарној функцији, природној и културној вредности простора, правилима уређења, као и пејзажно-архитектонском решењу садржаја у окружењу. – Сви садржаји треба да су јавно доступни посетиоцима.
биљни материјал	<ul style="list-style-type: none"> – Обавезно урадити мануал валоризације (биоколошка основа) постојеће вегетације. – Потребно је сачувати постојећу квалитетну вегетацију и уклопити је у планирано решење. – За озелењавање користити различите форме аутохтоних врста вегетације, прилагодљивих на локалне услове средине; користити расаднички произведене саднице високе дрвенасте вегетације и лисно декоративне и цветне форме жбунастих врста и сезонског цвећа. Избежавати инвазивне и алергене врсте.
површине за комуникацију	<ul style="list-style-type: none"> – Главна пешачка стаза ширине 1,5 m, планира се уз комуналну стазу која је примарно у функцији одржавања планираног корита реке Болечице. – Комунална стаза, ширине 3,5 m, планира се за двонаменско коришћење. У оквиру профила комуналне стазе планира се и бициклическа стаза мин. ширине од 1,1 m, за једносмерно, односно 2,2 m за двосмерно кретање. Потребно је обезбедити слободан профил бициклических стаза у висини од 2,5 m дуж целе површине стаза. – Пешачка и бициклическа стаза континуално се настављају ка обалоутврди реке Дунав. – За потребе континуалног пешачког и бициклическог кретања на подручју Археолошког парка и повезивања са обалоутврдом реке Болечице на коти 76,50 mnnv, дозвољено је постављање пасарела/рампи уз поштовање одредби Правилника о техничким стандардима планирања пројектовања и изградње објеката којима се осигурава несметано кретање и приступ особама са инвалидитетом, деци и старим особама. – Приступне пасареле (рампе) могу прелазити из једне у другу грађевинску парцелу (Ј9.1.5 и В1.20), како би се омогућило приступ обалоутврди. – Приступне пасареле (рампе) не смеју угрозити стабилност и збијеност насапа као и функционисање редовног одржавања и одбране од поплава. – Тип конструкције, начин постављања, број и позиција пасарела (рампе) биће предмет техничке документације и дефинисаће се у складу са условима надлежног јавног водопривредног предузећа.

вртно-архитектонски елементи	– На овом простору дозвољено је постављање пергола, надстрешница, од природног материјала у истом стилу као и у делу Архео парка.	Заштита природних и културних вредности	– Ако се у току извођења грађевинских и других радова наиђе на археолошке предмете, извођач радова је дужан да одмах, без одлагања прекине радове и обавести надлежни завод за заштиту споменика културе и предузме мере да се налаз не уништи и не оштети и да се сачува на месту и у положају у коме је откривен. – Уколико се током радова наиђе на геолошко-палеонтолошка документа или минералско-петролошке објекте, за које се претпоставља да имају својство природног добра, сагласно извођач радова је дужан да у року од осам дана обавести Министарство заштите животне средине, као и да предузме све мере заштите од уништења, оштећења или крађе до доласка овлашћеног лица.
мобилијар и опрема	– Дуж пешачке и бициклистичке стазе поставити неопходан мобилијар за одмор (клупе, канделабре, корпе за отпатке) на једнаком растојању. – Приликом избора мобилијара водити рачуна да се задовоље естетски критеријуми у контексту амбијенталних вредности простора, али и о стилу пејзажно-архитектонског уређења. – Дуж обалоутврде могуће је постављање дрвених тераса, местимично, са могућим трибинама за привремено окупљање и боравак на реци, у складу са условима надлежног јавног водопривредног предузећа кроз израду техничке документације. – За осветљавање применити техничка решења у складу са функцијом локације и потребама јавних површина, а изворе светлости јавне расвете усмерити ка тлу.	техничка правила	– Примењивати дефинисане „Стандарде за уређење и озелењавање у области пејзажне архитектуре”. – Обавезна је израда Пројекта пејзажно-архитектонског уређења, уз услове надлежних институција.
комунална инфраструктура	– Прикључак на водоводну, електричну и телекомуникациону мрежу.		

”

У одељку 2.5. Површине за објекте и комплексе јавних служби, тачка 2.5.4. мења се и гласи:

„2.5.4. Археолошки парк са подцелинама (Ј9)

Археолошки парк са подцелинама, састоји се из 5 различитих подцелина које у функционалном и визуелном смислу чине јединствену целину препознатљивог визуелног идентитета. Подцелине су дефинисане у складу са првонаграђеним конкурсним решењем и приказане су у Композиционом плану приложеним у документацији Просторног плана.

Све интервенције у простору подлежу условима и мерама заштите Републичког завода за заштиту споменика културе.

Назив површине јавне намене	Ознака подцелине	Ознака грађ. парцеле	Бр. катастарских парцела	Површина (ha)
Археолошко налазиште	1	J9.1.1	КО Винча Целе к.п.: 2023/1, 2026/5, 2027/2, 2023/4, 2017/3, 2022, 2046/3, 2046/2, 2024, 2027/4, 2017/2, 2017/4, 2020, 2691/5, 2018/4, 2018/2, 2019/1, 2017/1, 2023/3, 1993/1, 2021, 2026/6, 2047/2, 2047/3, 2026/4, 2023/2, 2025/2. Делови к.п.: 2691/6, 2696/1, 2046/4, 2732/5, 2016/1, 2728, 2691/8, 2026/2, 2019/2, 2018/3, 2015, 2048/2, 2027/1, 2027/3, 2016/3, 2026/1, 2730, 2691/1, 2018/1, 2026/3, 2025/1, 2017/6, 2017/7, 2017/5, 1992/2, 1993/3, 1992/1, 2691/9, 1991, 2047/1, 2048/1, 2016/2, 2014, 2691/7.	5.50
Заштитни зелени појас на површинама резервисаним за истраживање	1a	J9.3	КО Винча Делови к.п.: 1989/1, 1990/1, 2691/1, 1991, 1988.	0.39
		J9.4.1	КО Винча Целе к.п.: 1995/1, 1999/2, 1996/1. Делови к.п.: 2000, 1999/1, 1995/4, 1994/2, 1995/3, 1994/1.	1.03
		J9.4.2	КО Винча Целе к.п.: 1982/1, 1982/2. Делови к.п.: 2696/1, 1982/3.	0.70
		J9.5	КО Винча Делови к.п.: 2012, 2011/1, 2011/2, 2011/3, 2729/1.	0.44
		J9.6	КО Винча Делови к.п.: 2013/5, 2013/1, 2013/6.	0.27
		J9.7	КО Винча Делови к.п.: 2049/1.	0.25
Центар за посетиоце	2	J9.1.2	КО Винча Целе к.п.: 2028/64, 2028/120, 2028/77, 2028/15, 2028/76, 2028/68, 2028/14, 2028/65, 2028/66, 2028/67, 2028/48. Делови к.п.: 2732/5, 2691/8, 2028/47, 2028/26, 2691/9, 2028/16.	1.46
Центар за посетиоце на отвореном	2a	J9.1.3.1	КО Винча Целе к.п.: 2045/48, 2045/9, 2045/23, 2045/10, 2045/30, 2045/11, 2045/29, 2045/1, 2045/28, 2045/32, 2045/8. Делови к.п.: 2045/50.	0.71
		J9.1.3.2	КО Винча Целе к.п.: 2045/21. Делови к.п.: 2028/16.	0.20
		J9.1.3.3	КО Винча Целе к.п.: 2045/46, 2045/4.	0.23
		J9.1.3.4	КО Винча Целе к.п.: 2045/52, 2045/42, 2045/3, 2045/19. Делови к.п.: 2045/40, 2045/6, 2045/7.	0.55
Научно-истраживачки центар	3	J9.2	КО Винча Делови к.п.: 2070/1, 2070/4.	0.79
Центар за локалну заједницу	3a			
Архео парк	4	J9.1.5	КО Винча Целе к.п.: 2043/7, 2028/36, 2043/5, 2028/69, 2028/61, 2028/24. Делови к.п.: 2691/8, 2028/37, 2028/33, 2028/109, 2028/4, 2028/87, 2028/21, 2028/84, 2028/85, 2028/35, 2028/32, 2028/19, 2028/18, 2028/20, 2028/22, 2028/23, 2028/30, 2028/5, 2028/25, 2028/86, 2028/71, 2028/31, 2028/17, 2028/34, 2028/111.	6.04
Паркинг	5	J9.1.4	КО Винча Делови к.п.: 2028/33, 2028/109, 2028/6, 2028/4, 2028/32, 2028/19, 2028/30, 2028/5.	1.53

Напомена: У случају неуслађености пописа катастарских парцела и графичких прилога меродавна је Реферална карта број 4: „Карта спровођења”, Р 1:1000.

Граница подцелина приказана је у свим графичким прилозима. Приликом даље разраде дозвољено је, за потребе усаглашавања са идејним решењима, одступање од приказаних граница.

Археолошко налазиште Ј9	
ознака подцелине	– 1
грађевинска парцела	– Ј9.1.1, оријентационе површине од око 55095 m ² .
намена	– Простор за активно археолошко истраживање (простор се може користити само у функцији истраживања, презентације и заштите археолошког налазишта). – У оквиру основне намене, као пратеће намене планирају се саобраћајне, пешачке, бициклическе и зелене површине.
заштита културног наслеђа	– Археолошко налазиште бело брдо у Винчи је непокретно културно добро националног и међународног значаја, ужива статус културног добра од изузетног значаја за Републику Србију. – Према Одлуци о утврђивању локалитета Бело брдо у Винчи за археолошко налазиште („Службени гласник РС”, број 71/09), предметни простор обухвата I степен заштите и део II степена заштите.
изградња објеката и положај објекта на парцели	– На овом простору планира се постављање монтажних објеката и мобилних елемената у функцији истраживања археолошког налазишта и кретања посетилаца. – Монтажне објекте поставити у простору који је дефинисан зоном за постављање објеката монтажног типа приказаној на графичким прилозима бр. 5.1 и 5.2, „Регулационо-нивелациони план за грађење објеката и саобраћајних површина са аналитичко геодетским елементима за обележавање и поречним профилима”. – Дозвољено је постављање више монтажних објеката (центар за археологе, презентација археолошких остатака, тријажни центар и сл.). – Број, намена, капацитет и положај објеката условљени су активностима будућих археолошких истраживања и програмима њихове презентације и дефинисање се у сарадњи са Републичким заводом за заштиту споменика културе.
индекс заузетости парцеле (З)	– Максимални индекс заузетости парцеле под објектима монтажног типа и мобилних елемената је до „З” = 10%.
висина објекта	– Максимална спратност монтажних објеката је приземље (П).
однос према постојећим објектима	– Постојећи објекти на археолошком налазишту, који се тренутно користе за организовано окупљање и рад истраживача, објекат у коме је тренутно изложбени простор, предвиђени су за уклањање. – До реализације планиране намене, на осталим постојећим објектима евидентираним на подлогама, могуће је текуће одржавање.
услови за слободне и зелене површине	– Потребно је очувати квалитетну дрвенасту вегетацију, трајно, или до момента планираних систематских ископавања у циљу истраживања, када је дозвољено уклонити постојећа стабла. – Није дозвољена садња нових дрвенастих врста, као ни жбунастих врста чији корен се развија у дубину више од 30 cm. – Садња дрвенастих врста дозвољена је искључиво на простору који је археолошки истражен у потпуности. – На делу активног клизишта сачувати постојећу вегетацију до момента санирања клизишта, а након тога површину озеленити врстама и на начин како је прописано у пројекту санације клизишта. – Простор који није у фази активног истраживања озеленити зељастим и цветним врстама чији корен има дубину до 30 cm, – Користити аутохтоне врсте; избегавати врсте које су детерминисане као алергене (топола и сл.); није дозвољено коришћење инвазивних врста (багрем, негундовац, кисело дрво и сл.). – Дозвољено је постављање монтажно демонтажних елемената у функцији истраживања археолошког налазишта и кретања посетилаца (перголе, надстрешнице, заклони, платформе, издигнуте стазе пасареле/рампе и сл.). – Представљање археолошког налазишта посетиоцима планирати преко површина за комуникацију типа пешачких стаза/издигнутих пасарела/рампи за усмерено кретање посетилаца дуж профила са проширењима за пешачко стајалиште на карактеристичним позицијама на локалитету. – Дуж пешачких стаза – пасарела/рампи планирати монтажно демонтажне засторе од платна у функцији заштите, делова археолошког налазишта и истраживача током археолошких истраживања, од различитих атмосферских утицаја (киша, прекомерно осунчање).

	– Експонати се могу постављати на целој површини археолошког налазишта и на слободним површинама између обалоутврде и вертикалних профила налазишта, у сарадњи са Републичким заводом за заштиту споменика културе.
решење паркирања	– У оквиру грађевинске парцеле, са приступом из Улице Николе Пашића, дозвољено је формирање паркинга простора за потребе археолошког налазишта и интервентних возила са контролисаним приступом. Потребан број ПМ дефинисање се у сарадњи са Републичким заводом за заштиту споменика културе.
услови за интерне саобраћајне површине	– Интерни приступни пут у оквиру границе парцеле мора имати обострану везу на јавне саобраћајнице ако је једносмеран, а ако је двосмеран и слеп мора имати прописану окретницу. – Интерне саобраћајнице, у оквиру предметног подручја, планирати као: – двосмерне саобраћајнице са коловозом минималне ширине 6,0 m; – једносмерне саобраћајнице са коловозом минималне ширине 4,5 m; – обострани тротоар минималне ширине 1,5 m. – Бициклическе стазе планирати са мин. ширином од 1,1 m, за једносмерно, односно 2,2 m за двосмерно кретање. Потребно је обезбедити слободан профил бициклических стаза у висини од 2,5 m дуж целе површине стаза. – Колске улазе/излазе поставити на безбедно растојање од раскрсница. – Организација послова у тријажном центру подразумева потребу за постојањем два улаза – улаз за запослене и теретни улаз намењен за допремање/отпремање археолошког материјала који мора да омогући лак и контролисан приступ транспортном возилу и опреми. – Колске приступе димензионисати тако да меродавно возило може да приступи парцели ходом унапред без додатног маневрисања. – Пешачке стазе и прелазе пројектовати у складу са Правилником о техничким стандардима планирања, пројектовања и изградње објеката, којима се осигурава несметано кретање и приступ особама са инвалидитетом, деци и старим особама.
архитектонско обликовање	– Монтажни објекти својим габаритом, волуменом и спољашњом обрадом не смеју да конкуришу простору археолошког налазишта. – Монтажне објекте планирати као низ модулних, лако монтажних елемената, прилагодљиве величине у зависности од потреба истраживача које се могу делимично затворити за радне просторе (кафе кухиња, санитарни блок, приручни магацин, радионица и сл.). – Објекат монтажног типа за тријажни центар треба да садржи простор за тријажу археолошких остатака, теренски депо, простор за обраду материјала, фото лабораторију, лабораторију за конзервацију, радионицу и пратеће просторе (тоалет и чајна кухиња). – Обликовање монтажних објеката и елемената у функцији истраживања, презентације и заштите археолошког налазишта конципирати на начин да обезбеди високи ниво у третману заштите културног наслеђа и афирмацију савремених тенденција у архитектури. – Тип и врста монтажних објеката у погледу архитектонског обликовања дефинисање се у сарадњи са Републичким заводом за заштиту споменика културе.
услови за оградивање парцеле	– Дозвољено је оградивање, начин и услови дефинисање се у сарадњи са Републичким заводом за заштиту споменика културе.
минимални степен опремљености комуналном инфраструктуром	– Прикључак на водоводну и канализациону мрежу, електричну енергију, телекомуникациону мрежу, гасоводну мрежу или други алтернативни извор енергије.

Заштитни зелени појас на површинама резервисаним за истраживање Ј9	
ознака подцелине	– 1a
грађевинске парцеле	– Ј9.3, оријентационе површине од око 3918 m ² , – Ј9.4.1, оријентационе површине од око 10271,7 m ² , – Ј9.4.2, оријентационе површине од око 6969,8 m ² , – Ј9.5, оријентационе површине од око 4416,7 m ² , – Ј9.6, оријентационе површине од око 2708,3 m ² , – Ј9.7, оријентационе површине од око 2502 m ² , све у оквиру подцелине 1a.
намена	– Заштитни зелени појас на површинама резервисаним за истраживање. – У складу са карактеристикама терена, предеоним контекстом и чињеницом да се већ на дубини од 30 cm налазе вредни археолошки остаци, планирана су два типа заштитног зеленог појаса:

	<ul style="list-style-type: none"> – Заштитни зелени појас на површинама резервисаним за истраживање, на подручју клизишта (грађевинске парцеле J9.3, J9.4.1 и J9.4.2) – Заштитни зелени појас на површинама резервисаним за истраживање, на преосталом делу заштићене околине налазишта (грађевинске парцеле J9.5, J9.6 и J9.7). – У оквиру основне намене дозвољени су садржаји у функцији истраживања археолошког налазишта.
заштита културног наслеђа	<ul style="list-style-type: none"> – Археолошко налазиште Бело брдо у Винчи је непокретно културно добро националног и међународног значаја, ужива статус културног добра од изузетног значаја за Републику Србију. – Према Одлуци о утврђивању локалитета Бело брдо у Винчи за археолошко налазиште, предметни простор обухвата II степен заштите.
услови за слободне и зелене површине	<ul style="list-style-type: none"> – Потребно је очувати квалитетну дрвенасту вегетацију, трајно, или до момента планираних систематских ископавања у циљу истраживања, када је дозвољено уклонити постојећа стабла. – Није дозвољена садња нових дрвенастих врста, као ни жбунастих врста чији корен се развија у дубину више од 30 cm. – Садња дрвенастих врста дозвољена је на простору који је археолошки истражен у потпуности. – Користити аутохтоне врсте, као и врсте које одговарају локалним условима и карактеристикама тла; избежавати врсте које су детерминисане као алергене (топола и сл.); није дозвољено коришћење инвазивних врста (багрм, негундовац, кисело дрво и сл.). – Одабиром врста могу се постићи различити декоративни ефекти (сведени зелени фон од травњака, разиграни колорит од сезонског цвећа и перена, ритмичност сцене од врста различитих облика и висина и др.). – Није дозвољена промена облика терена, осим на начин који подразумева формирање пешачких површина и садржаја надвишавањем постојећег терена (насипање). – За осветљавање применити техничка решења у складу са функцијом локације и потребама јавних површина, а изворе светлости јавне расвете усмерити ка тлу. – На делу активног клизишта, којим су захваћене грађевинске парцеле J9.3, J9.4.1 и J9.4.2 максимално сачувати постојећу вегетацију до момента техничког санирања клизишта, а након тога површину озеленити у складу са начином санације клизишта, сукцесивно, у складу са динамиком археолошких истраживања и потребама презентације, користити биљке које ограничавају продирање површинске воде у дубину и тиме индиректно допринети смиривању клизишта, као и врсте које својим кореновим системом везују тло које је због интензивног расквашавања, услед сталног прилива вода са падине и неконтролисаног расипања отпадних вода из околних домаћинстава, изгубило своје структурне везе.
изградња објеката	<ul style="list-style-type: none"> – На грађевинским парцелама у подцелини 1а, на којима су евидентирани постојећи стамбени објекти (грађевинске парцеле J9.4.1, J9.5, J9.6 и J9.7), није планирана изградња нових објеката. На постојећим објектима, могуће су интервенције у смислу санације и инвестиционог и техничког одржавања објеката, а до привођења намени, у складу са условима чувања, одржавања и коришћења културних добара, као и добара која уживају претходну заштиту и утврђених мера заштите Републичког завода за заштиту споменика културе. – Дозвољено је поставити објекат монтажног типа који је у функцији истраживања археолошког налазишта – за потребе рада истраживача (тријажни центар).
број и положај објеката на парцели	<ul style="list-style-type: none"> – Положај објекта тријажног центра, условљен је активностима будућих археолошких истраживања и програмима њихове презентације и дефинисаће се у сарадњи са Републичким заводом за заштиту споменика културе. – Објекат је монтажног типа у модуларном систему, који се, у димензионалном смислу, може прилагодити потребама капацитета ископавања.
индекс заузетости парцеле („3”)	– Максимални индекс заузетости парцеле под објектима монтажног типа и мобилних елемената је до „3” = 30%.
висина објекта	– Максимална спратност монтажних објеката је приземље (П).
однос према постојећим објектима	– До реализације планираних намена, на постојећим објектима могуће је вршити санацију, инвестиционо и текуће одржавање.

решење паркирања и приступ	<ul style="list-style-type: none"> – У оквиру грађевинске парцеле, на којој се постави објекат монтажног типа, дозвољено је формирање паркинг простора за потребе запослених у тријажном центру и археолошком налазишту са контролисаним приступом. Потребан број ПМ дефинисаће се у сарадњи са Републичким заводом за заштиту споменика културе. – Организација послова у тријажном центру подразумева потребу за постојањем два улаза – улаз за запослене и теретни улаз намењен за допремање/отпремање археолошког материјала који мора да омогући лак и контролисан приступ транспортном возилу и опреми. Колски приступ тријажном центру предвидети ван зоне раскрснице.
архитектонско обликовање	<ul style="list-style-type: none"> – Обликовно објекат монтажног типа конципирати на начин да обезбеди високи ниво у третману заштите културног наслеђа и афирмацију савремених тенденција у архитектури. – Објекат монтажног типа својим габаритом, волуменом и спољашњом обрадом не сме да конкурише простору археолошког налазишта. – Објекат монтажног типа за тријажни центар треба да садржи простор за тријажу археолошких остатака, теренски депо, простор за обраду материјала, фото лабораторију, лабораторију за конзервацију, радионицу и пратеће просторе (тоалет и чајна кухиња). – Објекат монтажног типа планирати као низ модуларних, лако монтажних елемената, који је прилагодљиве величине у зависности од потребе и капацитета ископавања.
услови за ограђивање парцеле	– Дозвољено је ограђивање, а начин и услови дефинисаће се у сарадњи са Републичким заводом за заштиту споменика културе.
минимални степен опремљености комуналном инфраструктуром	– Прикључак на водоводну и канализациону мрежу, електричну енергију, телекомуникациону мрежу, гасоводну мрежу или други алтернативни извор енергије.

Центар за посетиоце, J9	
ознака подцелине	– 2
грађевинска парцела	– J9.1.2, оријентационе површине од око 14642,19 m ²
намена	<ul style="list-style-type: none"> – Основна намена планира се за садржаје културе, едукације и друге садржаје који су у функцији Археолошког парка. – У оквиру основне намене дозвољени су комерцијални садржаји који укључују активности трговине, туризма, угоститељства и слично. – У оквиру основне намене, као пратеће намене планирају се саобраћајне, пешачке, бициклистичке и зелене површине и сл.
заштита културног наслеђа	<ul style="list-style-type: none"> – Археолошко налазиште Бело брдо у Винчи је непокретно културно добро националног и међународног значаја, ужива статус културног добра од изузетног значаја за Републику Србију. – Према Одлуци о утврђивању локалитета Бело брдо у Винчи за археолошко налазиште, предметни простор обухвата III степен заштите и делом I и II степен заштите.
број објеката	– Дозвољена је изградња више објеката на парцели (објекат Центар за посетиоце у оквиру III степена заштите и објекат инфо пункта у оквиру I степена заштите).
изградња објеката и положај објекта на парцели	<ul style="list-style-type: none"> – Положај објеката на парцели, дефинисан је грађевинским линијама, приказаним на графичким прилозима бр. 5.1 и 5.2, „Регулационо-нивелациони план за грађење објеката и саобраћајних површина са аналитичко геодетским елементима за обележавање и поречним профилима”. – Није обавезно постављање објеката или делова објеката на грађевинску линију, већ у простору који је дефинисан грађевинским линијама. – Објекат према положају на парцели је слободностојећи.
индекс заузетости парцеле (3)	– Максимални индекс заузетости парцеле је до „3” = 25%.
висина објекта	<ul style="list-style-type: none"> – Максимална спратност објекта Центра за посетиоце је П+I+Пс. – Максимална спратност објекта инфо пункта је П.
кота приземља	<ul style="list-style-type: none"> – Кота приземља објекта центра за посетиоце, планира се на коти 76,50 mnnv. – Кота приземља објекта инфо пункта може бити и нижа (оријентационо 74,20 mnnv) по изградњи/реконструкцији заштитног хидротехничког објекта обалоутврде.

правила и услови за интервенције на постојећим објектима	– До реализације планираних намена, на постојећим објектима могуће је вршити текуће одржавање.	архитектонско обликовање	– Карактер архитектонског обликовања треба да је у духу и са карактеристикама савремене архитектуре, афирмативан у односу на потенцијале и контекст локације и са карактеристикама које доприносе репрезентативности и препознатљивости целине у чијем формирању учествује, на микро и макро нивоу, – Применити квалитетне грађевинске материјале, који обезбеђују висок ниво очувања енергије (ефекти загревања у летњим месецима, расхладно дејство доминантних ветрова и сл.) и заштите од буке. Препорука је употреба природних материјала (трска и дрво) у комбинацији са стакленим површинама. – Архитектонским обликовањем тежити да се оствари дијалог између објекта и јавног простора у окружењу уз обавезу формирања приземља на коти 76,5 mпv, док се испод коте 76,5 mпv (сутеренска етажа), могу планирати простори у функцији вертикалне комуникације, технички простори и сл., скромнијег габарита како би се формирао и отворени јавни простор испод приземља објекта. – Пешачки приступ, у случају да је објекат одигнут од терена на стубовима поред вертикалних комуникација (степеништа, лифтови), планирати приступ и пасарелама (рампама). – Приступне пасареле (рампе) могу се постављати тако да прелазе из једне у другу подцилину (2 и 2a) без додатног нивелисања постојећег терена, како би се омогућило приступ објекту односно остварило континуално кретање. – Пешачки приступ Центру за посетиоце могуће је планирати косим пасарелама (рампама) за савладавање денivelације из отвореног простора на коту приземља објекта, а у оквиру грађевинских парцела J9.1.3.3., J9.1.3.2. и J9.1.2. – Простор испод пасарела озеленити ниском зељастом вегетацијом и цветним формама. – Препоручује се активирање последње етаже (ПС) и формирање кровне терасе у мери која је функционално прихватљива, као видиковаца са панорамским погледом на целокупно окружење. – Код пројектовања објекта водити рачуна о доминантном ветру, кошави, тако да се предузму мере заштите од ветра при пројектовању објекта. – Инфо пункт, треба да садржи билетарницу, адекватан простор за интерпретацију садржаја у оквиру туристичког простора, простор за запослене и санитарне чворове, оквирне БРГП око 200 m ² .
услови за слободне и зелене површине	– Минимални проценат зелених површина у директном контакту са тлом је мин. 30% на парцели. – Слободне и зелене површине уредити и обликовати у складу са наменом и концептом архитектонског решења објекта центра за посетиоце. – Слободне површине уредити неформално, формирањем шљунковитих површина и платформи за окупљање, као и постављањем појединачних изложених експоната. – За озелењавање користити ниске вегетационе форме аутохтоних врста, које одговарају локалним условима и карактеристикама тла; избегавати врсте које су детерминисане као алергене; није дозвољено коришћење инвазивних врста. – Одабиром и комбиновањем врста могу се постићи различити декоративни ефекти (сведени зелени фон од травњака, разиграни колорит од сезонског цвећа и перена, ритмичност сцене од врста различитих облика и висина и др.). – Није дозвољена промена облика терена, осим на начин који подразумева формирање пешачких површина и садржаја надвишавањем постојећег терена (насипање). – Дуж пешачке стазе поставити неопходан мобилијар (клупе, канделабре, корпе за отпатке) на једнаком растојању, од природних материјала. – У оквиру подцилине 2, на слободним површинама, дозвољено је формирање тераса (пешачки плато као место за окупљање, боравак на отвореном и сл.), на коти 76,5 mпv, као вид проширења обалоутврде. – За осветљавање применити техничка решења у складу са функцијом локације и потребама јавних површина, а изворе светлости јавне расвете усмерити ка тлу.	услови за оградивање парцеле	– Дозвољено је оградивање, начин и услови дефинисаће се у сарадњи са Републичким заводом за заштиту споменика културе.
решење паркирања	– У оквиру III степена заштите, на грађевинској парцели, дозвољено је формирање паркинг површина за потребе запослених у центру и интервентних возила са контролисаним приступом. Потребан број ПМ дефинисаће се у сарадњи са Републичким заводом за заштиту споменика културе, минимум 1 ПМ на седам једноремено запослених. – Потребе за паркирањем моторних возила за све кориснике Археолошког парка са подцилинама планирају се у оквиру централног паркинга, подцилина 5.	минимални степен опремљености комуналном инфраструктуром	– Прикључак на водоводну и канализациону мрежу, електричну енергију, телекомуникациону мрежу, гасоводну мрежу или други алтернативни извор енергије.
услови за интерне саобраћајне површине	– Интерни приступни пут у оквиру границе парцеле мора имати обострану везу на јавне саобраћајнице ако је једносмеран а ако је двосмеран и слеп мора имати прописану окретницу. – Интерне саобраћајнице, у оквиру предметног подручја, планирати као: – двосмерне саобраћајнице са коловозом минималне ширине 6,0 m; – једносмерне саобраћајнице са коловозом минималне ширине 4,5 m; – обострани тротоар минималне ширине 1,5 m. – Формирати пешачке и бициклистичке стазе организоване независно једне од других, које се надовезују на стазе у оквиру осталих подцилина обезбеђујући функционалну повезаност са непосредном и широм контактном зоном. – Бициклистичке стазе планирати са мин. ширином од 1,1 m, за једносмерно, односно 2,2 m за двосмерно кретање. Потребно је обезбедити слободан профил бициклистичких стаза у висини од 2,5 m дуж целе површине стаза. – Колске улазе/излазе поставити на безбедно растојање од раскрсница. – Колске приступе димензионисати тако да меродавно возило може да приступи парцели ходом унапред без додатног маневрисања. – Приступе објектима као и све друге површине у и ван објекта, намењене кретању пешака планирати тако да буду доступне свим категоријама корисника уз примену одредаба Правилника о техничким стандардима планирања, пројектовања и изградње објеката којима се осигурава несметано кретање и приступ особама са инвалидитетом, деци и старим особама. – За кретање корисника унутар комплекса планирати стазе за кретање сколошки прихватљивих возила, као и просторе-станице за изнајмљивање и паркирање истих, а у складу са размештајем садржаја.	инжењерскогеолошки услови	– Инжењерскогеолошки рејон ПА3 обухвата алувијон Болечице, терен изграђују алувијалне насlage фације поводња и корита, преко којих се јављају насуте творевине различите дебљине (до 1 m). Ниво подземне воде се налази на дубини мањој од 3 m. Коришћење ових терена при урбанизацији захтева потпуније дефинисање својстава терена у зони самих објеката у зависности од типа објекта и режима градње. Због високог нивоа подземне воде и мале носивости алувијалних седимената овај део терена сврстан је у условно повољне терене при урбанизацији. – За сваки новопланирани објекат неопходно је урадити детаљна геолошка истраживања а све у складу са Законом о рударству и геолошким истраживањима („Службени гласник РС”, бр. 101/15, 95/18 – др. закон и 40/21).

Центар за посетиоце на отвореном, J9

ознака подцилине	– 2a
грађевинске парцеле	– J9.1.3.1, оријентационе површине од око 7128,8 m ² , – J9.1.3.2, оријентационе површине од око 2015,0 m ² , – J9.1.3.3, оријентационе површине од око 2287,4 m ² , – J9.1.3.4, оријентационе површине од око 5536,3 m ² .
намена	– Зелене површине. – Простор у оквиру подцилине 2a, представља заштитни зелени појас археолошког налазишта, резервисан за будућа истраживања. – На отвореном простору планира се излагање експоната и презентације неолитске културе, платформе за окупљање корисника на отвореном, као и пасареле (рампе) за пешачки приступ Центру за посетиоце.

заштита културног наслеђа	– Археолошко налазиште Бело брдо у Винчи је непокретно културно добро националног и међународног значаја, ужива статус културног добра од изузетног значаја за Републику Србију. – Према Одлуци о утврђивању локалитета Бело брдо у Винчи за археолошко налазиште, предметни простор обухвата II степен заштите.
изградња објеката	– У оквиру подцелине 2а, није планирана изградња објеката већ само постављање пешачких пасареља/рампи за приступ објекту Центра за посетиоце у оквиру подцелине 2, у оквиру зоне за постављање објеката монтажног типа приказане на графичким прилозима бр. 5.1 и 5.2, „Регулационо-нивелациони план за грађење објеката и саобраћајних површина са аналитичко геодетским елементима за обележавање и поречним профилима”.
услови за слободне и зелене површине	– Потребно је очувати квалитетну дрвенасту вегетацију, трајно, или до момента планираних систематских ископавања у циљу истраживања, када је дозвољено уклонити постојећа стабла. – Није дозвољена садња нових дрвенастих врста, као ни жбунастих врста чији корен се развија у дубини више од 30 cm, – Слободне и зелене површине уредити и обликовати у складу са наменом и концептом простора на парцели Центра за посетиоце. – У преовлађујуће озелењеном простору, формирати шљунковите површине и платформе за окупљање и обогатити постављањем појединачних изложених експоната. – За озелењавање користити ниске вегетационе форме аутохтоних врста, које одговарају локалним условима и карактеристикама тла; избежавати врсте које су детерминисане као алергене; није дозвољено коришћење инвазивних врста. – Одабиром и комбиновањем врста могу се постићи различити декоративни ефекти (сведени зелени фон од травњака, разиграни колорит од сезонског цвећа и перена, ритмичност сцене од врста различитих облика и висина и др.). – Планира се формирање групације сензорских поља за Augmented Reality технологије која би посетиоцима омогућила, да преко интернета и мобилних апликација, пренесе слику живота у време неолита и винчанске културе. – Пешачки приступ Центру за посетиоце, на грађевинској парцели J9.1.2., могуће је планирати косим пасарелом (рампама) за савладавање денивелације из отвореног простора на коту приземља објекта, а у оквиру грађевинских парцела J9.1.3.3. и J9.1.3.2. – Простор испод пасареља озеленити ниском зељастом вегетацијом и цветним формама. – Приступе објектима као и све друге површине у и ван објеката, намењене кретању пешака планирати тако да буду доступне свим категоријама корисника уз примену одредаба Правилника о техничким стандардима планирања, пројектовања и изградње објеката којима се осигурава несметано кретање и приступ особама са инвалидитетом, деци и старим особама.
услови за оградњавање парцеле	– Дозвољено је оградњавање, начин и услови дефинисаће се у сарадњи са Републичким заводом за заштиту споменика културе.
правила и услови за интервенције на постојећим објектима	– До реализације планиране намене, на постојећим објектима могуће је вршити инвестиционо и текуће одржавање.
минимални степен опремљености комуналном инфраструктуром	– Прикључак на водоводну и канализациону мрежу, електричну енергију, телекомуникациону мрежу.

Научно истраживачки центар, Центар за локалну заједницу J9	
ознака подцелине	– 3, 3а
грађевинске парцеле	– J9.2, оријентационе површине од око 7903,7 m ² .
намена	– Основна намена планира се за садржаје образовања (едукација и истраживања) и културе. – У оквиру основне намене дозвољени су комерцијални садржаји који укључују активности туризма, угоститељства, искључиво за потребе смештаја истраживача као и садржаје за потребе локалне заједнице.
број објеката	– Дозвољена је изградња више објеката на парцели (објекат Научно истраживачки центар и Центар за локалну заједницу).

изградња објеката и положај објекта на парцели	– Положај објеката на парцели, дефинисан је грађевинским линијама, приказаним на графичким прилозима бр. 5.1 и 5.2, „Регулационо-нивелациони план за грађење објеката и саобраћајних површина са аналитичко геодетским елементима за обележавање и поречним профилима”. – Није обавезно постављање објеката или делова објеката на грађевинску линију, већ у простору који је дефинисан грађевинском линијом. – Објекти према положају на парцели су слободностојећи. – Растојање објеката од других објеката на парцели је минимално 1/2 висине вишег објекта. – Дозвољена је фазна изградња објеката на парцели.
индекс заузетости парцеле (3)	– Максимални индекс заузетости парцеле је до „3” = 60%.
висина објекта	– Максимална спратност објекта Научно истраживачки центар је П+1+Пс. – Максимална спратност објекта Центар за локалну заједницу је П.
кота приземља	– Кота приземља може бити максимално 0,2 m виша од нулте коте.
правила и услови за интервенције на постојећим објектима	– До реализације планираних намена, на постојећим објектима могуће је вршити текуће одржавање.
услови за слободне и зелене површине	– Обезбедити минимално 25% од укупне површине парцеле за зелене површине у директном контакту са тлом. – Просторно функционална организација и начин уређења зелених површина треба да је у складу са потребама примарне намене, просторним распоредом објеката, њиховом висином и естетским обликовањем, експозицијом и нагибом терена, дубином и врстом подлоге за садњу, нивоом подземних вода, као и са положајем постојећих и планираних подземних инсталација. – Сачувати постојећу квалитетну вегетацију и уклопити је у планирано решење. – За озелењавање користити аутохтоне врсте вегетације које припадају природној потенцијалној вегетацији, прилагодљиве на локалне услове средине; користити расаднички произведене саднице високе дрвенасте вегетације, као и лисно декоративне и цветне форме жбунастих врста и сезонског цвећа; могуће је користити примерке егзота за које је потврђено да се добро адаптирају условима средине; избежавати инвазивне и алергене врсте. – Површине на којима се очекују интензивнија кретања и окупљања обликовати партерним решењем уз примену декоративних форми цвећа, шибља и дрвећа. Решења поплочања и ниво опремљености мобилијаром прилагодити намени и архитектури објекта. – Обезбедити 1–2% пада површина за комуникацију, чиме се омогућава дренажа површинских вода ка околном порозном земљишту или кишној канализацији, за шта је неопходно обезбедити дренажне елементе. – Планирано је подизање екстензивних или интензивних зелених површина на крововима објеката, садњом биљака у минимално 30 cm земљишног супстрата (што не улази у укупан проценат зелених површина у директном контакту са тлом); такође, дозвољено је и вертикално озелењавање фасада објеката, а све у циљу унапређења микроклиматских услова и подизања енергетске ефикасности самих објеката. – Паркинг просторе застрти полупорозним застором и засенити дрворедним садницама, по једно стабло на свака 2–3 паркинг места. – Дворедна стабла у деловима појединих јавних зелених површина треба да су школоване саднице лишћара, минималне висине 3,5 m, стабло чисто од грана до висине од 2,5 m и прсног пречника најмање 15 cm.
решење паркирања	– Потребан број ПМ за Научно истраживачки центар обезбедити у оквиру припадајуће парцеле, а на основу норматива ИПМ на три запослена. – Потребан број паркинг места за Центар за локалну заједницу обезбедити у оквиру припадајуће парцеле, а на основу норматива ИПМ на три запослена.
услови за интерне саобраћајне површине	– Интерне саобраћајнице, у оквиру предметног подручја, планирати као: – двосмерне саобраћајнице са коловозом минималне ширине 6,0 m; – једносмерне саобраћајнице са коловозом минималне ширине 4,5 m; – обострани тротоар минималне ширине 1,5 m. – Колске улазе/излазе поставити на безбедном растојању од раскрсница. – Колске приступе парцелама не планирати преко стајалишних платоа линија јавног превоза.

	<ul style="list-style-type: none"> – Колске приступе димензионисати тако да меродавно возило може да приступи парцели ходом унапред без додатног маневрисања. – Приступе објектима као и све друге површине у и ван објеката, намењене кретању пешака планирати тако да буду доступне свим категоријама корисника уз примену одредаба Правилника о техничким стандардима планирања, пројектовања и изградње објеката којима се осигурава несметано кретање и приступ особама са инвалидитетом, деци и старим особама.
архитектонско обликовање	<ul style="list-style-type: none"> – Карактер архитектонског обликовања треба да је у духу и са карактеристикама савремене архитектуре, афирмативан у односу на потенцијале и контекст локације и са карактеристикама које доприносе репрезентативности и препознатљивости целине у чијем формирању учествује, на микро и макро нивоу. – Употребити квалитетне грађевинске материјале, који обезбеђују висок ниво очувања енергије (ефекти загревања у летњим месецима, расхладно дејство доминантних ветрова и сл.) и заштите од буке. – Архитектонским обликовањем тежити да се оствари дијалог између објекта и јавног простора (формирање ободних комуникација оријентисаних ка фасади објекта и сл.). – Препоручује се активирање последње етаже (ПС) и формирање кровне терасе у мери која је функционално прихватљива, као видиковаца са панорамским погледом на целокупно окружење, простором за одмор, игру и сл. – Препоручује се активирање последње етаже Центра за локалну заједницу и формирање кровне терасе са простором за одмор, игру и сл.
услови за оградивање парцеле	– Дозвољено је оградивање, начин и услови дефинисаће се у сарадњи са Републичким заводом за заштиту споменика културе.
минимални степен опремљености комуналном инфраструктуром	– Прикључак на водоводну и канализациону мрежу, електричну енергију, телекомуникациону мрежу, гасоводну мрежу или други алтернативни извор енергије.
инжењерскогеолошки услови	<ul style="list-style-type: none"> – Инжењерскогеолошки рејон ПА2 је окарактерисан као условно повољан за урбанизацију. У оквиру овог рејона издвојени су делови терена нагиба од 5–10° изграђени у површинском делу од делувијалних и терасних наслага. Ниво подземне воде се може налазити у терасним седиментима, на дубини мањој од 5 m. Начин и дубину фундаирања новопроектованих објеката треба прилагодити геолошкој средини. Темелјне конструкције објеката високоградње и саобраћајница морају се штитити од допуских провлажавања изразом дренажа, сабирница, флексибилних веза водоводне и канализационе мреже. – За сваки новопланирани објекат неопходно је урадити детаљна геолошка истраживања а све у складу са Законом о рударству и геолошким истраживањима.

Архео парк, Ј9	
ознака целине	– 4
грађевинска парцела	– Ј9.1.5, оријентационе површине од око 60410,9 m².
намена	<ul style="list-style-type: none"> – Зелене површине – Парк. – Простор у оквиру подцелине 4, представља уређену парковску површину. – У оквиру основне намене дозвољени су садржаји у функцији туристичке инфраструктуре као и постављање објеката монтажног типа – надстрешница, подијума и пасарела/рампи за потребе боравка корисника на отвореном. – У оквиру основне намене, као пратеће намене планирају се саобраћајне, пешачке и бицикличке површине.
заштита културног наслеђа	<ul style="list-style-type: none"> – Археолошко налазиште Бело брдо у Винчи је непокретно културно добро националног и међународног значаја, ужива статус културног добра од изузетног значаја за Републику Србију. – Према Одлуци о утврђивању локалитета Бело брдо у Винчи за археолошко налазиште, предметни простор обухвата део III степена заштите и мали део је у I степену заштите, док се преостали део налази ван зоне заштите.
основна концепција уређења	<ul style="list-style-type: none"> – Архео парк треба уредити у контексту просторне и функционалне организације јединствене целине Археолошког парка (Ј9). – У висококвалитетно уређеном пејзажно-архитектонском озелењеном простору – парку, презентовати амбијенте у којима су се одвијале свакодневне активности неолитских становника Винче.

	<ul style="list-style-type: none"> – Приликом уређења треба имати у виду да, Архео парк заједно са зеленим површинама у приобаљу Болечице, треба да допринесе очувању приобалних екосистема и функцији еколошке мреже на локалном нивоу, као и „зеленог коридора” јединствене зелене инфраструктуре Београда. – Квалитету овог простора допринеће повезаност са реком Болечицом, а потом и реком Дунав.
правила пејзажно-архитектонског уређења	<ul style="list-style-type: none"> – Правила за уређење Архео парка заснивају се на првонаграђеном конкурсном решењу, основним принципима уређења паркова и очувања природе и природних процеса. – Ободом парка потребно је засадити групације дрвећа и шибља, и то, у контактної зони са саобраћајницом у циљу заштите од негативних утицаја саобраћаја, као и стварања визуелне границе парка, а у делу ка приобаљу Болечице у циљу формирања зеленог коридора са шетном стазом до приобаља Дунава. – Средишњи део парка уредити као тематске целине на отвореном, као и садржаје за различите групе посетилаца. – Непосредно уз појас високе вегетације планиран уз приобаље реке Болечице, потребно је формирати тематску целину у којој ће бити презентована стална жива музејска поставка биљака које су се узгајале у доба винчанске културе, у форми мањих огледних поља. – Непосредно уз појас високе вегетације планиран уз саобраћајницу, потребно је формирати другу тематску целину у којој ће бити презентовани амбијенти у којима су се одвијале свакодневне активности неолитских становника Винче, и то кроз изложбе, радионице на отвореном, просторе за одмор и релаксацију и сл. У ту сврху, дозвољено је постављање објеката монтажног типа – надстрешница, подијума, у простору који је дефинисан зоном за њихово постављање. – Потребно је очувати квалитетну дрвенасту вегетацију и уконтинуовати је у планирано решење. – Типови засада могу бити појединачна (солитарна) стабла, дрвореди, дрвенасто-жбунасте групације, заштитни појасеви и континуални масиви. – За озелењавање користити аутохтоне врсте вегетације које припадају природној потенцијалној вегетацији, прилагодљиве на локалне услове средине; користити расаднички произведене саднице високе дрвенате вегетације, као и лисно декоративне и цветне форме жбунастих врста и сезонског цвећа; могуће је користити примерке егзота за које је потврђено да се добро адаптирају условима средине; избегавати инвазивне и алергене врсте. – Потенцијалне врсте којима се може презентовати музејска поставка биљака које су се узгајале у доба винчанске културе су: пшеница (<i>Triticum monococcum</i> m и <i>Triticum dicoccum</i> m), жито (<i>Triticum aestivum</i> m), јечам (<i>Hordeum vulgare</i>), просо (<i>Panicum miliaceum</i> m), од махунарки: сочиво (<i>Lens culinaris</i>), грашак (<i>Pisum sativum</i> m), грахорица (<i>Vicia ervilia</i>); уљарице: лан (<i>Linum usitatissimum</i> m); дивље (сакупљене врсте): црвена зова (<i>Sambucus ebulus</i>), црна зова (<i>Sambucus nigra</i>), дрен (<i>Cornus mas</i>), купина (<i>Rubus fruticosus</i>), крушка (<i>Pyrus sp.</i>), дивље грожђе (<i>Vitis vinifera ssp. sylvestris</i>), храст (<i>Quercus sp.</i>), водени кестен (<i>Trapa natans</i>); као и могуће лековите биљке и зачини: вуџа јагода (<i>Physalis alkekengi</i>), слезови (<i>Malvaceae</i> и сл.). – Простор Архео парка посетиоцима обезбеђује пешачки и бициклички приступ, од главног саобраћајног приступа из подцелине 5, са паркинг простора до Центра за посетиоце и до Археолошког налазишта. – Додатни пешачки и бициклички приступ Архео парку могуће је планирати и из правца улице Николе Пашића са контролисаним приступом. – Квалитету овог простора допринеће повезаност са реком Болечицом, а потом и реком Дунав, у том смислу, планирати пешачке и бицикличке рампе/пасареле. – На тлу, дуж целог Архео парка, све стазе за комуникацију треба да буду од природних порозних материјала. – Дуж стаза поставити мобилијар (клупе, столови, корпе за отпатке, канделабри, елементи визуелне комуникације – информационе табле).
изградња објеката	<ul style="list-style-type: none"> – На грађевинској парцели Ј9.1.5, дозвољена је изградња објекта у функцији туристичке инфраструктуре потребне за развој туризма на локалитету – инфо пункт. – Инфо пункт, треба да садржи билетарницу, адекватан простор за интерпретацију садржаја у оквиру туристичког простора, простор за запослене и санитарне чворове, оквирне БРГП око 200 m².

	<p>– На грађевинској парцели Ј9.1.5, дозвољено је постављање објеката монтажног типа – надстрешница, подијума и пасарела/рампи за потребе боравка корисника на отвореном.</p> <p>– Повезаност са реком Болечицом, а потом и реком Дунав, остварити пешачким и бициклистичким пасарелама/рампама, одигнутим од терена на стубовима, којима је потребно савладати нивелациону разлику терена Археолошког парка са обалоутврдом реке Болечице.</p>
број и положај објеката на парцели	<p>– Положај објекта (инфо пункта) на парцели, дефинисан је грађевинском линијом, приказаној на графичким прилозима бр. 5.1 и 5.2, „Регулационо-нивелациони план за грађење објеката и саобраћајних површина са аналитичко геодетским елементима за обележавање и поречним профилима”.</p> <p>– Није обавезно постављање објеката или делова објеката на грађевинску линију, већ у простору који је дефинисан грађевинском линијом.</p> <p>– Објекат према положају на парцели је слободностојећи.</p> <p>– Положај монтажних објеката на парцели, дефинисан је зоном за њихово постављање и који је приказан на графичким прилозима бр. 5.1 и 5.2, „Регулационо-нивелациони план за грађење објеката и саобраћајних површина са аналитичко геодетским елементима за обележавање и поречним профилима”.</p> <p>– Дозвољено је постављање више монтажних објеката слободно постављених у парковској површини.</p> <p>– Број и положај монтажних објеката, њихова циљана улога и тематска презентација, као и капацитет, биће дефинисани у сарадњи са Републичким заводом за заштиту споменика културе.</p> <p>– Приступне пасареле (рампе) могу се постављати тако да прелазе из једне у другу грађевинску парцелу (Ј9.1.5 и В1.20), како би се омогућило приступ обалоутврди, односно остварило континуално кретање.</p>
индекс заузетости парцеле („3”)	<p>– Максимални индекс заузетости на парцели за инфо пункт је „3”= 1%</p> <p>– Максимални индекс заузетости парцеле под објектима монтажног типа ја до „3” = 10%.</p>
висина објекта	<p>– Максимална спратност објеката инфо пункта је приземље (П).</p> <p>– Максимална спратност монтажних објеката је приземље (П).</p>
правила и услови за интервенције на постојећим објектима	<p>– До реализације планираних намена, на постојећим објектима могуће је вршити текуће одржавање.</p>
решење паркирања	<p>– Потребе за паркирањем посетилаца Археолошког парка решавају се у оквиру подцелине 5. У оквиру грађевинске парцеле, дозвољено је формирање паркинг површина за потребе археолошког парка и интервентних возила са контролисаним приступом.</p> <p>– Републички завод ПМ дефинисаће се у сарадњи са Републичким заводом за заштиту споменика културе.</p>
услови за интерне саобраћајне површине	<p>– Интерни приступни пут у оквиру границе парцеле мора имати обострану везу на интерне саобраћајне површине у оквиру других подцелина (5 и 2) преко којих се остварује приступ јавним саобраћајницама (Повљенска и Николе Пашића).</p> <p>– Интерне саобраћајнице, у оквиру предметног подручја, планирати као:</p> <ul style="list-style-type: none"> – двосмерне саобраћајнице са коловозом минималне ширине 6,0 m; – једносмерне саобраћајнице са коловозом минималне ширине 4,5 m; – обострани тротоар минималне ширине 1,5 m. <p>– Формирати пешачке и бициклистичке стазе организоване независно једне од других, које се надовезују на стазе у оквиру осталих подцелина обезбеђујући функционалну повезаност са непосредном и широм контактном зоном.</p> <p>– Бициклистичке стазе планирати са мин. ширином од 1,1 m, за једносмерно, односно 2,2 m за двосмерно кретање. Потребно је обезбедити слободан профил бициклистичких стаза у висини од 2,5 m дуж целе површине стаза.</p> <p>– Колске улазе/излазе поставити на безбедно растојање од раскрсница.</p> <p>– Колске приступе димензионисати тако да меродавно возило може да приступи парцели ходом унапред без додатног маневрисања.</p> <p>– Приступе објектима као и све друге површине у и ван објеката, намењене кретању пешака планирати тако да буду доступне свим категоријама корисника уз примену одредаба Правилника о техничким стандардима планирања, пројектовања и изградње објеката којима се осигурава несметано кретање и приступ особама са инвалидитетом, деци и старим особама.</p>

	<p>– За кретање корисника унутар комплекса планирати стазе за кретање еколошки прихватљивих возила, као и просторе-станице за изнајмљивање и паркирање истих, а у складу са размештајем садржаја.</p>
архитектонско обликовање	<p>– Архитектонско обликовање треба да буде примерено намени, локацији и карактеристикама савремене архитектуре.</p> <p>– Монтажне објекте груписати у више функционалних-тематских целина уређене и опремљене тако да омогућавају едукацију и социјализацију посетилаца, одмор, пасивну рекреацију, у микроклиматски и амбијентално пријатном простору парка, међусобно повезане површинама за комуникацију.</p> <p>– У обликовном смислу, монтажне објекте планирати као атрактивне структуре, типа надстрешница, сојеница, без спољних зидова, издигнуте од земље на дрвеним платформама, са засторима за сунце, који обезбеђују корисницима пријатан боравак у отвореном простору.</p>
услови за ограђивање парцеле	<p>– Дозвољено је ограђивање, начин и услови дефинисаће се у сарадњи са Републичким заводом за заштиту споменика културе.</p>
минимални степен опремљености комуналном инфраструктуром	<p>– Прикључак на водоводну и канализациону, електричну и телекомуникациону мрежу, гасоводну мрежу или други алтернативни извор енергије.</p>
инжењерскогеолошки услови	<p>– Инжењерскогеолошки рејон ПА2 је окарактерисан као условно повољан за урбанизацију. У оквиру овог рејона издвојени су делови терена нагиба од 5–10° изграђени у површинском делу од делувилалних и терасних наслага. Ниво подземне воде се може налазити у терасним седиментима, на дубини мањој од 5 m. Начин и дубину фондираних новопројектованих објеката треба прилагодити геолошкој средини. Темелне конструкције објеката високоградње и саобраћајница морају се штитити од допунских провлажавања израдом дренажа, сабирница, флексибилних веза водоводне и канализационе мреже.</p> <p>– Инжењерскогеолошки рејон ПА3 обухвата алувијон Болечице, терен изграђују алувијалне насlage фације поводња и корита, преко којих се јављају насуте творевине различите дебљине (до m). Ниво подземне воде се налази на дубини мањој од 3 m. Корисћење ових терена при урбанизацији захтева потпуније дефинисање својстава терена у зони самих објеката у зависности од типа објекта и режима градње. Због високог нивоа подземне воде и мале носивости алувијалних седимената овај део терена сврстан је у условно повољне терене при урбанизацији.</p> <p>– За новопланирани објекат неопходно је урадити детаљна геолошка истраживања а све у складу са Законом о рударству и геолошким истраживањима.</p>

Паркинг, Ј9	
Ознака целине	– 5
грађевинска парцела	– Ј9.1.4, оријентационе површине од око 15269 m².
намена	<p>– Паркирање-стационирања возила свих категорија корисника Археолошког парка са подцелинама.</p> <p>– У оквиру основне намене дозвољени су комерцијални садржаји који укључују активности туризма и пратећих садржаја инфо пункт, контрола приступа и технички објекат за потребе одржавања комплекса (гаражни простор за возила и механизацију (машине, алати, уређаји и сл.)).</p> <p>– У оквиру основне намене, као пратеће намене планирају се саобраћајне, пешачке, бициклистичке и зелене површине и сл.</p>
број објеката	– Дозвољена је изградња више објеката на парцели (објекат инфо пункта и технички објекат – за потребе смештаја опреме и машина за одржавање Археолошког парка).
изградња објеката и положај објекта на парцели	<p>– Положај објеката на парцели, дефинисан је грађевинском линијом приказаној на графичким прилозима бр. 5.1 и 5.2, „Регулационо-нивелациони план за грађење објеката и саобраћајних површина са аналитичко геодетским елементима за обележавање и поречним профилима”.</p> <p>– Није обавезно постављање објеката или делова објеката на грађевинску линију, већ у простору који је дефинисан грађевинском линијом.</p> <p>– Ван грађевинске линије дозвољено је постављање информативних туристичких табла, као и улазне капије у Археолошки парк.</p> <p>– Објекти према положају на парцели су слободностојећи.</p> <p>– Дозвољено је постављање техничког блока и испод паркинга, користећи денivelацију терена све у оквиру дефинисане грађевинске линије.</p>

Индекс заузетости парцеле (3)	– Максимални индекс заузетости парцеле је до „3” = 15%.
висина објекта	– Максимална спратност објекта је П.
кота приземља	– Кота приземља може бити максимално 0,2 m виша од нулте коте.
правила и услови за интервенције на постојећим објектима	– На парцели нису евидентирани постојећи објекти.
услови за слободне и зелене површине	<p>– Обавезна је засена површина за паркирање путничких возила дрвенастим листопадним стаблима (једно стабло на свака 2–3 паркинг места), у складу са археолошким специфичностима локације, а у циљу обезбеђивања природних процеса, квалитетнијих микроклиматских услова и визуелног квалитета простора.</p> <p>– Дрворедна стабла у деловима појединих јавних зелених површина треба да су школоване саднице лишћара, минималне висине 3,5 m, стабло чисто од грана до висине од 2,5 m и прсног пречника најмање 15 cm.</p>
решење паркирања	<p>– За потребе паркирања-стационирања возила свих категорија корисника Археолошког парка са поделелима, као и за аутобусе, специјална и интервентна возила потребно је, према Стратегијском Мастер плану развоја туризма Београда за подручје археолошког налазишта Бело брдо, Винча, обезбедити најмање 250 ПМ за моторна возила и 7ПМ места за аутобусе.</p> <p>– Развојем паркинга потребно је систематски ограничавати коришћење моторних возила у правцима према археолошком локалитету.</p> <p>– Минимално 5% паркинг места од укупног броја места за паркирање, обезбедити за особе са инвалидитетом.</p>
услови за интерне саобраћајне површине	<p>– Интерни приступни пут у оквиру границе парцеле мора имати обострану везу на јавне саобраћајнице ако је једносмеран а ако је двосмеран и слеп мора имати прописану окретницу.</p> <p>– Интерне саобраћајнице, у оквиру предметног подручја, планирати као:</p> <ul style="list-style-type: none"> – двосмерне саобраћајнице са коловозом минималне ширине 6,0 m; – једносмерне саобраћајнице са коловозом минималне ширине 4,5 m; – обострани тротоар минималне ширине 1,5 m. <p>– Формирати пешачке и бициклистичке стазе организоване независно једне од других, које се надовезују на стазе у оквиру осталих поделелина обезбеђујући функционалну повезаност са непосредном и широм контактном зоном.</p> <p>– Бициклистичке стазе планирати са мин. ширином од 1,1 m, за једносмерно, односно 2,2 m за двосмерно кретање.</p> <p>– Колске улазе/излазе поставити на безбедно растојање од раскрсница.</p> <p>– Колске приступе димензионисати тако да меродавно возило може да приступи парцели ходом унапред без додатног маневрисања.</p> <p>– Приступе објектима као и све друге површине у и ван објекта, намењене кретању пешака планирати тако да буду доступне свим категоријама корисника уз примену одредаба Правилника о техничким стандардима планирања, пројектовања и изградње објекта којима се осигурава несметано кретање и приступ особама са инвалидитетом, деци и старим особама.</p> <p>– За кретање корисника унутар комплекса планирати стазе за кретање еколошки прихватљивих возила, као и просторе – станице за изнајмљивање и паркирање истих, а у складу са размештајем садржаја.</p>
архитектонско обликовање	<p>– Инфо пункт, треба да садржи билетарницу, адекватан простор за интерпретацију садржаја у оквиру туристичког простора, простор за запослене и санитарне чворове, оквирне БРГП око 200 m².</p> <p>– Технички објекат/блок треба да садржи гаражно раднички простор (гаражни простор за возила и механизацију (машине, алати, уређаји и сл.)) и простор за боравак запослених (канцеларије, простор за одмор, чајну кухињу, гардеробу и санитарне просторе) оквирне БРГП око 450 m².</p>
услови за оградивање парцеле	– Дозвољено је оградивање, начин и услови дефинисаће се у сарадњи са Републичким заводом за заштиту споменика културе.
минимални степен опремљености комуналном инфраструктуром	– Прикључак на водоводну и канализациону мрежу, електричну енергију, телекомуникациону мрежу, гасоводну мрежу или други алтернативни извор енергије.

инжењерскогеолошки услови

– Инжењерскогеолошки рејон ПА2 је окарактерисан као условно повољан за урбанизацију. У оквиру овог рејона издвојени су делови терена нагиба од 5–10° изграђени у површинском делу од деловијалних и терасних наслага. Ниво подземне воде се може налазити у терасним седиментима, на дубини мањој од 5 m. Начин и дубину фундаирања новопројектованих објеката треба прилагодити геолошкој средини. Темелне конструкције објеката високоградње и саобраћајница морају се штитити од допунских провлажавања изразом дренажа, сабирница, флексибилних веза водоводне и канализационе мреже.

– Инжењерскогеолошки рејон ПА3 обухвата алувијон Болечице, терен изграђују алувијалне насlage фације поводња и корита, преко којих се јављају насуте творевине различите дебљине (до m). Ниво подземне воде се налази на дубини мањој од 3 m. Коришћење ових терена при урбанизацији захтева потпуније дефинисање својстава терена у зони самих објеката у зависности од типа објекта и режима градње. Због високог нивоа подземне воде и мале носивости алувијалних седимената овај део терена сврстан је у условно повољне терене при урбанизацији.

– За сваки новопланирани објекат неопходно је урадити детаљна геолошка истраживања а све у складу са Законом о рударству и геолошким истраживањима.”

Тачка 2.5.5. Резервисане површине за јавне намене (Ј12.1 и Ј12.2) брише се.

У Одељку 2.6. Попис катастарских парцела за јавне намене, табела мења се и гласи:

Ознака грађ. парц.	Назив површине јавне намене	Катастарске парцеле
J9.1.1	археолошко налазиште	КО Винча Целе к.п.: 2023/1, 2026/5, 2027/2, 2023/4, 2017/3, 2022, 2046/3, 2046/2, 2024, 2027/4, 2017/2, 2017/4, 2020, 2691/5, 2018/4, 2018/2, 2019/1, 2017/1, 2023/3, 1993/1, 2021, 2026/6, 2047/2, 2047/3, 2026/4, 2023/2, 2025/2. Делови к.п.: 2691/6, 2696/1, 2046/4, 2732/5, 2016/1, 2728, 2691/8, 2026/2, 2019/2, 2018/3, 2015, 2048/2, 2027/1, 2027/3, 2016/3, 2026/1, 2730, 2691/1, 2018/1, 2026/3, 2025/1, 2017/6, 2017/7, 2017/5, 1992/2, 1993/3, 1992/1, 2691/9, 1991, 2047/1, 2048/1, 2016/2, 2014, 2691/7.
J9.1.2	центар за посетиоце	КО Винча Целе к.п.: 2028/64, 2028/120, 2028/77, 2028/15, 2028/76, 2028/68, 2028/14, 2028/65, 2028/66, 2028/67, 2028/48. Делови к.п.: 2732/5, 2691/8, 2028/47, 2028/26, 2691/9, 2028/16.
J9.1.3.1	центар за посетиоце на отвореном	КО Винча Целе к.п.: 2045/48, 2045/9, 2045/23, 2045/10, 2045/30, 2045/11, 2045/29, 2045/1, 2045/28, 2045/32, 2045/8. Делови к.п.: 2045/50.
J9.1.3.2	центар за посетиоце на отвореном	КО Винча Целе к.п.: 2045/21. Делови к.п.: 2028/16.
J9.1.3.3	центар за посетиоце на отвореном	КО Винча Целе к.п.: 2045/46, 2045/4.
J9.1.3.4	центар за посетиоце на отвореном	КО Винча Целе к.п.: 2045/52, 2045/42, 2045/3, 2045/19. Делови к.п.: 2045/40, 2045/6, 2045/7.
J9.1.4	паркинг	КО Винча Делови к.п.: 2028/33, 2028/109, 2028/6, 2028/4, 2028/32, 2028/19, 2028/30, 2028/5.
J9.1.5	археолошко парк	КО Винча Целе к.п.: 2043/7, 2028/36, 2043/5, 2028/69, 2028/61, 2028/24. Делови к.п.: 2691/8, 2028/37, 2028/33, 2028/109, 2028/4, 2028/87, 2028/21, 2028/84, 2028/85, 2028/35, 2028/32, 2028/19, 2028/18, 2028/20, 2028/22, 2028/23, 2028/30, 2028/5, 2028/25, 2028/86, 2028/71, 2028/31, 2028/17, 2028/34, 2028/111.
J9.2	научно истраживачки центар, центар за локалну заједницу	КО Винча Делови к.п.: 2070/1, 2070/4.
J9.3	Заштитни зелени појас на површинама резервисаним за истраживање	КО Винча Делови к.п.: 1989/1, 1990/1, 2691/1, 1991, 1988.

J9.4.1	Заштитни зелени појас на површинама резервисаним за истраживање	КО Винча Целе к.п: 1995/1, 1999/2, 1996/1. Делови к.п: 2000, 1999/1, 1995/4, 1994/2, 1995/3, 1994/1.
J9.4.2	Заштитни зелени појас на површинама резервисаним за истраживање	КО Винча Целе к.п: 1982/1, 1982/2. Делови к.п: 2696/1, 1982/3.
J9.5	Заштитни зелени појас на површинама резервисаним за истраживање	КО Винча Делови к.п: 2012, 2011/1, 2011/2, 2011/3, 2729/1.
J9.6	Заштитни зелени појас на површинама резервисаним за истраживање	КО Винча Делови к.п: 2013/5, 2013/1, 2013/6.
J9.7	Заштитни зелени појас на површинама резервисаним за истраживање	КО Винча Делови к.п: 2049/1.
ЛП	Локално постројење за пречишћавање вода	КО Винча Делови к.п: 2049/3.
ВП	акваторија реке Дунав	КО Винча Делови к.п: 2748.
ПР3.1	приобално земљиште	КО Винча Целе к.п: 1990/2, 1986/9, 1929/5, 1929/2, 1986/6, 1986/4, 1984/2, 1928/3, 1989/2, 1928/5, 2691/4, 1986/7, 1986/3, 1986/8, 1930/2, 1930/6, 1930/4, 2691/3. Делови к.п: 2748, 2691/6, 2019/2, 1928/1, 1930/1, 1929/1, 1986/1, 1984/1, 1989/1, 1990/1, 2691/1, 2017/6, 2017/7, 2017/5, 1992/2, 1993/3, 1992/1, 1991, 1984/3, 1930/3, 2691/7, 1930/7, 1930/5, 1988, 1987, 1986/2.
ПР3.2	приобално земљиште	КО Винча Целе к.п: 2691/2, 1927/2, 1928/4. Делови к.п: 2691/6, 2748, 1924/4, 1927/1, 1928/2, 1924/1, 1926/2.
В1.20	река Болечица	КО Винча Целе к.п: 2746/1 (3414/1 у Ко Ритопек), 2028/97, 2028/106, 2028/102, 2028/95, 2028/91, 2028/88, 2028/92, 2028/104, 2028/105, 2028/108, 2028/107, 2028/96, 2028/93, 2028/103, 2028/100, 2028/99, 2028/90, 2028/101, 2746/2 (3414/2 у Ко Ритопек), 2028/89, 2028/98, 2028/94. Делови к.п: 2691/8, 2028/37, 2028/33, 2028/2, 2028/109, 2028/87, 2028/21, 2028/84, 2028/85, 2028/35, 2028/19, 2028/18, 2028/3, 2028/28, 2028/20, 2028/22, 2028/23, 2028/25, 2028/70, 2028/86, 2028/71, 2028/29, 2746/4 (3414/4 у Ко Ритопек), 2028/31, 2028/78, 2028/17, 2028/34, 2028/111.
СА1	јавне саобраћајне површине	КО Винча Делови к.п: 2729/1, 2696/1, 2000, 2016/1, 2728, 2727, 2018/3, 1998, 1983, 1933/5, 1933/1, 1931/2, 1999/1, 1980/2, 1932/2, 1957/3, 1985/3, 1986/1, 1995/4, 1932/1, 1989/1, 2016/3, 1990/1, 1994/2, 1995/3, 2018/1, 1994/1, 1991, 1986/5, 1957/4, 1985/2, 1985/1, 1931/1, 1982/3, 1988, 1987, 1986/2, 2012.
СА2	јавне саобраћајне површине	КО Винча Делови к.п: 2728, 2691/1, 1991.
СА3	јавне саобраћајне површине	КО Винча Делови к.п: 2729/1, 1997/2, 2011/3, 2011/1, 1998, 1997/1, 1969, 2011/2, 2012, 2722, 1968/1, 1968/2, 1965/3, 1965/4, 1964/1, 2006/3, 2006/4, 2007/3, 2007/1, 2009/2, 2010/1, 2010/2.
СА4	јавне саобраћајне површине	КО Винча Делови к.п: 2729/1, 2003/3, 2004, 2005/2, 2005/1, 1964/1, 1964/2, 1961/2, 1961/1, 2003/8.
СА5	јавне саобраћајне површине	КО Винча Делови к.п: 2722, 1956/1, 1956/2, 1957/19, 1957/22, 1958, 1959/3, 1959/1, 1975/2, 1975/1, 1974/1, 1974/2, 1973/1, 1973/2, 1972/12, 1972/10, 1972/8, 1972/6, 1972/2, 1972/1, 1971, 1970/2, 1970/1, 1969, 2729/1, 1968/2, 1967/2, 1967/1, 1966/1, 1966/2, 1960/7, 1960/8, 1960/6, 1863/18, 1867/95, 1867/94, 1867/98, 1867/91, 1867/83, 1867/81, 1867/82, 1867/25.
СА6	јавне саобраћајне површине	КО Винча Делови к.п: 2696/1, 2015, 2011/3, 2011/1, 2010/4, 2016/3, 2013/5, 2730, 2013/3, 2013/1, 2011/2, 2016/2, 2014, 2012, 2010/3, 2009/1, 2009/3, 2008, 2098/5, 2098/6, 2098/4, 2098/7, 2098/3, 2003/1, 2003/10, 2003/6, 2003/2, 2098/2, 2061/1, 2061/2, 2061/3, 2058/4, 2058/5, 2058/1, 2013/4, 2013/2.

СА7	јавне саобраћајне површине	КО Винча Делови к.п: 2696/1, 2096/2, 2096/1, 2097/2, 2097/3, 2098/1, 2098/2, 2062/1, 2062/2, 2062/3, 2062/4, 2065/2, 2065/1, 2066/1.
СА8	јавне саобраћајне површине	КО Винча Целе к.п: 2732/4. Делови к.п: 2731/1, 2050/1, 2046/4, 2049/3, 2026/2, 2048/2, 2027/1, 2027/3, 2049/1, 2026/1, 2013/5, 2730, 2026/3, 2025/1, 2047/1, 2048/1, 2014, 2013/6, 2056/20, 2063/2, 2060/3, 2059/5, 2059/4, 2057/5, 2057/1, 2056/9, 2056/2, 2052, 2057/4, 2057/6, 2053/1, 2057/3, 2056/8, 2060/1, 2063/1, 2056/18, 2060/2, 2056/13, 2056/5, 2063/3, 2059/1, 2056/19, 2060/4, 2056/14, 2059/2, 2059/3, 2057/2, 2053/2.
СА9	јавне саобраћај. површине	КО Винча Целе к.п: 2732/2, 2031/6, 2032/4.
СА10	јавне саобраћајне површине	КО Винча Целе к.п: 2732/1, 2045/53, 2045/43, 2028/124, 2028/122, 2043/10, 2043/14, 2043/12, 2044/11, 2044/15, 2045/35, 2045/37, 2056/29, 2056/27, 2056/25, 2028/127, 2040/9, 2040/11, 2028/126, 2041/9, 2041/11, 2056/31, 2042/7, 2051/7, 2054/6, 2054/4, 2055/2, 2045/41, 2045/39, 2045/47, 2051/5, 2046/5, 2039/5, 2045/49, 2045/51, 2049/4, 2050/2, 2044/13, 2043/8, 2056/23, 2056/21, 2040/7, 2731/2, 2056/16.
СА11	јавне саобраћајне површине	КО Винча Делови к.п: 2732/5, 2045/50, 2028/26.
СА12	јавне саобраћајне површине	КО Винча Целе к.п: 2030/4, 2028/83. Делови к.п: 2028/123, 2028/121, 2031/4, 2030/8, 2030/2, 2030/1, 2028/2, 2028/115, 2028/80, 2028/6, 2028/4, 2028/60, 2028/51, 2028/32, 2030/5, 2028/28, 2028/30, 2028/5, 2028/45, 2028/49, 2028/55, 2028/110, 2031/2, 2028/83, 2033/2, 2028/11, 2028/42.
СА13	јавне саобраћајне површине	КО Винча Делови к.п: 2045/40, 2045/38, 2045/6, 2028/47, 2045/7.
САО1	јавне саобраћајне површине –	КО Винча Делови к.п: 2691/8, 2028/70, 2028/25.
ЗЈ3.1	јавне зелене површине	КО Винча Целе к.п: 1932/4, 1931/3, 1929/4, 1932/3, 1929/3. Делови к.п: 1933/5, 1983, 1933/1, 1931/2, 1928/1, 1932/2, 1930/1, 1929/1, 1985/3, 1986/1, 1984/1, 1932/1, 1984/3, 1986/5, 1930/3, 1985/2, 1985/1, 1930/7, 1931/1, 1930/5, 1987, 1986/2.
ЗЈ3.2	јавне зелене површине	КО Винча Целе к.п: 1954/1, 1957/7, 1980/1, 1957/12, 1957/2, 1954/5, 1955/1, 1980/3, 1957/1, 1957/13, 1980/4, 1954/2, 1957/6, 1955/2, 1957/5. Делови к.п: 2696/1, 1933/5, 1933/1, 1980/2, 1957/3, 1933/2, 1957/4.
ТС	Инфраструктурне површине – ТС	КО Винча Делови к.п: 1968/2.”

У одељку 3.ПОВРШИНЕ И ОБЈЕКТИ ОСТАЛИХ НАМЕНА, поделовак 3.1. Површине за становање, тачка 3.1.1. Зона С4.1, табела ПРАВИЛА ГРАЂЕЊА У ЗОНИ ПОРОДИЧНОГ СТАНОВАЊА – САНАЦИЈА НЕПЛАНСКИ ФОРМИРАНИХ БЛОКОВА С4.1, део инжењерскогеолошки услови мења се и гласи:

„инжењерскогеолошки услови	<p>– Инжењерскогеолошки рејон ПА2 је окарактерисан као условно повољан за урбанизацију. У оквиру овог рејона издвојени су делови терена нагиба од 5–10° изграђени у површинском делу од делувијалних и терасних наслага. Ниво подземне воде се може налазити у терасним седиментима, на дубини мањој од 5 m. Начин и дубину фундаирања новопројектованих објеката треба прилагодити геолошкој средини. Темелне конструкције објеката високоградње и саобраћајница морају се штитити од допунских провлажавања израдом дренажа, сабирница, флексибилних веза водоводне и канализационе мреже.</p> <p>– Инжењерскогеолошки рејон ПА3 обухвата алувијон Болечице, терен изграђују алувијалне насlage фашије поводња и корита, преко којих се јављају насуте творевине различите дебљине (до m). Ниво подземне воде се налази на дубини мањој од 3 m. Коришћење ових терена при урбанизацији захтева потпуније дефинисање својстава терена у зони самих објеката у зависности од типа објекта и режима градње. Због високог нивоа подземне воде и мале носивости алувијалних седимената овај део терена сврстан је у условно повољне терене при урбанизацији.</p> <p>– За сваки новопланирани објекат неопходно је урадити детаљна геолошка истраживања а све у складу са Законом о рударству и геолошким истраживањима.”</p>
----------------------------	---

Пододељак 3.2. Комерцијални садржаји брише се.

У пододељку 3.3. Остале зелене површине, став 2. брише се.

У досадашњем ставу 3. који постаје став 2. речи: „Преостале остале” замењују се речју: „Остале”.

Досадашњи ст. 4. и 5. постају ст. 3. и 4.

У пододељку 3.4. Биланси урбанистичких параметара, табела мења се и гласи:

„Биланси урбанистичких параметара

број блока	зона/ намена	намена	површина зоне m ²	индекс заузетости Из (ПГР)	спратност	БРГП становања m ²	БРГП делатности m ²	БРГП укупно m ²	број станава	број становника	број запослених
1	J9	Археолошки парк	162478		П до П+1+Пс		3350	3350			70
2	2.1	C4.1*	становање	13661	0,4	П+1+Пк/Пс			13	39	
	2.2	C4.1*	становање	27425	0,4	П+1+Пк/Пс			25	75	
		C4.1	становање	1027	0,4	П+1+Пк/Пс	683	683	4	11	
	2.3	C4.1*	становање	9187	0,4	П+1+Пк/Пс			8	24	
		C4.1	становање	25791	0,4	П+1+Пк/Пс	17166	17166	114	330	
3	C4.1	становање	28082	0,4	П+1+Пк/Пс	18691		18691	125	362	
4	C4.1*	становање	28699	0,4	П+1+Пк/Пс				20	60	
5	C4.1*	становање	25543	0,4	П+1+Пк/Пс				26	78	
	C4.1	становање	22774	0,4	П+1+Пк/Пс	15158		15158	101	293	
	J9	Археолошки парк	7905		П до П+1+Пс		4000	4000			50
6	C4.1*	становање	17068	0,4	П+1+Пк/Пс				17	51	
	C4.1	становање	46120	0,4	П+1+Пк/Пс	30697		30697	205	593	
7	C4.1*	становање	15823	0,4	П+1+Пк/Пс				22	66	
	C4.1	становање	42883	0,4	П+1+Пк/Пс	28543		28543	190	552	
8	C4.1*	становање	30981	0,4	П+1+Пк/Пс				28	84	
	C4.1	становање	1286	0,4	П+1+Пк/Пс	856		856	6	17	
укупно			512588					119744	904	2635	120

У одељку 4. МЕРЕ ЗАШТИТЕ, пододељак 4.1. Заштита културних добара тачка 4.1.1. Опште и посебне мере заштите, мења се и гласи:

„4.1.1. Опште и посебне мере заштите

Непокретна културна добра и њихова заштићена околина штите се, уређују и користе у складу са законима којима се уређује заштита културних добара, актима о проглашењу/утврђивању, донетим просторним и урбанистичким плановима.

а) Општа начела, критеријуми, циљеви и задаци развоја, уређења и заштите подручја археолошког налазишта Бело брдо, условљени су поред легислативног оквира и ратификованим међународним повељама, документима и препорукама, затим Одлуком о утврђивању археолошког налазишта Бело брдо за културно добро од изузетног значаја за Републику Србију и Условима чувања, одржавања и коришћења непокретних културних добара и мера заштите, Републичког завода за заштиту споменика културе број 20-10/2022-9 од 16. новембра 2022. године.

Опште мере заштите и услови чувања, одржавања и коришћења археолошког налазишта су:

1) очување, заштита, презентација и коришћење археолошког налазишта у функцији науке, едукације, презентације јавности и туризма;

2) наставак научних археолошких истраживања уз примену савремене методологије ископавања и документовања, која ће објединити заштиту и презентацију археолошког налазишта;

3) установљивање степена или зона са режимима заштите, због спречавања нелегалне и неконтролисане изградње, које могу трајно да деградирате интегритет културног добра и његовог окружења;

4) укључивање вредности и функција археолошког налазишта, као развојних потенцијала и економских добара у савремени, одрживи развој становништва и активности;

5) популаризација заштите археолошког налазишта и развијање националне и локалне културолошке свести о значају археолошког налазишта, његове заштите и презентације;

6) заштита и презентација археолошког налазишта на интегративним принципима и континуалном просторном и урбанистичком планирању;

7) забрањује се:

– коришћење или употреба културних добара у сврхе које нису у складу са њиховом природом, наменом и значајем, или на начин који може довести до њиховог оштећења;

– раскопавање, рушење, преправљање, презиђивање, прерађивање и вршење било каквих радова који могу нарушити својства непокретног културног добра;

– вађење песка, шљунка, камена или земље, осим за потребе санације и презентације археолошког налазишта;

– отварање каменолома и извођење земљаних и других радова којима се мења морфологија терена и мења пејзаж на подручју Просторног плана;

– просипање, одлагање, складиштење и привременог или трајног депоновања отпадних и штетних материја – хемијски агресивних, експлозивних, отровних и радиоактивних;

– изградња великих инфраструктурних система и складишта;

– постављање ваздушних електричних водова високог напона и друго ваздушно вођење инсталација и објеката у оквиру заштићених добара и њихове заштићене околине, постојеће инсталације постепено каблирати под земљом у зони утврђеног културног добра;

– изградња стамбених и помоћних објеката на археолошком налазишту;

– обрада земљишта дубоким орањем, риголовањем земљишта до дубине веће од 0,30 m и садња воћњака;

– неовлашћено прикупљање покретних археолошких површинских налаза;

– извођење радова којима се може угрозити статичка стабилност заштићених објеката и профила;

8) обавезно је уклањање грађевинских и других објеката у случају да њихово постојање угрожава заштиту и коришћење археолошког налазишта;

9) објекти подигнути без грађевинске дозволе на подручју археолошког налазишта и његове заштићене околине не могу бити предмет легализације;

10) промена облика терена дозвољава се само у функцији презентације и заштите археолошког налазишта;

11) све грађевинске и друге активности, посебно на местима где се врши уклањање земље или врше ископи, денivelација, насипи и други земљани и грађевински радови, без обзира на дубину, подлежу условима и мерама заштите надлежног завода за заштиту споменика културе, уз обавезно присуство и контролу археолога и других стручњака у области конзервације и заштите, који ће вршити надзор над извођењем грађевинских и других радова;

12) при пројектовању траса инфраструктурних система (водoprивреде, енергетике, саобраћаја) настојати да се очува аутентичност окружења непокретних културних добара;

13) изградња нових објеката у функцији археолошког парка, који би садржали експонате пронађене на самом налазишту, конзервиране и заштићене од климатских дејстава и реконструкција праисторијских кућа, могућа је на простору који је у потпуности археолошки истражен;

14) новоизграђени објекти својим габаритом, волуменом и спољашњом обрадом не смеју да конкуришу простору археолошког налазишта;

15) сађење високе вегетације и пошумљавање дозвољава се само на простору који је у потпуности археолошки истражен;

16) неопходно је извођење регулационих радова постојећег водотока у случају угрожености, односно у интересу заштите археолошког налазишта;

17) у ужој заштићеној зони могу се предузимати радови на конзервацији, рестаурацији, адаптацији, санацији, ревитализацији, реконструкцији на основу прибављених посебних конзерваторских услова и одобрења за обнову културних добара издатих од стране надлежног Завода за заштиту споменика културе;

18) ако се у току извођења грађевинских, пољопривредних и других радова наиђе на археолошка налазишта или археолошке предмете, извођач радова је дужан да о томе обавести надлежни завод за заштиту споменика културе и предузме мере да се налаз не уништи и не оштети и да се чува на месту и положају у коме је откривен.

б) Посебне мере заштите, чувања, одржавања и коришћења имају за циљ реорганизацију археолошког налазишта ради боље заштите и презентације локалитета изузетних културних вредности а према условима Републичког завода за заштиту споменика културе.

Посебне мере заштите, чувања, одржавања и коришћења су:

1) утврђивање планских зона или степена заштите, са својим режимима. Археолошко налазиште би припадало I степену, а заштићена околина II степену, што просторно одговара Одлуци о утврђивању локалитета Бело брдо у Винчи за археолошко налазиште, којом је проширена зона заштите и заштићена околина. У III степену заштите би био простор на коме се простире налазиште, што је археолошким истраживањима потврђено;

2) у I степену заштите, односно на подручју археолошког налазишта, дозвољено је постављање привremenih, монтажних и мобилних објеката за потребе рада и окупљања истраживача, приступа и кретања посетилаца и заштите и презентације археолошких остатака;

3) у II степену заштите, односно на простору заштићене околине, северозападно од Археолошког налазишта, потребно је предвидети и монтажних-демонтажних објекат Тријањског центра, који би садржао простор за тријажу, теренски депо, простор за обраду материјала, лабораторије, радионице и пратеће просторе, док је остатак предметног простора, који припада заштићеној околини археолошког налазишта предвиђен за партерно уређење – слободне зелене површине. Јужно од археолошког налазишта, планирати слободне зелене и пешачке површине са садржајима у функцији Центра за посетиоце;

4) у III степену заштите, односно на простору на коме је потврђено постојање налазишта, дозвољени су адаптација, санација или изградња објеката, изградња инфраструктуре, техничко одржавање објеката, извођење земљаних радова, пошумљавање простора, а врши се под условима који се утврђују по сваком појединачном захтеву у надлежном заводу за заштиту споменика културе сходно законској процедури. Уређењем законских оквира рада и одговарајућом адаптацијом објеката, локална заједница може да буде укључена у туристичку промоцију локалних производа, угоститељску делатност, туристичко-смештајне објекте мањег обима, употпуњавајући активности посетилаца повезујући их са природним и другим културним садржајима у регији; У оквиру III степена заштите, планирати објекат Центра за посетиоце, у југоисточном делу археолошког налазишта, на катастарским парцелама бр. 2028/14, 2028/15, 2028/47, 2028/48, 2028/77, 2028/120 КО Винча, као и простор Архео парка;

5) простор Архео парка планирати и изван III степена заштите, у залеђу непосредног приобаља леве обале реке Болечице, намењен посетиоцима, као отворене просторе организоване и опремљене за мултифункционално коришћење са тематским садржајима (изложбе, радионице, мултидисциплинарни интерактивни догађаји, простори за рад), као и за одмор и релаксацију;

6) у оквиру Архео парка у зони непосредног саобраћајног приступа са јавне саобраћајне површине потребно је предвидети главни паркинг Комплекса Археолошког парка намењен за све категорије корисника (запослени, посетиоци) све категорије путничких возила и аутобусе. У зони паркинга планирати објекат у функцији инфо пункта који треба да обезбеди услове за продају карата, дистрибуцију одговарајућег материјала који ће посетиоцима пружити потребне информације. Такође, у зони којој је са паркинга обезбеђен приступ, потребно је предвидети објекат Техничког блока за потребе одржавања комплекса Археолошког парка;

7) изван III степена заштите, планирати објекат Научноистраживачког центра неолита на катастарским парцелама бр. 2070/1 и 2070/4 КО Винча. Циљ формирања Научноистраживачког центра неолита је унапређење истраживања неолитских култура у Републици Србији и региону кроз мултидисциплинарни приступ и методе, едукативну делатност и популаризацију науке.

Обалоутврду планирати у зони обухвата Плана, на начин да се обезбеди њен континуитет и континуитет одбрамбене линије на прописаним котама заштите од меродавних великих вода дуж целог потеза, као и комуникацију у циљу вршења одбране од поплава и редовног одржавања; ”.

Пододелјак 4.3. Заштита животне средине мења се и гласи:

„4.3. Заштита животне средине

За предметни план урађен је Извештај о стратешкој процени утицаја плана на животну средину, на основу Одлуке о изради Стратешке процене утицаја измена и допуна Просторног плана подручја посебне намене археолошког налазишта Бело брдо на животну средину.

У оквиру Стратешке процене утицаја разматрана су питања која се односе на постојеће стање животне средине на подручју обухваћеним изменама и допунама Просторног плана, значај и карактеристике планираних намена и њиховог утицаја на животну средину. Као полаз за вршење процене узети су фактори микроклиме града и локалитета у мери доступних података, орографски, хидролошки, хидрогеолошки услови, као и створени услови који се односе на затечено стање чиниоца животне средине.

Имајући у виду специфичност планског документа јасно су и прецизно обрађене теме које имају кључни значај за обезбеђење заштите животне средине у плану. То су поглавља која се односе на дефинисање посебних циљева стратешке процене и индикаторе, на процену утицаја планираних измена и мере заштите животне средине.

Мере заштите имају за циљ да утицаје на животну средину сведу у границе прихватљивости, односно допринесу спречавању, смањењу или отклањању сваког значајнијег штетног утицаја на животну средину. Овим планом дефинисане су опште мере заштите чиниоца животне средине, док ће посебне мере (специфичне за поједине објекте и активности) бити прописане на нивоу Процене утицаја на животну средину, у складу са одредбама Закона о процени утицаја на животну средину („Службени гласник РС”, бр. 135/04 и 36/09).

У току даљег спровођења и реализације планског документа неопходно је применити даље наведене мере заштите и унапређења стања животне средине.

У циљу заштите вода и земљишта:

– обавезно је очување и унапређење квалитета површинских и подземних вода у складу са захтеваном класом водотока;

– обавезно је претходно опремање подручја канализационом инфраструктуром; контролисано сакупљање и евакуацију отпадних вода вршити преко сепарационог канализационог система;

– постројење за пречишћавање отпадних вода (ППОВ) пројектовати и изградити у складу са важећим техничким нормативима и стандардима прописаним за ту врсту објеката;

– одабрати одговарајуће техничко-технолошко решење пречишћавања отпадних вода којим се постиже достизање и одржавање пројектованог квалитета ефлуента који задовољава критеријуме прописане Уредбом о граничним вредностима емисије загађујућих материја у воде и роковима за њихово достизање („Службени гласник РС”, бр. 67/11, 48/12 и 1/16) за испуштање у површинске воде;

– избор материјала за изградњу канализационе мреже извршити у складу са обавезом да се спречи свака могућност неконтролисаног

изливања отпадних вода у околни простор, што подразумева адекватну отпорност цевовода (и прикључака) на све механичке и хемијске утицаје, укључујући и компоненту обезбеђења одговарајуће дилатације (еластичности), а у зависности од могуће геотехничке повредљивости геолошке средине у подлози цевовода;

- манипулативне површине, сервисне/приступне саобраћајнице и паркинзи морају бити изграђени од водонепропусних материјала отпорних на нафту и нафтне деривате и са ивичњацима којима се спречава одливање воде на околну земљиште приликом њиховог одржавања или за време падавина;

- обезбедити потпун и контролисан прихват зауљене атмосферске воде са наведених површина, њихов предtretман у сепаратору масти и уља; таложник и сепаратор масти и уља димензионисати на основу сливне површине и меродавних падавина; учесталост чишћења сепаратора и одвожење талога из сепаратора одредити током његове експлоатације и организовати искључиво преко овлашћеног лица.

У циљу заштите ваздуха:

- реализовати централизован начин загревања објеката, повезивањем на топловод или гасовод, односно коришћењем расположивих видова обновљиве енергије;

- уградњом уређаја за спречавање или смањење емисије загађујућих материја у ваздух, обезбедити да концентрације загађујућих материја у отпадним гасовима из стационарних извора загађивања и постројења за сагоревање не прелазе концентрације прописане Уредбом о граничним вредностима емисија загађујућих материја у ваздух из стационарних извора загађивања, осим постројења за сагоревање („Службени гласник РС”, бр. 111/15 и 83/21), Уредбом о граничним вредностима емисија загађујућих материја у ваздух из постројења за сагоревање („Службени гласник РС”, бр. 6/16 и 67/21) и другим подзаконским актима; обезбедити техничке и грађевинске услове за постављање опреме за мерење емисије у ваздух;

- реализовати планом предвиђено зеленило.

У циљу заштите од буке:

- применити одговарајуће грађевинске и техничке мера за заштиту од буке (у погледу избора материјала, система и конструкција са антизвучном заштитом), при пројектовању, односно изградњи/реконструкцији објеката, којима се обезбеђује да емитована бука не прекорачује прописане граничне вредности у складу са Законом о заштити од буке у животној средини („Службени гласник РС”, број 96/21) и Уредбом о индикаторима буке, граничним вредностима, методама за оцењивање индикатора буке, узнемиравања и штетних ефеката буке у животној средини („Службени гласник РС”, број 75/10);

- применити одговарајуће грађевинске и техничке мере звучне заштите којима ће се бука у објектима свести на дозвољени ниво, а у складу са Техничким условима за пројектовање и грађење зграда (Акустика у грађевинарству) СРПС У.Ј6.201:1990.

У циљу заштите од нејонизујућег зрачења:

Трансформаторске станице пројектовати и изградити у складу са важећим нормама и стандардима прописаним за ту врсту објеката, а нарочито:

- одговарајућим техничким и оперативним мерама обезбедити да нивои излагања нејонизујућим зрачењима, након изградње трафостаница, не прелазе референтне граничне нивое излагања електричним, магнетским и електромагнетским пољима, у складу са Правилником о границама излагања нејонизујућим зрачењима („Службени гласник РС”, број 104/09), и то: вредност јачине електричног поља (Е) не прелази 2 kV/m, а вредност густине магнетског флукса (В) не прелази 40 μ T,

- одредити се за трансформаторе који као изолацију користе епоксидне смоле или SF6 трансформаторе,

- у случају да је планирана уградња уљних трансформатора, исти не смеју садржати полихлороване бифениле (PCB); за уљне трансформаторе мора се обезбедити одговарајућа заштита подземних вода и земљишта постављањем непропусне танкване за прихват опасних материја из трансформатора трафостаница; капацитет танкване одредити у складу са укупном количином трансформаторског уља садржаног у трансформатору,

- након изградње трафостанице извршити: (1) прво испитивање, односно мерење: нивоа електричног поља и густине магнетског флукса, односно мерење нивоа буке у околини трафостанице, пре издавања употребне дозволе за исту, (2) периодична

испитивања у складу са законом и (3) достављање података и документације о извршеним испитивањима нејонизујућег зрачења и мерењима нивоа буке надлежном органу у року од 15 дана од дана извршеног мерења,

- трафостаницу у оквиру објекта не планирати уз простор намењен дужем боравку људи, већ уз техничке просторије, оставе и сл.

Антенски системи базних станица мобилне телефоније, у зонама повећане осетљивости, могу се постављати на стамбеним и другим објектима и на антенским стубовима под условом да:

- висинска разлика између базе антене и тла износи најмање 15 m;

- удаљеност антенског система базне станице и стамбеног објекта у окружењу, у зони главног снопа зрачења антене, износи најмање 30 m;

- удаљеност антенског система базне станице и стамбеног објекта у окружењу може бити мања од 30 m у случају када је објекат на који се поставља базна станица најмање 10 m виши од објекта у окружењу;

- није дозвољено планирање и постављање уређаја и припадајућег антенског система базних станица мобилне телефоније на објектима породилишта, дечијих вртића, школа, простора дечијих игралишта; минимална удаљеност базних станица мобилне телефоније од наведених објеката, односно дечијих игралишта, укључујући и слободне површине дечијих вртића у којима се играју и борава деца, не може бити мања од 50 m;

- при избору локације за постављање антенских система базних станица мобилне телефоније узети у обзир следеће:

- могућност постављања антенских система на постојећим антенским стубовима других оператера, грађевинама попут димњака топлана, водоторњева, стубова са рефлекторима, телевизијских стубова и сл.,

- неопходност поштовања постојећих природних обележја локација и пејзажа, избегавања просторе излетишта, заштићена природна добра, заштићене културно-историјске целине, парковске површине и сл.,

- избор дизајна и боје антенских система у односу на објекат или окружење на ком се врши његова инсталација, те потребу/неопходност маскирања базне станице.

Обезбедити ефикасно коришћење енергије, узимајући у обзир микроклиматске услове локације, намену, положај и оријентацију планираних и постојећих објеката (који се задржавају), као и могућност коришћења обновљивих извора енергије. У циљу адаптације на климатске промене, односно смањења негативних ефеката директног и индиректног сунчевог зрачења и ветра, приоритетна мера је заштита и реализација зелене инфраструктуре повећањем процента зелених површина у функцији јавног коришћења формирањем нових јавних зелених површина и зелених површина у оквиру површина осталих намена.

У оквиру стамбених зона није дозвољена изградња складишта секундарних сировина, складишта за отпадне материје, стара возила и сл., као и складиштење отровних и опасних материја или било каква промена у простору која би могла да наруши стање чинилаца животне средине у окружењу, основне услове живљења суседа или сигурност суседних објеката.

С обзиром да се предметни простор налази у зони најмањих ефеката токсичног облака амонијака од дејства свеског комплекса вишег реда, ХИП „Азотара” д.о.о. Панчево, у случају најгорег могућег сценарија удеса у складу са условима број (532-02-00101/2017-02 од 31. јула 2017. године) надлежног Министарства заштите животне средине потребно је услед токсичних ефеката хемијског удеса пре изградње било којих нових објеката стамбених подручја, јавних простора, као и подручја од посебног значаја, изградити екстерни План заштите од удеса. Овај план је, сходно Закону о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама („Службени гласник РС”, број 87/18), саставни део Плана заштите и спасавања у ванредним ситуацијама.

При извођењу и експлоатацији плутајућег објекта за пристајање пловила која врше превоз путника у домаћој линијској пловидби, поред наведених мера заштите животне средине и управљања отпадом, потребно је применити и следеће:

- извођење радова на изградњи објекта/површина, који могу бити угрожени појавом високих вода, изводити у периоду малих вода;

- дефинисати мере за регулисање водног режима у случају појаве великих вода током извођења радова;

– није дозвољено одлагања ископаног материјала у корито и на обалу реке Дунав, којим се може утицати на промену тока и водостај истих;

– у случају загађења вода адекватно реаговати на основу Плана заштите у случају удеса и санирати сва удесна загађења и последице.

Обезбедити посебан простор, потребне услове и опрему за сакупљање, разврставање и привремено чување различитих отпадних материја (комунални и амбалажни отпад, органски отпад – остаци од обраде меса и хране и отпадно јестиво уље, рециклабилни материјал, отпад од чишћења сепаратора масти и уља и отпадних вода из објекта и др.), у складу са законом и другим прописима којима се уређује поступање са секундарним сировинама, опасним и другим отпадом, до предаје лицу са којим је закључен уговор, а које је регистровано и има дозволу за управљање отпадом (складиштење, третман, одлагање и сл.).

Начине прикупљања и поступања са отпадним материјама, односно материјалима и амбалажом, вршити у складу са Законом о управљању отпадом („Службени гласник РС”, бр. 36/09, 88/10, 14/16, 95/18 – др. закон и 35/23) и другим важећим прописима из ове области.

Обезбедити посебне просторе, или делове објеката, за постављање контејнера/посуда за сакупљање, разврставање, привремено складиштење и испоруку отпадних материја и материјала насталих у току коришћења планираних садржаја и то:

– отпадних материја које имају карактеристике штетних и опасних материја;

– амбалажног отпада на начин утврђен Законом о амбалажи и амбалажном отпаду („Службени гласник РС”, бр. 36/09 и 95/18 – др. закон);

– рециклабилног отпада (папир, стакло, пет амбалажа, лименке и др.), у складу са Правилником о условима и начину сакупљања, транспорта, складиштења и третмана отпада који се користи као секундарна сировина или за добијање енергије („Службени гласник РС”, број 98/10) и, с тим у вези, обезбедити просторе за зелена острва за потребе примарне сепарације, односно селективног сакупљања наведеног отпада;

– комуналног и другог неопасног отпада;

– инвеститор/корисник је у обавези да сакупљени отпад преда лицу које има дозволу за управљање наведеним врстама отпада.

Инвеститор/извођач радова је у обавези да, у складу са одредбама Закона о управљању отпадом, у току извођења радова на изградњи планираних садржаја предвиди и обезбеди:

– одговарајући начин управљања/поступања са насталим отпадом у складу са законом и прописима донетим на основу закона којима се уређује поступање са секундарним сировинама, опасним и другим отпадом, посебним токовима отпада;

– грађевински и остали отпадни материјал, који настане у току извођења радова, сакупи, разврста и привремено складишти у складу са извршеном класификацијом на одговарајућим одвојеним местима предвиђеним за ову намену, искључиво у оквиру градилишта;

– спроведе поступке за смањење количине отпада за одлагање (посебни услови складиштења отпада – спречавање мешања различитих врста отпада, расипања и мешања отпада са водом и сл.) и примену начела хијерархије управљања отпадом (превенција и смањење, припрема за поновну употребу, рециклажа и остале операције поновног искоришћења, одлагање отпада), односно одваја отпад чије се искоришћење може вршити у оквиру градилишта или у постројењима за управљање отпадом; приликом складиштења насталог отпада примени мере заштите од пожара и експлозија;

– извештај о испитивању насталог неопасног и опасног отпада којим се на градилишту управља, у складу са Законом о управљању отпадом и Правилником о категоријама, испитивању и класификацији отпада („Службени гласник РС”, бр. 56/10, 93/19 и 39/21);

– води евиденцију о:

– врсти, класификацији и количини грађевинског отпада који настаје на градилишту,

– издвајању, поступању и предаји грађевинског отпада (неопасног, инертног, опасног отпада, посебних токова отпада);

– преузимање и даље управљање отпадом који се уклања, обавља искључиво преко лица које има дозволу да врши његово сакупљање и/или транспорт до одређеног одређишта, односно до

постројења које има дозволу за управљање овом врстом отпада (третман, односно складиштење, поновно искоришћење, одлагање);

– попуњавање документа о кретању отпада за сваку предају отпада правном лицу, у складу са Правилником о обрасцу Документа о кретању отпада и упутству за његово попуњавање („Службени гласник РС”, број 114/13) и Правилником о обрасцу Документа о кретању опасног отпада, обрасцу претходног обавештења, начину његовог достављања и упутству за њихово попуњавање („Службени гласник РС”, број 17/17); комплетно попуњен Документ о кретању неопасног отпада чува најмање две године, а трајно чува Документ о кретању опасног отпада, у складу са законом;

– снабдевање машина нафтом и нафтним дериватима обавља на посебно опремљеним местима, а у случају да дође до изливања уља и горива у земљиште одмах прекине радове и изврши санацију, односно ремедијацију загађене површине;

– примену мера заштите за превенцију и отклањање последица у случају удесних ситуација у току извођења радова, (опрема за гашење пожара, адсорбенти за сакупљање изливених и просутих материја и др.).”

Назив пододељка 4.4. Заштита од елементарних и других већих непогода и услови од интереса за одбрану земље, мења се и гласи:

„4.4. Заштита од елементарних и других већих непогода”.

У пододељку 4.4. Заштита од елементарних и других већих непогода и услови од интереса за одбрану земље, тач. 4.4.1. Урбанистичке мере за заштиту од елементарних непогода и 4.4.2. Инжењерскогеолошка рејонизација терена мењају се и гласе:

„4.4.1. Урбанистичке мере за заштиту од елементарних непогода

Ради заштите од земљотреса, предметне објекте пројектовати у складу са:

1) Правилником за грађевинске конструкције („Службени гласник РС”, бр. 89/19, 52/20 и 122/20). Све прорачуне сеизмичке стабилности заснивати на посебно изграђеним подацима микросеизмичке рејонизације;

2) Правилником о привременим техничким нормативима за изградњу објеката који не спадају у високоградњу у сеизмичким подручјима („Службени лист СФРЈ”, број 39/64).

4.4.2. Инжењерскогеолошка рејонизација терена

Инжењерскогеолошка рејонизација терена, као вид вредновања простора према употребљивости, првенствено за урбанистичке намене, извршена је синтезом следећих најбитнијих података о терену:

– рељеф (нагиби површина терена, карактеристични облици рељефа);

– геолошка грађа терена (састав, старост, склоп и алтерације стенских маса);

– физичка и механичка својства стенских маса (идентификационо-класификациона својства, деформабилност, чврстоћа);

– хидрогеолошки услови (хидрогеолошке функције и водопропусност стенских маса);

– савремени геолошки процеси и појаве, сеизмичност.

С обзиром на геолошку грађу, морфолошке карактеристике и планирану урбанизацију терена, на простору који је обухваћен овим истраживањима могу се издвојити четири инжењерскогеолошка рејона:

РЕЈОН II – условно повољни терени

Припада теренима чија инжењерскогеолошка својства условљавају извесна ограничења при урбанизацији простора – условно повољни терени, и у оквиру којих се издвајају рејони IIА2 и IIА3:

РЕЈОН IIА2

У оквиру овог рејона издвојени су делови терена нагиба од 5–10° изграђени у површинском делу од делувијалних и терасних наслага. Ниво подземне воде се може налазити у терасним седиментима, на дубини мањој од 5 м.

Све повремене воде од падавина брзо се процеђују у подzemље. У време већих падавина та оцедљивост је нешто мања у депресијама. Водопропустљивост приповршинских делова је зависна од степена заглињености хумифицираних делова. У сваком случају, треба рачунати на велику пропусност приповршинских делова терена.

Изградња објеката високоградње – Са геотехничког аспекта ово је условно повољан рејон у коме начин и дубину фундација

новопроектованих објеката треба прилагодити геолошкој средини. Темелне конструкције објеката високоградње и саобраћајница морају се штитити од допунских провлажавања изградом дренажа, сабирница, флексибилних веза водоводне и канализационе мреже.

Изградња саобраћајница – Нивелација се прилагођава терену и неће бити великих захвата усецања или насипања. Уколико до истих дође, стабилност косина висине до 2 m може се у потпуности обезбедити нагибима 1.5:1. Косине заштитити биоторкрементом, односно у потпуности их треба затравити и додатно осигурати брзорастућим ниским растињем. Приповршинске насlage су погодне за изradу постелица саобраћајница уз одговарајуће збијање и одводњавање.

Објекти инфраструктуре – Пратећи објекти, шахте и подстанице, могу се фундирати плитко (на АБ тракама (роштиљ) или плочи). Напони на темелном контакту не треба да буду већи од 100 kN/m², у супротном, потребна су побољшања темелног тла.

Објекти на којима се врши дистрибуција воде или се користи у технолошком процесу, морају имати заштитне тротоаре због изливања воде и угрожавања темела.

Услови заштите ископа (ровова) до дубине од 1.5 m, немају посебне захтеве, с обзиром на повољне карактеристике тла (чврстоћа и деформабилност тла задовољавају услове стабилности ископа). До наведене дубине, није неопходна заштита ископа. Изградња пратећих објеката, у виду ревизионих шахти изводиће се у конкретним условима побољшања темелног тла, у зависности од оптерећења, односно, напона на темелној спојници. Обично су малих габаритних оптерећења и темелење се може изводити на свим типовима директних темела.

Уколико се изводе дубљи ископи (преко 1.5 m) онда је неопходно разупирање, што се дефинише посебним Пројектима заштите. Начин и места разупирања дефинисаће се статичким прорачунима. Заштита стабилности ископа може се извести: привреним косинама – широким ископом (уколико се изводе на зеленом површинама) или са континуалном подградом (дрвена подграда или са покретним челичним таблама са вођицама – „krinks”). Такође је потребно предвидети и мере за одстрањивање подземне воде.

Уколико се фекална канализација укопава дубље (преко 4 m) онда се иста може ефикасно извести поступком утискивања. Препоручује се да колектори буду од тврде ребрасте цеви.

Посебни услови за изradу електро и телекомуникационе мреже нису неопходни, јер се високонапонски каблови постављају директно у тло, на когама које нису условљене карактеристикама тла. Посебну пажњу обратити да се са дужином постављања каблова прође зона замрзавања тј. 0.8 m од површине терена. У сваком случају, каблове напонске мреже постављати изван нивоа подземних вода а небитно је да ли су у хумизираним слоју или основном тлу.

РЕЈОН ПА3

Овом рејону припада алувијон Болечице, терен изграђују алувијалне наслага фације поводња и корита, преко којих се јављају насуте творевине различите дебљине (до m). Подину кварталним наслагама, према резултатима досадашњих истраживања терена, чине неогени седименти сарматског ката. Ниво подземне воде се налази на дубини мањој од 3 m.

Коришћење ових терена при урбанизацији захтева потпуније дефинисање својстава терена у зони самих објеката у зависности од типа објекта и режима градње. Због високог нивоа подземне воде и мале носивости алувијалних седимената овај део терена сврстан је у условно повољне терене при урбанизацији.

Висок ниво подземних вода условљава изradу објеката без подрумских просторија или уколико се планирају подрумске просторије обавезна је заштита објекта од утицаја високог нивоа подземне воде изградом када, упојних бунара итд. Објекте треба нивелационо тако поставити да им ката најнижег пода буде изнад коте прв или се мора извести заштита објекта.

Висок ниво подземних вода ствара неповољне услове при извођењу ископа дубљих од 1 m и условљава потпуну заштиту објеката од подземних вода током експлоатације. При пројектовању треба узети у обзир и могућу појаву локалне агресивности подземних вода према бетону.

У зависности од статичких и грађевинских карактеристика објеката високоградње, фундирање се може извести на два начина – плитко или дубоко фундирање. За објекте малог специфичног оптерећења препоручује се варијанта плитког фундирања. У том

случају могуће је фундирање објекта уз претходну замену подтла материјалом повољних физичко механичких својстава, насипањем и изградом тампонског слоја. При изradi објеката већег специфичног оптерећења неопходно је дубоко фундирање путем шипова. Начин фундирања може се изабрати тек након детаљних инжењерскогеолошких истраживања и геостатичке анализе за сваки појединачни објекат.

При изградњи линијских објеката – саобраћајница, паркинга и манипулативних простора насута тло без претходне провере се не може третирали као подтло – доњи строј саобраћајнице односно тло за ослањање грађевинских конструкција. Изградњу саобраћајница планирати на контролисано изведеном насипу у условима високих вода.

Код објеката инфраструктуре због високог нивоа подземних вода неопходно је предузети мере против њиховог штетног утицаја. Код ископа испод коте прв треба рачунати на отежане услове ископа због појаве подземне воде.

Изградња пратећих објеката инфраструктуре, у виду ревизионих шахти изводиће се у конкретним условима побољшања темелног тла, у зависности од оптерећења, односно напона на темелној спојници. Обично су то објекти малих габаритних оптерећења и темелење се може изводити на свим типовима директних темела.

Ископе дубље од 1 m треба подграђивати и предвидети мере за одстрањивање утицаја подземне воде. Висок ниво подземне воде из ископа обарати муљним пумпама из дренажних јама или игло филтерима.

РЕЈОН III – неповољни терени

Припада теренима чије инжењерскогеолошке карактеристике представљају ограничавајући фактор у природним условима – неповољни терени, и у оквиру којих се може издвојити рејон IIIА4:

РЕЈОН IIIА4

Терен у оквиру овога рејона је са инжењерскогеолошког аспекта неповољан за урбанизацију. Инжењерскогеолошке карактеристике ових терена у природним условима су ограничавајући фактор. Овај рејон обухвата потенцијално нестабилне падине и санирана клизишта. Коришћење ових терена за урбанизацију захтева претходну припрему терена применом санационих и мелиоративних мера, у смислу побољшања стабилности падина и обезбеђења објеката на њима.

Само засецање падина, без примене одговарајућих мера заштите, неконтролисано насипање терена и упуштање површинских вода као и непланска градња могу изазвати активирање клизишта и оштећења постојећих и новоизграђених објеката.

Предметни рејон обухвата потенцијално клизиште са катастарском ознаком BG-17.2.13. У питању је клизиште „Дрњак – Стара Винча – Горња мала”, површине око 14.2 ha и просечном дужином до потенцијалне клизне равни од 15 m. Ова условно стабилна падина се пружа правцем север-југ, дуж вршног дела велике лучне падине на десној долињској страни Дунава. Изградња делова падине и продукција великих количина отпадних вода може довести до активирања нових клизишта на појединим деловима падине.

Терен је у приповршинском делу изграђен од делувјалних наслага које леже преко слабо пропустљивих неогених седимената. Нагиб површине терена износи од 5–10°. Клизне површине се могу формирати најчешће на контакту неогених и кварталних седимената.

Рејон IIIА4 припада неповољним теренима за урбанизацију. Услед неадекватних засецања и необезбеђених дубоких ископа постоји могућност да локално на овим падинама дође до клижења стенских маса, а самим тим и угрожавања целокупне стабилности падина. Приликом коришћења овог рејона у циљу урбанизације, треба да се испоштују следеће препоруке:

Изградња објеката високоградње – Уређење терена подразумева планирање терена и брижљиво прихватање површинских и процедних вода адекватним системима, као и њихово регулисано отицање. Изградња објеката високоградње захтева њихово положајно прилагођавање нагибима падина и комунално опремање свих објеката (провођење фекалне и кишне канализације).

Објекти високоградње се могу фундирати директно (плоче, унакрсно повезане траке) на дубини елиминисања хумизираних слоја. Обзиром да је терен у нагибу, ископом за објекте ће се засецати различити литолошки чланови па се могу очекивати

неравномерна слегања. При засецима може доћи до неочекиваног откидања земљаних маса, посебно кад су засићени водом. Стабилност терена овог рејона се лако може нарушити неодговарајућим засецањима и ископима, па се у том смислу не препоручује никаква грађевинска делатност без претходно обављених додатних геотехничких истражних радова на конкретној локацији.

Са геотехничког аспекта највећи број проблема везан је за формирање дубоких ископа и њихове заштите. При изградњи подземних објеката са једном до две етаже или објеката са више од две етаже, ангажоваће се седименти који су често водозасићени, прелинско-пукотински издељени и где се током отворених ископа могу активирати напони смицања дуж изражених пукотина. Ове чињенице указују да се ископи морају изводити уз конструктивну заштиту. У циљу заштите укопаних етажа од подземних и свих процедурних вода, треба планирати трајно дренажање вода око и испод објеката одговарајућим дренажним системима, што треба разрадити посебним Пројектом дренажног система.

Земљане радове по могућству изводити у сушном периоду и у кампадама (избегавати широко чело ископа). Сва засецања адекватним мерама обезбедити, а ископе строгим режимом планирати. У динамици изградње пожељно је прво радити објекте у нижим деловима терена како се не би нарушило природно стање стабилности падина.

Изградња саобраћајница у усецима или засецима захтева обавезну израду одговарајуће потпорне конструкције и друге санационе мере, што треба детаљно пројектантски дефинисати. Свако неконтролисано засецање могло би угрозити не само стабилност засека, већ и стабилност целокупне падине и објеката на њој.

Веће денивелације (преко 2 m) у оквиру уређења терена не решавају слободним косинама већ потпорним зидовима. Дубоке и друге ископе, паралелне изохипсама, избегавати, а уколико се изводе, морају се изводити уз одговарајуће мере заштите, које би биле дефинисане посебним пројектом.

Код извођења земљаних радова – ископа за линијске објекте инфраструктуре, ископе осигурати од обрушавања. Ровове затрпавати материјалом из ископа са адекватном збијеношћу. Ископе изводити по могућству од најнижих према вишим котама терена.

Материјале из ископа не треба одлагати на горњим деловима падина или на деловима где њихово присуство може довести до промене равнотежног стања у тлу.

РЕЈОН IV – изразито неповољни терени

Припада теренима чије су инжењерскогеолошке карактеристике у природним условима изразито ограничавајући фактор – изразито неповољни терени, и у оквиру њега се може издвојити рејон IVA5:

РЕЈОН IVA5

Овај рејон обухвата терене са појавом активних клизишта:

– Активно клизиште са акутним процесом са катастарском ознаком BG-17.2.7b које обухвата јужни део активног клизишта BG-17.2.7. У питању је клизиште „Лука Винча“, површине око 8.5 ha и просечном дубином до клизне равни од 12.5 m.

Распрострањење: Захвата ножицу падине непосредно уз Дунав. Ножица клизишта исклињава у кориту Дунава где се врши њена ерозија.

Услови настанка клизишта: Клизисте припада тзв. „Дунавском типу клизишта“ чији настанак и еволуција осим геолошке предиспонираности терена (изграђују га слојеви глина, пескова и лапора), пре свега зависи од утицаја ерозије десне обале Дунава. До клижења је дошло услед повећања генералног нагиба падине и пада чврстоће глиновито-лапоровитог тла услед константног квашења водом различитог порекла.

Узроци активирања клизишта: Старо клизиште које се сезонски активира у периодима већих дотицаја подземне и површинске воде из залеђа. Присутне су и значајне количине подземних вода антропогеног порекла (сенгрупи). Додатно долази до већих померања након потапања ножице клизишта у периодима високог нивоа Дунава и наглих снижења нивоа реке.

Степен хазарда: H4

Степен ризика: R4

– Активно клизиште са привремено умиреним процесом са катастарском ознаком BG-17.2.11. У питању је клизиште „Горња мала“, површине око 7.1 ha и просечном дубином до клизне равни од 8 m.

Распрострањење: Клизисте се са узбрдне стране наслана ножицом на активно клизиште са акутним процесом BG-17.2.7b.

Услови настанка клизишта: Клизисте припада тзв. „Дунавском типу клизишта“ чији настанак и еволуција осим геолошке предиспонираности терена (изграђују га слојеви глина, пескова и лапора), пре свега зависи од утицаја ерозије десне обале Дунава. До клижења је дошло услед повећања генералног нагиба падине и пада чврстоће глиновито-лапоровитог тла услед константног квашења водом различитог порекла.

Узроци активирања клизишта: Клизисте се са узбрдне стране наслана ножицом на активно клизиште са акутним процесом BG-17.2.7b Ова два клизишта су настала а затим се и развијала у „симбиози“. Нестабилна обала је повлачила за собом и узбрдне делове падине.

Степен хазарда: H4

Степен ризика: R4

Препорука је, да се највећи делови простора у оквиру овог рејона користе као зелене и рекреативне површине са одржавањем заштитног – санационог зеленила.

Уколико и ови делови терена морају бити укључени у урбанизацију, треба рачунати на обимне и сложене санационе мере.

Применом одговарајућих мера заштите падина, наспањем терена, израдом дренажа, прихватањем земљаних притисака потпорним конструкцијама, дијафрагмама и шиповима, могуће је извести санацију клизишта и тек након тога, простор користити за урбанизацију. Могућа је изградња објеката уз брижљиву анализу уређења терена и планирања свих земљаних радова при изградњи. Могућа је опција да се адекватном каскадном градњом нивоа објеката у више нивоа, од нижих ка вишим деловима падине врши и санација терена. Објекти се могу ставити у функцију потпорних конструкција што подразумева израду дубљих укопаних етажа (оријентационо до зоне клизне површине) уз обавезну заштиту ископа завесама од бушених армирано-бетонских шипова или дијафрагми који би били у функцији спречавања процеса клизања у току извођења земљаних радова, а касније и у току експлоатације и трајне потпоре.

Наспање и засецање терена није пожељно, а сваки насип и засек морају бити осигурани адекватним потпорним конструкцијама.

Уколико се преко ових простора мора прећи линијским објектима неопходно је кроз посебан процес истраживања и пројектовања ближе сагледати техноекономске услове изградње таквих објеката.

Могућа је изградња објеката уз брижљиву анализу уређења терена и планирања свих земљаних радова при изградњи. Свако планирање и изградња у овом рејону изискује изузетно детаљна и пажљива испитивања терена уз, по могућству, избегавања најкритичнијих зона за даљу урбанизацију (површина захваћених активним клижењем).

Испитивања морају обухватити и осматрање инклинометара у дуготрајном временском периоду. Стабилизација инклинометарске конструкције траје више месеци (и до годину дана). Сва померања у овом периоду се приписују стабилизацији. Тек након периода стабилизације врше се мерења која могу доказати да ли постоје померања или не (мерења се врше минимум 3–4 пута годишње). Да би се стекла права слика о томе да ли су клизишта активна или умирена, потребно је да прође бар три године од уградње. Осим инклинометара, мониторинг клизишта се обавезно врши и на уграђеним геодетским реперима и у пијезометрима (осматрање нивоа подземне воде). Дакле, свако мерење инклинометара мора да прати и мерење нивоа подземне воде.

На основу ових истраживања потребно је урадити Пројекат санације клизишта у коме треба дефинисати технологију извођења радова и потребне интервенције на предметној локацији. Усвојено техничко решење ускладити са планским решењем тако да се не наруши визуелни идентитет високих културних профила налазишта у Винчи и визуре са реке културног идентитета простора Археолошког парка, у циљу спречавања настанка нежељених промена, нарушавања или уништења значајних обележја предела, њихове разноврсности, јединствености и естетских вредности, а све у складу са условима Републичког завода за заштиту споменика културе.

За сваки новопланирани објекат неопходно је урадити детаљна геолошка истраживања, а све у складу са Законом о рударству и геолошким истраживањима.”

У тачки 4.4.3. Урбанистичке мере заштите од пожара, у став 1. речи: „(„Службени гласник РС”, бр. 111/09 и 20/15)” замењују се речима: „(„Службени гласник РС”, бр. 111/09, 20/15 и 87/18)”.

У ставу 4. речи: „Правилнику о техничким нормативима за спољну и унутрашњу хидрантску мрежу за гашење пожара” замењују се речима: „Правилнику о техничким нормативима за инсталације хидрантске мреже за гашење пожара („Службени гласник РС”, број 3/18)”.

У ставу 5, тач. 6–9) мењају се и гласе:

„6) реализовати објекте у складу са техничким препорукама СРПС ТП 21;

7) применити одредбе Правилника о техничким нормативима за пројектовање и извођење завршних радова у грађевинарству („Службени лист СФРЈ”, број 21/90);

8) уколико се предвиђа фазна изградња објеката обезбедити да свака фаза представља независну техно-економску целину;

9) објекте реализовати у складу са Правилником о техничким нормативима за заштиту од пожара стамбених и пословних објеката и објеката јавне намене („Службени гласник РС”, број 22/19).”

После тачке 9) додаје се тачка 10), која гласи:

„10) изградња електроенергетских објеката и постројења мора бити реализоване у складу са Правилником о техничким нормативима за заштиту електроенергетских постројења и уређаја од пожара („Службени лист СФРЈ”, број 74/90) и Правилником о техничким нормативима за заштиту нисконапонских мрежа и припадајућих трансформаторских станица („Службени лист СФРЈ”, број 13/78 и „Службени лист СРЈ”, број 37/95).”

У ставу 6. речи: „(„Службени гласник РС”, бр. 35/15, 114/15 и 117/17)” замењују се речима: „(„Службени гласник РС”, број 115/20)”.

У ставу 8. после речи: „МУП-Управе за ванредне ситуације у Београду” додају се речи: „Министарство унутрашњих послова, Кабинет министра број 3421/22-4 од 15. септембра 2022. године”.

У одељку 5. ФАЗНОСТ РЕАЛИЗАЦИЈЕ, после става 2. додаје се став 3. који гласи:

„Дозвољена је фазна реализација планираних решења и изградња објеката у оквиру Археолошког парка, тако да свака појединачна фаза (парцела, објекат на парцели, део објекта), представља независну функционалну и технолошку целину.”

У одељку 6. СМЕРНИЦЕ ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ПЛАНА, став 3. мења се и гласи:

„Дозвољена је фазна реализација планираних решења и изградња објеката у оквиру Археолошког парка, тако да свака појединачна фаза (парцела, објекат на парцели, део објекта), представља независну функционалну и технолошку целину.”

После става 3. додаје се нови став 4, који гласи:

„Границе грађевинских парцела у оквиру Археолошког парка, могу променити положај и облик, без измене планског документа, уколико се кроз даљу разраду конкурсног решења укаже потреба, тако да свака новоформирана грађевинска парцела и даље представља функционалну и технолошку целину, дату овим планом.”

Досадашњи ст. 4–9. постају ст. 5–10.

У Одељку 6.1. Однос према постојећој планској документацији, после тачке 3) додаје се тачка 4), која гласи:

„4) План детаљне регулације за примарне објекте Болечког канализационог система – I фаза, градске општине Вождовац, Звездара и Гроцка.”

Одељак 6.2. Локације које се разрађују урбанистичким пројектом, мења се и гласи:

„6.2. Локације које се разрађују урбанистичким пројектом

За појас приобалног земљишта (ПРЗ.1 и ПРЗ.2) и CAO1, обавезна је разрада урбанистичким пројектом, у циљу израде јединственог хидротехничког решења обалоутврде са плутајућим објектом која врше превоз путника у домаћој линијској пловидби.”

У Одељку 6.3. Локације за које је прописана обавезна сарадња са надлежном институцијом, став 1. мења се и гласи:

„Према Одлуци о утврђивању локалитета Бело брдо у Винчи за археолошко налазиште којом је проширена зона заштите и заштићена околина, Археолошко налазиште припада I степену заштите (подцелина 1), заштићена околина II степену заштите

(подцелина 1a и 2a), а потврђено постојање налазишта је у III степену заштите (подцелина 2 и 4, ОЗ.2, и С4.1*, ЗЈ.3 и ПРЗ) и врши се под условима који се утврђују по сваком појединачном захтеву у Републичком заводу за заштиту споменика културе, сходно законској процедури.”

У Глави V. ИМПЛЕМЕНТАЦИЈА ПЛАНА, Одељак 1. Институционални оквир и учесници у имплементацији, став 1, тачка 4) речи: „Електродистрибуција Београд” д.о.о.” замењују се речима: „Електродистрибуција Србије д.о.о. Београд”.

Став 2. мења се и гласи:

„Институционални оквир имплементације, у ширем смислу, чине све институције и органи који ће посредно учествовати у имплементацији планских решења, и то:

1) у области заштите и коришћења природних система и ресурса – министарства и јавна предузећа надлежна за послове заштите природе, водопривреде и др.;

2) у области развоја туризма – министарство надлежно за послове привреде и туризма и др; туристичке организације на националном, регионалном и локалном нивоу; невладине организације и локална удружења и др.;

3) у области развоја саобраћаја и инфраструктурних система – министарства надлежна за послове саобраћаја, инфраструктуре, телекомуникација и др; орган градске управе надлежан за саобраћај и јавно предузеће надлежно за јавни градски саобраћај; ЈП „Путеви Србије”, „Електропривреда Србије” а.д., ЈП „Србијагас”, „Телеком Србија” а.д., ЈВП „Београдводе”, јавна предузећа на локалном нивоу; и др.;

4) у области заштите животне средине, природних и непокретних културних добара – министарства надлежна за послове заштите животне средине, културе и др; орган Градске управе надлежан за заштиту животне средине; Завод за заштиту природе Србије; Републички завод за заштиту споменика културе; Музеј града Београда; Филозофски факултет Универзитета у Београду; Завод за заштиту споменика културе града Београда; невладине организације и локална удружења и др.”

У Одељку 2. Приоритетна планска решења, мере и инструменти имплементације, став 2. мења се и гласи:

„Као приоритет у реализацији, посебно се издваја:

1) санација клизишта и одрона;

2) заштита објеката културе од плавења реке Дунав уз реконструкцију и изградњу обалоутврде до коте 76.50 mnv;

3) изградња локалног постројења за пречишћавање употребљених вода, до изградње ППОВ;

4) изградња канализационе мреже;

5) изградња доводног челичног гасовода;

6) изградња објеката у оквиру Археолошког парка;

7) изградња обалоутврде реке Болечице до коте 76.50 mnv;

8) постављање плутајућег објекта.”

У ставу 3. речи: „археолошким налазиштем” замењују се речима: „Археолошког парка”.

Став 4. мења се и гласи:

„Посредно, имплементацију Просторног плана прате и спроводе: Министарство грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре; Министарство културе; Министарство науке, технолошког развоја и иновација, Министарство информисања и телекомуникација; Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде; Министарство туризма и омладине, Министарство за јавна улагања, органи града Београда надлежни за послове урбанизма, грађевинских послова, инспекције, привреде, комуналних послова и др.”

Члан 3.

Ова уредба ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

05 број 110-1318/2024-2

У Београду, 22. фебруара 2024. године

Влада

Председник,

Ана Брнабић, с.р.